ชุดพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 5

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2568

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
กระทรวงศึกษาธิการ

เล่มที่ 5

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึก เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

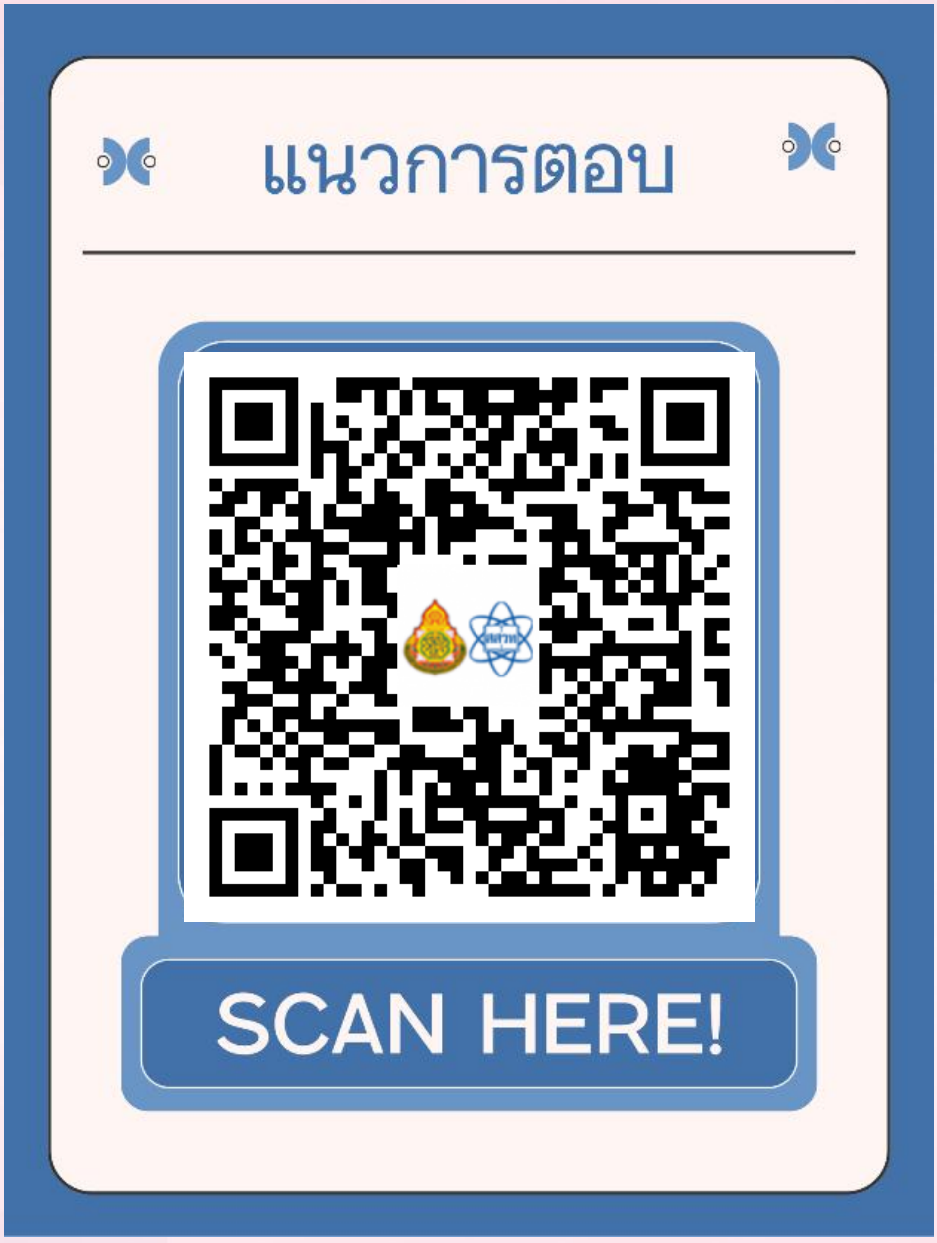

คำนำ

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน นี้ เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะความฉลาดรู้ด้านการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ควบคู่ไปกับแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ซึ่งเป็นเอกสารเล่มที่ 5 ในชุดพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน โดยมีเอกสารประกอบในชุดทั้งหมดจำนวน 5 เล่ม ได้แก่

เล่มที่ 1 : คู่มือการใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 2 : กรอบแนวคิดและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 3 : กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 4 : แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เล่มที่ 5 : แนวการตอบคำถามตามแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

เอกสารทั้ง 5 เล่มนี้ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดย สำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา (สบว.) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (สวก.) สำนักทดสอบทางการศึกษา (สทศ.) ศูนย์ขับเคลื่อนโครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (สนก.) ศูนย์ PISA สพฐ. และ เครือข่ายสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ได้ร่วมกันจัดทำขึ้น เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามกรอบการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (Programme for International Student Assessment-PISA) โดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development-OECD)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามรูปแบบในเอกสารทั้ง 5 เล่ม สามารถนำไปใช้ได้ในการจัดการเรียนการสอนใน 4 แนวทาง ดังนี้

1) จัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นใหม่ เป็นการเฉพาะ จำนวน 0.5 หน่วยกิต

2) บูรณาการจัดเป็นกิจกรรมหนึ่งในการจัดการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐาน

3) บูรณาการจัดเป็นกิจกรรมหนึ่งในการจัดการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติม

4) จัดในรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ ตามบริบทและความพร้อมของโรงเรียน

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน นี้ จัดทำขึ้นโดยนำเอาเฉลยข้อสอบ แนวทางการตอบคำถาม แนวทางการประเมิน และเกณฑ์การให้คะแนนตามกรอบการประเมิน PISA ด้านคณิตศาสตร์ ทั้งข้อสอบรูปแบบเอกสาร และข้อสอบรูปแบบของ Computer Based-Test : CBT ที่เผยแพร่และอนุญาติให้นำไปใช้จาก OECD มาจัดเรียบเรียงตามลำดับที่ได้จัดทำตามแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ จำนวนทั้งหมด 36 เรื่อง ซึ่งมีการปรับปรุงให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการฝึกปฏิบัติเพื่อพัฒนาและประเมินความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการ

พัฒนาความฉลาดรู้ของนักเรียน ควบคู่ไปกับแบบฝึก ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพิ่มเติมจากรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนใน **เล่มที่ 2 : กรอบแนวคิดและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน** และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้จัดทำเป็นตัวอย่างใน **เล่มที่ 3 : กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน** และ **เล่มที่ 4 : แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน** ที่จัดทำในลักษณะของไฟล์เอกสารที่สามารถดาวน์โหลดเพื่อให้ครูผู้สอนนำมาใช้เพื่อฝึกพัฒนาความฉลาดรู้ และประเมินข้อสอบเพิ่มเติม หรือนำไปปรับประยุกต์ให้เหมาะสมตามบริบท ทั้งในและนอกห้องเรียน

อนึ่ง ในปัจจุบัน การทดสอบต่าง ๆ ได้เริ่มให้ผู้สอบทำข้อสอบบนคอมพิวเตอร์ (Computer-Based Test) มากขึ้น ดังนั้น เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับการทำข้อสอบบนคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ครูผู้สอนควรจัดให้นักเรียนได้เข้าฝึกทำข้อสอบ PISA like ผ่านระบบออนไลน์ของ สสวท. https://pisaitems.ipst.ac.th/ และข้อสอบ PISA Style ผ่านระบบออนไลน์ของศูนย์ PISA สพฐ. https://www.pisacenterobec.org/pisa-style/ เพื่อพัฒนาสมรรถนะความฉลาดรู้ ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์ และด้านวิทยาศาสตร์ เพิ่มเติมด้วย

การจัดทำเอกสารทั้ง 5 เล่มนี้ ได้รับความอนุเคราะห์จากครูของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ครูโรงเรียนเครือข่ายร่วมพัฒนา และครูของโรงเรียนเครือข่ายวิทยาศาสตร์พลังสิบ ในการร่วมกันระดมความคิดเพื่อนำสถานการณ์และคำถามจากข้อสอบวัดความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ตามกรอบการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (OECD-PISA) ที่ สสวท. ได้จัดทำและเผยแพร่ มาปรับให้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ออกแบบและจัดทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และนำไปทดลองจัดการเรียนรู้จริงในชั้นเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วนำข้อมูลจากการทดลองสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา และหน่วยงานองค์การทางการศึกษา ในการให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการจัดทำกิจกรรมการเรียนรู้ ดังกล่าว

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ขอขอบคุณคณะครูและผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวข้างต้นเป็นอย่างสูง และคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารทั้ง 6 เล่มนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งความฉลาดรู้ดังกล่าวเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ทั้งเพื่อการศึกษาเรียนรู้ เพื่อการดำรงชีวิต และเพื่อการประกอบอาชีพ จากผลการศึกษามีข้อบ่งชี้ว่า บุคคลผู้ที่มีความฉลาดรู้ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์ และด้านวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับสูงจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ สูงขึ้นตามไปด้วย

สารบัญ

หน้า

คำชี้แจง ก

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ 1

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 1 2

เรื่องที่ 1 แคนโค (แผนกบุคคล) 3

เรื่องที่ 2 กระดานสนทนาเรื่องไก่ 6

เรื่องที่ 3 นมวัว 16

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 2 28

เรื่องที่ 1 มาซอนโด 29

เรื่องที่ 2 สบาย ๆ กับรองเท้าสำหรับรองเท้าวิ่ง 37

เรื่องที่ 3 อมันดากับดัสเซส 41

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 3 50

เรื่องที่ 1 จุดหนึ่งนั้นของละครเวที 51

เรื่องที่ 2 เทคโนโลยีจำเป็นต้องมีกฎใหม่ 58

เรื่องที่ 3 องค์การระหว่างประเทศ 62

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 4 66

เรื่องที่ 1 ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส 67

เรื่องที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียน 75

เรื่องที่ 3 ของขวัญ 83

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 5 (Computer Based-Test) 97

เรื่องที่ 1 ราปานุย 98

เรื่องที่ 2 อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ 114

เรื่องที่ 3 การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล 118

แบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ชุดที่ 6 (Computer Based-Test) 125

เรื่องที่ 1 เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว 126

เรื่องที่ 2 รอยพ่นสีบนกำแพง 136

เรื่องที่ 3 เส้นทางสำรวจในแอฟริกา 143

แบบฝึกเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน 151

เอกสารอ้างอิง 153

คณะผู้จัดทำ 154

คำชี้แจง

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ตามกรอบแนวคิดและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในชุดพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน โดยมีเอกสารประกอบในชุดทั้งหมดจำนวน 5 เล่ม นั้น ได้นำบทอ่าน สารสนเทศ สถานการณ์ และคำถามจากข้อสอบตามกรอบการประเมิน PISA ที่สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้จัดทำและมีการเผยแพร่ทั้งรูปแบบเอกสารและในระบบออนไลน์ข้อสอบมาปรับปรุงให้มีความเหมาะสม สำหรับใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

บทอ่าน สารสนเทศ สถานการณ์ และคำถามจำนวนหนึ่งในข้อสอบดังกล่าวนั้น เป็นคำถามที่มีแนวทางการตอบคำถามที่เป็นไปได้หลากหลายคำตอบ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเหตุผลที่นักเรียนใช้ประกอบในการตอบคำถามที่มีตามสถานการณ์และโจทย์ปัญหา ดังนั้น เมื่อครูใช้คำถามตามบทอ่าน สารสนเทศ สถานการณ์ หรือถามคำถามแล้วอาจพบว่าคำตอบของนักเรียนจะมีเหตุผลต่าง ๆ นานา จนบางครั้งครูอาจไม่แน่ใจว่า เหตุผลดังกล่าวเป็นเหตุผลที่ยอมรับได้หรือไม่ ครูอาจต้องใช้เวลานานในการพิจารณา

แนวทางการตอบคำถามตามชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ นี้ ที่ได้นำเอาเฉลยข้อสอบ แนวทางการตอบคำถาม แนวทางการประเมิน และเกณฑ์การให้คะแนน ตามกรอบการประเมิน PISA ในเอกสารเล่มที่ 5 นี้ จึงเป็นเอกสารที่ไม่เผยแพร่ทั่วไป แต่จะเผยแพร่เฉพาะครูผู้สอนเพื่อใช้ประกอบการวางแผนออกแบบและเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับครูผู้สอน ไม่ต้องเสียเวลาพิจารณาว่าคำตอบหรือเหตุผลประกอบคำตอบใดบ้าง ที่มีความเหมาะสม ถูกต้อง หรือยอมรับได้

ในการวางแผน ออกแบบและเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น ครูผู้สอนจึงต้องศึกษาแนวทางการตอบคำถาม แนวทางการประเมิน และเกณฑ์การให้คะแนน ตามกรอบการประเมิน PISA ในเอกสารเล่มนี้โดยละเอียด เพื่อทำให้ทราบว่า คำถามข้อนั้น ๆ มีคำตอบหรือเหตุผลประกอบคำตอบลักษณะใดบ้างที่ เหมาะสม ถูกต้อง หรือยอมรับได้ เพื่อให้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะได้สามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมกระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิดในมุมมองที่หลากหลายและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนระดมความคิดหาคำตอบหรือหาเหตุผลประกอบคำตอบที่เหมาะสม ถูกต้อง หรือยอมรับได้ให้มากที่สุด

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึกเพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน
ชุดที่ 1 – 6
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2568

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึก เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ ด้านการอ่าน ชุดที่ 1

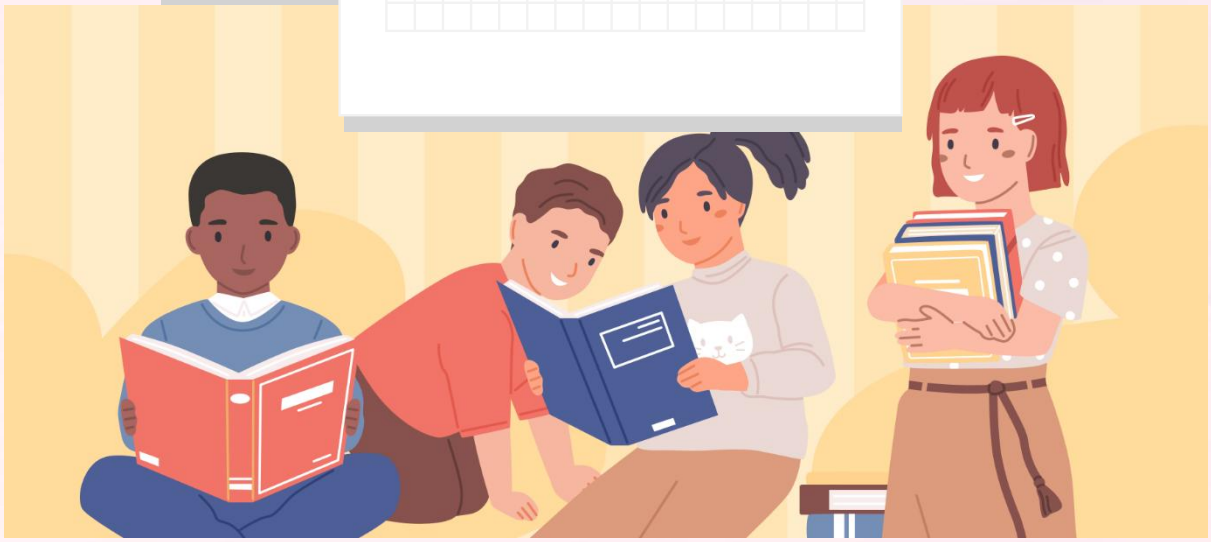

แบบฝึกชุดที่ 1

เรื่องที่ 1 แคนโค(แผนกบุคคล)

เรื่องที่ 2 กระดานสนทนาเรื่องไก่*

เรื่องที่ 3 นมวัว*

แคนโด

บริษัทแคนโคแผนกบุคคล

ศูนย์กลางการหางานและเปลี่ยนงานภายในและภายนอกองค์กร

ศปง. คืออะไร

ศปง. ย่อมาจาก ศูนย์กลางการหางานและเปลี่ยนงานภายในและภายนอกองค์กร เป็นการริเริ่มและดำเนินการโดยพนักงานของแผนกบุคคล ร่วมกับสมาชิกจากแผนกอื่นๆ และที่ปรึกษาด้านอาชีพการงานจากภายนอก

ศปง. พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือพนักงานในการหางานใหม่ ทั้งภายในและภายนอกบริษัทฯ

ศปง. ทำอะไรบ้าง

ศปง. สนับสนุนลูกจ้างที่ต้องการเปลี่ยนงานอย่างจริงจัง โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ต่อไปนี้ :

• ฐานข้อมูลเกี่ยวกับงาน

หลังจากการสัมภาษณ์ ข้อมูลทั้งหมดของพนักงานจะถูกเก็บไว้ในฐานข้อมูลเพื่อใช้สำหรับผู้ต้องการหางานและตำแหน่งงานว่างในบริษัทแคนโคและในบริษัทอื่นๆ

• การแนะแนว

ศักยภาพของลูกจ้างจะได้รับการสำรวจโดยการปรึกษากับนักแนะแนวด้านอาชีพ

• จัดสอนวิชาต่างๆ

มีการจัดสอนวิชาต่างๆ (โดยการร่วมมือกับฝ่ายข้อมูลข่าวสาร และการอบรม) เกี่ยวกับการหางานและการวางแผนด้านอาชีพ

• โครงการเปลี่ยนอาชีพ

ศปง. ให้การสนับสนุนและประสานโครงการเพื่อช่วยให้พนักงานได้เตรียมตัวสำหรับงานอาชีพใหม่ๆ และโลกทัศน์ใหม่

• เป็นตัวแทน

ศปง. ทำหน้าที่เป็นตัวแทนสำหรับพนักงานที่ถูกให้ออกจากงาน เนื่องจากการปรับองค์กร และหาตำแหน่งงาน ให้ใหม่ถ้าจำเป็น

ศปง. คิดค่าใช้จ่ายอย่างไร

การคิดค่าใช้จ่าย จะมีการปรึกษาและได้รับความเห็นชอบจากแผนกที่คุณทำงานด้วย ส่วนใหญ่การบริการของ ศปง. หลายอย่างไม่คิดค่าใช้จ่าย คุณอาจถูกขอให้จ่ายบ้างในรูปของเงินหรือการสละเวลาทำงานให้กับเรา

ศปง. คิดค่าใช้จ่ายอย่างไร

การคิดค่าใช้จ่าย จะมีการปรึกษาและได้รับความเห็นชอบจากแผนกที่คุณทำงานด้วย ส่วนใหญ่การบริการของ ศปง. หลายอย่างไม่คิดค่าใช้จ่าย คุณอาจถูกขอให้จ่ายบ้างในรูปของเงินหรือการสละเวลาทำงานให้กับเรา

ศปง. ทำงานอย่างไร

ศปง. ช่วยพนักงานที่ต้องการเปลี่ยนงานอย่างจริงจังไม่ว่าจะภายใน หรือภายนอกหน่วยงานที่ทำอยู่กระบวนการเริ่มจากส่งใบสมัคร การเข้าพบนักแนะแนว จะมีประโยชน์ต่อท่านมาก ท่านควรต้องไปพูดกับนักแนะแนว เพื่อจะได้รู้ว่าท่านต้องการอะไร และพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในงานที่ท่านจะทำ นักแนะแนวจะคุ้นเคยกับความสามารถของท่านและการพัฒนาหน่วยงานที่ท่านทำอยู่

การติดต่อกับ ศปง. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามให้นักแนะแนวสมัครงานแทนท่าน หลังจากนั้นท่านจะได้รับเชิญให้เข้าสนทนากับตัวแทนของ ศปง.

ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

ขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่แผนกบุคคล

คำถามที่ 1 : แผนกบุคคล

ตามประกาศ ท่านจะขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ศปง. ได้จากที่ใด

.....

.....

สมรรถนะ : ค้นสาระ
ชนิดของบทความ : เชิงอธิบาย
สถานการณ์ : ในเชิงอาชีพ
แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

การให้คะแนน แผนกบุคคล 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : คำตอบต้องระบุอย่างน้อย หนึ่ง ในสองข้อต่อไปนี้

(1) จากแผนกบุคคล

(2) จากนักแนะแนวบุคคล

- แผนกบุคคล
- นักแนะแนวบุคคล สามารถให้ข้อมูลท่านได้มากกว่า

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : แผนกบุคคล

จงบอกวิธีที่ ศปง. ช่วยคนที่จะต้องถูกออกจากงานเนื่องจากมีการปรับปรุงองค์กร มาสองวิธี

.....

.....

สมรรถนะ : ค้นสาระ
ชนิดของบทความ : เชิงอธิบาย
สถานการณ์ : ในเชิงอาชีพ
แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

การให้คะแนน แผนกบุคคล 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : คำตอบต้องระบุ ทั้งสองอย่าง ต่อไปนี้

(1) ศปง. จะทำหน้าที่เหมือนเป็นตัวแทน **หรือ** ผู้แทนหางาน

(2) ศปง. ช่วยหางานให้ใหม่ *[ไม่รับคำว่า "ธนาคารข้อมูลเกี่ยวกับงาน" "การแนะแนว" "หลักสูตร" หรือ "โครงการเปลี่ยนงาน"]*

ตัวอย่างคำตอบ เช่น

- เป็นตัวแทนหางาน
  ช่วยด้วยการหางานใหม่เมื่อจำเป็น
- ทำหน้าที่เหมือนตัวแทนหางาน
  ช่วยท่านในการหางานใหม่

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : แผนกบุคคล

จุดเริ่มต้นในการก่อตั้ง “ศูนย์กลางการหางานและเปลี่ยนงานภายในและภายนอกองค์กร” คืออะไร

(แนวคำตอบ : 1. พนักงานบริษัทต้องการเปลี่ยนงาน

2. พนักงานบริษัทต้องออกจากงาน เพราะมีการปรับองค์กร)

คำถามที่ 4 : แผนกบุคคล

จากประกาศนี้ หากไม่มีนักแนะแนวในบริษัทจะส่งผลอย่างไร

(แนวคำตอบ : – ขาดผู้ประสานระหว่างพนักงานที่ต้องการเปลี่ยนงานกับ ศปง.

– พนักงานที่ต้องการเปลี่ยนงานไม่ทราบศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง

– ศปง.ไม่สามารถจัดหาตำแหน่งงานใหม่ที่เหมาะสมกับพนักงานที่ต้องการเปลี่ยนงาน)

คำถามที่ 5 : แผนกบุคคล

ท่านจะนำวิธีการทำงานของ ศปง.ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร

(แนวคำตอบ : – ในฐานะหัวหน้าจะพูดคุยกับลูกน้องเพื่อให้ทราบศักยภาพที่แท้จริง ก่อนที่จะมอบหมายงาน

– ก่อนตัดสินใจเลือกแผนการเรียนจะขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว เพื่อให้ได้เรียนในแผนการเรียนที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด

– หากต้องติดต่อกับบุคคลหลายฝ่ายจะให้ความสำคัญแก่ผู้ประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วง)

กระดานสนทนาเรื่องไก่ (Chicken Forum)

นักเรียนเดินทางไปเยี่ยมญาติที่เพิ่งย้ายไปทำฟาร์มเลี้ยงไก่ นักเรียนถามคุณป้าว่า “ป้ารู้วิธีเลี้ยงไก่ได้อย่างไร” คุณป้าตอบว่า “เราได้พูดคุยกับผู้ที่เลี้ยงไก่หลายๆ คน และยังมีแหล่งเรียนรู้มากมายในอินเทอร์เน็ต เช่น มีกระดานสนทนาเรื่อง สุขภาพของไก่ที่ป้าชอบเข้าไปดู ซึ่งมันช่วยได้อย่างมากตอนที่แม่ไก่ตัวหนึ่งมีอาการเจ็บขาเมื่อไม่นานมานี้ ป้าจะให้ดูบทสนทนาที่ป้าเก็บไว้”

www.chickenhealth.com/forum/aspirin-chickens

สุภาพไก่

แหล่งเรียนรู้ออนไลน์เพื่อไก่สุขภาพดี

เกี่ยวกับเรา	กระดานสนทนา	รูปภาพ

การให้แอสไพรินกับไก่

อุษา_88 ผู้ตั้งกระทู้ โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 18.12 น.

สวัสดีทุกคน !

จะเป็นอะไรไหมถ้าฉันให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของฉัน มันอายุ 2 ปี และฉันคิดว่ามันมีอาการเจ็บขา ฉันพามันไปหาสัตวแพทย์ไม่ได้จนกว่าจะถึงวันจันทร์และคุณหมอก็ไม่รับโทรศัพท์ แม่ไก่ดูจะเจ็บปวดมาก ฉันอยากให้อะไรบางอย่างกับมันเพื่อทำให้มันรู้สึกดีขึ้นจนกว่าฉันจะได้พามันไปหาหมอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือ

นิวB79 โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 18.36 น.

ฉันไม่รู้ว่าแอสไพรินปลอดภัยกับแม่ไก่หรือไม่ ฉันจะตรวจสอบกับสัตวแพทย์อยู่เสมอก่อนจะให้ยากับนกของฉัน ฉันรู้มาว่ายาที่ปลอดภัยกับมนุษย์บางชนิดอาจเป็นอันตรายร้ายแรงกับนกได้

มล โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 18.52 น.

ฉันเคยให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของฉันตัวหนึ่งตอนที่มันบาดเจ็บ ไม่มีปัญหาอะไรเลย วันต่อมาฉันพามันไปพบสัตวแพทย์ แต่มันก็อาการดีขึ้นแล้ว ฉันคิดว่าอันตรายอาจเกิดจากการให้ยาในปริมาณที่มากเกินไป ดังนั้น อย่าให้ยาเกินขนาด ! ฉันหวังว่ามันจะอาการดีขึ้น !

สินค้า_สัตว์ปีก โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 19.07 น.

สวัสดี ! อย่าลืมเข้ามาดูข้อเสนอพิเศษสำหรับสินค้าทุกชนิดที่เกี่ยวกับนก กำลังจัดรายการลดราคาพิเศษในตอนนี้ !

บอย โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 19.15 น.

ใครก็ได้ช่วยกรุณาบอกผมหน่อยว่า จะรู้ได้อย่างไรว่าไก่มีอาการป่วย ขอบคุณครับ

ภาณุ โพสต์เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม เวลา 19.21 น.

สวัสดิ์ อุษา

ผมเป็นสัตวแพทย์ที่เชียวชาญในด้านนก การให้แอสไพรินกับไก่ที่บาดเจ็บนั้นทำได้ถ้ามันแสดงอาการให้เห็นว่าเจ็บปวด เมื่อต้องจ่ายแอสไพรินให้นก ผลละทำตามคำแนะนำที่ตีพิมพ์โดยเวชศาสตร์คลินิกสัตว์ปีก ไก่ควรได้รับแอสไพริน 5 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัวหนึ่งกิโลกรัม คุณสามารถให้ยาในปริมาณนี้ 3-4 ครั้งต่อวันจนกว่าคุณจะสามารถพามันไปพบสัตวแพทย์ได้การติดตามอาการด้วยการพาไปพบสัตวแพทย์เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ขอให้โชคดี !

จากเรื่อง “กระดานสนทนาเรื่องไก่” ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 กระดานสนทนาเรื่องไก่

อุษา_88 ต้องการรู้ในเรื่องใด

1. เธอสามารถใช้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้หรือไม่
2. เธอสามารถใช้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้บ่อยเพียงใด
3. เธอจะติดต่อสัตวแพทย์เกี่ยวกับเรื่องแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้อย่างไร
4. เธอสามารถวินิจฉัยระดับความเจ็บปวดของแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้หรือไม่

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจ – แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน กระดานสนทนาเรื่องไก่ 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 1. เธอสามารถใช้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บได้หรือไม่

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 กระดานสนทนาเรื่องไก่

เพราะเหตุใด อุษา_88 จึงตัดสินใจโพสต์ถามคำถามของเธอลงบนกระดานสนทนาในอินเทร์เน็ต

1. เพราะเธอไม่รู้ว่าจะค้นหาสัตวแทพย์ได้อย่างไร
2. เพราะเธอคิดว่าปัญหาของแม่ไก่ไม่ได้รุนแรง
3. เพราะเธอต้องการช่วยแม่ไก่ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
4. เพราะเธอมีเงินไม่มากพอที่จะไปหาสัตวแพทย์

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – บูรณาการและลงข้อสรุปจากสนเทศหลายๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน กระดานสนทนาเรื่องไก่ 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. เพราะเธอต้องการช่วยแม่ไก่ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 กระดานสนทนาเรื่องไก่

บนกระดานสนทนามีบางโพสต์ที่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง แต่บางโพสต์ก็ไม่เกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง

ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ใช่** หรือ **ไม่ใช่** เพื่อระบุว่าโพสต์ที่อยู่ในตารางข้างล่างเกี่ยวกับปัญหาของ อุษา_88 หรือไม่

โพสต์นี้เกี่ยวกับปัญหาของ อุษา_88 ใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
โพสต์ของนิวB79		
โพสต์ของมล		
โพสต์ของสินค้า_สัตว์ปีก		
โพสต์ของบอย		
โพสต์ของภาณุ		

กระบวนการอ่าน	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบเรื่องที่ได้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน

การให้คะแนน กระดานสนทนาเรื่องไก่ 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ตอบถูกทั้งห้าข้อ ใช่ ใช่ ไม่ใช่ ไม่ใช่ ใช่ ตามลำดับ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าห้าข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 กระดานสนทนาเรื่องไก่

ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ด้านบวกในการใช้แอสไพรินกับแม่ไก่ที่บาดเจ็บ คือใคร

1. อุษา_888
2. นิวB79
3. มล
4. บอย

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจ – แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน กระดานสนทนาเรื่องไก่ 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. มล

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 กระดานสนทนาเรื่องไก่

เพราะเหตุใด สินค้า_สัตว์ปีก จึงตอบโพสต์ของ อุษา_88

1. เพื่อเป็นการโฆษณาธุรกิจ
2. เพื่อตอยคำถามของอุษา_88
3. เพื่อเสริมคำแนะนำของมล
4. เพื่อแสดงถึงความเชี่ยวชาญในเรื่องนก

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – บูรณาการและลงข้อสรุปจากสนเทศหลายๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน กระดานสนทนาเรื่องไก่ 5

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 1. เพื่อเป็นการโฆษณาธุรกิจ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 6 กระดานสนทนาเรื่องไก่

ใครคือผู้ที่โพสต์ตอบคำถามของ อุษา_88 ได้น่าเชื่อถือมากที่สุด

1. นิวB79
2. มล
3. สินค้า_สัตว์ปีก
4. ภาณุ

จงให้เหตุผลอธิบายคำตอบของนักเรียน

.....

กระบวนการอ่าน	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – ประเมินคุณภาพและความน่าเชื่อถือของเนื้อเรื่องได้
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบและเขียนตอบแบบเปิด

การให้คะแนน กระดานสนทนาเรื่องไก่ 6

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

เลือก หรือ ตอบ นิวB79 โดยตรงหรือโดยนัย และ กล่าวว่าคำตอบของ นิวB79 บอกเป็นนัยว่า อุษา_88 ควรตรวจสอบกับสัตวแพทย์ของเธอก่อนจะให้ยากับแม่ไก่ ตัวอย่างเช่น

- [นิวB79] นิวบอกว่าเธอจะถามสัตวแพทย์ของเธอก่อน
- [ไม่ได้เลือก] นิวB79 ไม่ได้บอกว่า อุษา_88 ควรทำอะไร แต่เธอบอกว่าเธอจะตรวจสอบกับสัตวแพทย์ของเธอก่อนให้ยา

หรือ : เลือก หรือ ตอบ มล โดยตรงหรือโดยนัย และ กล่าวว่ามลให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของเธอ แล้วแม่ไก่หายป่วย ตัวอย่างเช่น

- [มล] มลให้แอสไพรินกับแม่ไก่ของเธอ และมันก็อาการดีขึ้น
- [มล] มลมีแม่ไก่ที่หายป่วย หลังจากเธอให้มันกินแอสไพริน

หรือ : เลือก หรือ ตอบ ภาณุ โดยตรงหรือโดยนัย และ กล่าวว่าภาณุเป็นสัตวแพทย์/ผู้เชี่ยวชาญด้านนก หรือมีความรู้เกี่ยวกับการรักษานก ตัวอย่างเช่น

- [ภาณุ] เขาเป็นสัตวแพทย์
- [ภาณุ] ภาณุเชี่ยวชาญเรื่องนก
- [ภาณุ] ภาณุมีความรู้เกี่ยวกับแนวทางการให้ปริมาณยาส าหรับไก่

- [ไม่ได้เลือก] ภาณุพูดถึงหนังสือเกี่ยวกับยาของนก

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

คำตอบอื่น ๆ รวมทั้งคำตอบที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน ไม่เกี่ยวข้อง หรือไม่เพียงพอ ตัวอย่างเช่น

- [นิวB79] มันถูกโพสอยู่บนกระดานสนทนา [กว้างเกิน/ไม่เพียงพอ]
- [มล] มลมีไก่ [ไม่เพียงพอ]
- [ภาณุ] ภาณุรู้เกี่ยวกับไก่ [ไม่เพียงพอ]
- [ภาณุ] ภาณุเป็นผู้เชี่ยวชาญ [กว้างเกิน: ไม่ได้ชี้ให้เห็นว่าเชี่ยวชาญด้านใด]
- [สินค้า_สัตว์ปีก] เขามีสิ่งของมากมายส าหรับแม่ไก่ [เลือกและให้เหตุผลไม่ถูกต้อง]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 7 กระดานสนทนาเรื่องไก่

เพราะเหตุใดภาณุจึงไม่สามารถบอกปริมาณที่แน่นอนของแอสไพรินสำหรับแม่ไก่ของ อุษา_88 ได้

.....

.....

.....

.....

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – บูรณาการและลงข้อสรุปจากสนเทศหลายๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การติดต่อสัมพันธ์
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	เรื่องเดียว
รูปแบบของข้อสอบ	เขียนตอบแบบเปิด

การให้คะแนน กระดานสนทนาเรื่องไก่ 7

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

กล่าวว่า ไม่มี/ไม่ทราบน้ าหนักหรือขนาดของไก่ ตัวอย่างเช่น

- อุษา_88 ไม่ได้บอกน้ำหนักไก่เอาไว้ในโพสต์ของเธอ
- ภาณุไม่รู้ว่าไก่ของเธอหนักเท่าไร
- ไม่บอกน้ำหนักของไก่
- ไม่รู้ขนาดของไก่

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน ไม่เกี่ยวข้อง หรือไม่เพียงพอ ตัวอย่างเช่น

- ภาณุไม่ได้ตรวจไก่ของเธอ [ไม่เพียงพอ]
- ภาณุไม่ใช่สัตวแพทย์ของเธอ [ไม่เกี่ยวข้อง]
- ภาณุคำนวณไม่ได้ [ไม่เพียงพอ]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 8 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

หากแม่ไก่ตัวอื่นของ อุษา_88 มีอาการเจ็บขาและสามารถพามันไปหาสัตวแพทย์ได้ อุษา_88 จำเป็นต้องให้แอสไพรินกับแม่ไก่ก่อนหรือไม่ เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : ไม่จำเป็น เพราะการให้แอสไพรินเป็นการบรรเทาความเจ็บปวดชั่วคราว เนื่องจากอุษา_88 ยังไม่สามารถพาแม่ไก่ไปหาสัตวแพทย์ได้ทันที)

คำถามที่ 9 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

สมมุติว่า แม่ไก่ตัวที่มีอาการเจ็บขามีน้ำหนัก 1,530 กรัม แม่ไก่ตัวนี้สามารถได้รับแอสไพรินสูงสุดต่อวันในปริมาณเท่าใด

(แนวคำตอบ : 30.6 มิลลิกรัม)

คำถามที่ 10 : กระดานสนทนาเรื่องไก่

จากกระดานสนทนาเรื่องไก่ สะท้อนให้เห็นว่า อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์อย่างไร

(แนวคำตอบ : – เป็นแหล่งเรียนรู้ออนไลน์
– เป็นแหล่งความรู้ประกอบการทำธุรกิจ
– ช่วยให้แนวทางแก้ปัญหาในสถานการณ์ฉุกเฉิน)

นมวัว (Cows Milk)

ในสถานที่บางแห่ง เช่น สหรัฐอเมริกา การดื่มนมวัวเป็นเรื่องปกติ

ลองนึกดูว่า นักเรียนสามคน ได้แก่ แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม อยู่ที่ร้านกาแฟในสหรัฐอเมริกา เจ้าของร้านกาแฟได้ติดป้ายไว้ที่หน้าต่างซึ่งระบุว่า “หลังจากวันที่ 5 เมษายน ที่นี่จะไม่มีการใช้นมวัวอีกต่อไป แต่เราจะใช้นมที่ทาจากถั่วเหลืองแทน” แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม อยากรู้ว่าเพราะเหตุใดร้านกาแฟจึงเลิกใช้นมวัว แอนนาจึงใช้สมาร์ทโฟนเพื่อสืบค้นข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับ “นมวัว” พวกเขาดูผลการสืบค้นอันดับแรก และพูดคุยกันในเรื่องนี้

คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น !

ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ประกอบด้วยสารอาหารสำคัญ ได้แก่ แคลเซียม โปรตีน วิตามินดี วิตามินบี 12 ไรโบฟลาวิน และโพแทสเซียม วิตามินและเกลือแร่เหล่านี้ทาให้ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม เป็นส่วนสำคัญของมื้ออาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพการบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ทุกวันเป็นวิธีที่ดีที่จะมั่นใจได้ว่าคุณได้รับ วิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นต่อร่างกาย

การบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิมอุ่นฟาร์มนม ช่วยในการลดน้ำหนักตัวให้ได้ผลดีขึ้น และควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม นมช่วยเพิ่มความแข็งแรงและความหนาแน่นของกระดูก นอกจากนี้นมช่วยให้สุขภาพของหัวใจและหลอดเลือดดีขึ้น และยังช่วยป้องกันมะเร็ง นมหนึ่งแก้วอัดแน่นไปด้วยวิตามิน เกลือแร่ และอุดมไปด้วยประโยชน์ต่อสุขภาพ

นายแพทย์บิล เซียร์ รองศาสตราจารย์ผู้เชียวชาญด้านกุมารเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ทีเออร์ไวน์ กล่าวว่า นมเป็นแหล่งรวมสารอาหารที่สำคัญไว้มากมายในที่เดียว สมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล (IDFA) สนับสนุนแนวคิดนี้ อันที่จริง IDFA กล่าวว่า ผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มคนทำงานด้านสุขภาพสำนวนมากก็คงจะเห็นด้วยว่า

นมมีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง 9 ชนิด นอกจากจะเป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์ของแคลเซียมและวิตามินดี นมยังเป็นแหล่งของวิตามินเอ โปรตีน และโพแทสเซียม อยู่ในปริมาณมาก ผลิตภัณฑ์จากนมจึงเป็นสิ่งที่แพทย์แนะนำ การใช้ผลิตภัณฑ์จากนมเป็นส่วนสำคัญของอาหารเพื่อสุขภาพได้รับการยอมรับมานานแล้วจากกลุ่มผู้ที่ทำงานด้านโภชนาการและวิทยาศาสตร์ รวมถึงมูลนิธิโรคกระดูกพรุนแห่งชาติ สมาคมศัลยแพทย์ สถาบันสุขภาพแห่งชาติ องค์การด้านการแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา และกองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพจำนวนมาก

สมาคมอาหารฟาร์มโคยมสากล วันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 2007

จากเรื่อง “นมวัว” ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : นมวัว

จากความเห็นของ IDFA ข้อความใดที่ผู้เชี่ยวชาญและองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพมีความเห็นตรงกัน

1. การบริโภคนมและผลิตภัณฑ์จากนมเป็นเหตุให้เกิดโรคอ้วน
2. นมเป็นแหล่งอาหารที่มีวิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นอยู่มาก
3. นมมีวิตามินมากกว่าเกลือแร่
4. การดื่มนมเป็นสาเหตุหลักของโรคกระดูกพรุน

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน นมวัว 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 2. นมเป็นแหล่งอาหารที่มีวิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นอยู่มาก

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : นมวัว

จุดประสงค์หลักของเนื้อเรื่องคืออะไร

1. เพื่อโต้แย้งว่าผลิตภัณฑ์นมช่วยในการลดน้ำหนักตัวได้มากขึ้น
2. เพื่อเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม กับ ผลิตภัณฑ์นมอื่นๆ
3. เพื่อแจ้งให้สาธารณะทราบถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวกับโรคหัวใจ
4. เพื่อสนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์จาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม

กระบวนการอ่าน	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง - สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของเรื่องที่ได้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน นมวัว 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 4. เพื่อสนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์จาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : นมวัว

ผู้ผลิตอาหารเพื่อสุขภาพควรหาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณสมบัติอย่างไรมาทดแทนในกรณีที่ไม่สามารถนำผลิตภัณฑ์จากนมมาใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญ

(แนวคำตอบ : – มีสารอาหารสำคัญ ได้แก่ แคลเซียม โปรตีน วิตามินดี วิตามินบี 12 ไรโบฟลาวิน และโพแทสเซียม

– มีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง 9 ชนิด

– เป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์ของแคลเซียมและวิตามินดี

– เป็นแหล่งของวิตามินเอ โปรตีน และโพแทสเซียม อยู่ในปริมาณมาก)

แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม กำลังพูดคุยเกี่ยวกับการตัดสินใจของเจ้าของร้านกาแฟที่เลิกสำหน่ายนมวัว แซมพูดว่า “เป็นไปได้ว่านมวัวอาจจะแพงเกินไป” คริสโตเฟอร์กำลังมองดูที่สมาร์ทโฟนของเขา แล้วพูดว่า “เป็นไปได้นะ แต่ฉันได้สืบค้นข้อมูลในเว็บเรื่องนมวัวด้วยเหมือนกัน เดียวฉันจะส่งลิงก์ของบทความใหม่ๆ ให้พวกเธอซึ่งอาจช่วยอธิบายเรื่องนี้ได้” แอนนาและแซม เปิดลิงก์ที่คริสโตเฟอร์ส่งมา และอ่านบทความเรื่อง “แค่พูดว่า “ไม่เอา” นมวัว!”

แค่พูดว่า “ไม่เอา” นมวัว

โดย ดร.วิภาดา นีรนันท์ ผู้รายงานข่าวสุขภาพ

นมวัวเป็นส่วนสำคัญของชีวิตผู้คนจำนวนมากในสหรัฐอเมริกา เด็กทารกดูดนมวัวจากขวดนม เด็กๆ กินธัญพืชที่ราดนมวัวจนชุ่ม แม้แต่ผู้ใหญ่เองก็ยังชอบดื่มนมเย็นๆ สักแก้วเป็นบางครั้งบางคราว ใช่แล้ว นมวัวเข้ามาเป็นส่วนสำคัญมากกับอาหารการกินของมนุษย์ในหลายๆ ที่ทั่วโลก อย่างไรก็ตาม งานวิจัยจำนวนมากกลับชี้ให้เห็นว่านมอาจจะไม่ได้ “ดีต่อร่างกาย” อย่างที่คำโฆษณาติดหูของชาวอเมริกันกล่าวอ้าง

กรมการเกษตรของสหรัฐอเมริกา สภาผลิตภัณฑ์นมอเมริกัน บริษัทบริหารจัดการผลิตภัณฑ์นม และองค์กรอื่นๆ ได้ทำงานอย่างหนักเพื่อส่งเสริมเรื่องนมมาเป็นเวลาหลายปี พวกเขาส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ดื่มนมอย่างน้อยวันละสามแก้ว อย่างไรก็ตามการศึกษามากมายในทศวรรษที่ผ่านมาได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของนมในการเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูก และคำกล่าวอ้างอื่นๆ เกี่ยวกับประโยชน์ของนมที่มีต่อสุขภาพ ซึ่งผลการศึกษาเหล่านี้อาจทำให้คุณประหลาดใจ

การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการดื่มนมที่สำคัญและใหม่สุดชิ้นหนึ่งได้ถูกตีพิมพ์ในวารสาร British Medical Journal เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. 2014 ผลจากการศึกษานี้นำไปสู่การยืนยันอย่างหนักแน่นเกี่ยวกับผลจากการบริโภคนม ในการศึกษาครั้งนี้ได้ติดตามคนในสวีเดนมากกว่า 100,000 คน ในช่วงระยะเวลา 20-30 ปี นักวิจัยพบว่า ผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำประสบปัญหาการแตกหักของกระดูกมากขึ้น นอกจากนี้ ทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะประสบปัญหาจากโรคหัวใจและโรคมะเร็ง ผลการศึกษาที่พลิกความคาดหมายเหล่านี้คล้ายคลึงกับผลจากการศึกษาอื่นๆ

คณะกรรมการด้านการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM) ให้ข้อคิดเห็นต่อปัญหาสุขภาพบางปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคนม PCRM กล่าวอ้างว่านมและผลิตภัณฑ์จากนม “มีประโยชน์ต่อกระดูกเพียงเล็กน้อยหรือแทบไม่มีประโยชน์เลย” PCRM ยังได้อธิบายเพิ่มเติมถึงปัญหาที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับนมไว้ว่า “โปรตีนจากนม น้ำตาลจากนม ไขมัน และไขมันอิ่มตัวในผลิตภัณฑ์จากนมก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพสำหรับเด็ก และกระตุ้นให้เกิดโรคอ้วน โรคเบาหวาน และโรคหัวใจ”

คำกล่าวอ้างเหล่านี้เป็นเรื่องที่รุนแรงและจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อยืนยันผลการศึกษา อย่างไรก็ตาม มีหลักฐานมากมายที่พิสูจน์ว่าการดื่มนมวัวไม่น่าจะให้ประโยชน์ต่อสุขภาพได้มากเท่ากับที่เคยเข้าใจกัน หากคำกล่าวอ้างเหล่านี้กลายเป็นข้อเท็จจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ มันก็อาจจะถึงเวลาแล้วที่เราจะพูดว่า “ไม่เอา” นมวัว !

จากเรื่อง “แค่พูดว่าไม่เอานมวัว” ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 4 : นมวัว

ข้อความต่อไปนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของ ดร.วิภาดา ในการเขียนบทความใช่หรือไม่ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ใช่** หรือ **ไม่ใช่** ในแต่ละข้อความ

ข้อความต่อไปนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
เพื่อตั้งข้อสงสัยถึงประโยชน์ของผลิตภัณฑ์จากนมที่มีต่อสุขภาพโดยทั่วไป		
เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเลิกดื่มนมในทันที		
เพื่ออภิปรายผลากรวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับนมวัว		
เพื่อชี้ให้เห็นว่ายังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับนม และผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากนม		

กระบวนการอ่าน	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง - สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของเรื่องที่ได้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน

การให้คะแนน นมวัว 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ตอบถูกทั้งหมดสี่ข้อ ใช่ ไม่ใช่ ใช่ ไม่ใช่ ตามลำดับ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : นมวัว

ดร.วิภาดา นำเสนอผลการวิจัยบางเรื่องที่อาจทำให้ผู้อ่าน “ประหลาดใจ”

จงระบุเหตุผลจากการวิจัยมาหนึ่งเรื่อง

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เขียนตอบแบบเปิด

การให้คะแนน นมวัว 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

ยกข้อความหรือถอดความผลการวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่กล่าวไว้ในเนื้อเรื่องต่อไปนี้:

1. ผู้หญิงที่ดื่มนมเป็นประจำประสบปัญหาการแตกหักของกระดูกมากขึ้น
2. ทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่ดื่มนมเป็นประจำมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะประสบปัญหาจากโรคหัวใจและโรคมะเร็ง

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ไม่ได้กล่าวถึงผลการวิจัยตามคำอธิบายรหัส 1 หรือ ให้คำตอบที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน หรือไม่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น

- นมทำให้ คน/เด็ก เป็นโรคอ้วน
- นมไม่ดีต่อสุขภาพ [ไม่ได้ระบุผลการวิจัยใดอย่างเฉพาะเจาะจง]
- คนเราไม่ควรดื่มนมวันละสามแก้ว

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 6 : นมวัว

ประเด็นโต้แย้งของบทอ่าน “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว !” คืออะไร

(แนวคำตอบ : – นมวัวไม่ได้ส่งผลดีต่อร่างกายตามที่คนอเมริกันกล่าวอ้างจริงหรือไม่

– นมและผลิตภัณฑ์จากนมก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพและโรคต่าง ๆ จริงหรือไม่

– การดื่มนมวัวไม่น่าจะให้ประโยชน์ต่อสุขภาพได้มากเท่ากับที่เคยเข้าใจกันจริงหรือไม่)

อิ่มอุ่นฟาร์มนม

เกี่ยวกับเรา	ผลิตภัณฑ์	โภชนาการ

คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น !

ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ประกอบด้วยสารอาหารสำคัญ ได้แก่ แคลเซียม โปรตีน วิตามินดี วิตามินบี 12 ไรโบฟลาวิน และโพแทสเซียม วิตามินและเกลือแร่เหล่านี้ทาให้ผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม เป็นส่วนสำคัญของมื้ออาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพการบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิ่มอุ่นฟาร์มนม ทุกวันเป็นวิธีที่ดีที่จะมั่นใจได้ว่าคุณได้รับ วิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็นต่อร่างกาย

การบริโภคผลิตภัณฑ์นมจาก อิมอุ่นฟาร์มนม ช่วยในการลดน้ำหนักตัวให้ได้ผลดีขึ้น และควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม นมช่วยเพิ่มความแข็งแรงและความหนาแน่นของกระดูก นอกจากนี้ นมช่วยให้สุขภาพของหัวใจและหลอดเลือดดีขึ้น และยังช่วยป้องกันมะเร็ง นมหนึ่งแก้วอัดแน่นไปด้วยวิตามิน เกลือแร่ และอุดมไปด้วยประโยชน์ต่อสุขภาพ

นายแพทย์บิล เซียร์ รองศาสตราจารย์ผู้เชียวชาญด้านกุมารเวชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งแคลิฟอร์เนีย ทีเออร์ไวน์ กล่าวว่า นมเป็นแหล่งรวมสารอาหารที่สำคัญไว้มากมายในที่เดียว สมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล (IDFA) สนับสนุนแนวคิดนี้ อันที่จริง IDFA กล่าวว่า ผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มคนทำงานด้านสุขภาพสำนวนมากก็คงจะเห็นด้วยว่า

นมมีสารอาหารครบถ้วนและเป็นสารอาหารที่จำเป็นถึง 9 ชนิด นอกจากจะเป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์ของแคลเซียมและวิตามินดี นมยังเป็นแหล่งของวิตามินเอ โปรตีน และโพแทสเซียม อยู่ในปริมาณมาก ผลิตภัณฑ์จากนมจึงเป็นสิ่งที่แพทย์แนะนำ การใช้ผลิตภัณฑ์จากนมเป็นส่วนสำคัญของอาหารเพื่อสุขภาพได้รับการยอมรับมานานแล้วจากกลุ่มผู้ที่ทำงานด้านโภชนาการและวิทยาศาสตร์ รวมถึงมูลนิธิโรคกระดูกพรุนแห่งชาติ สมาคมศัลยแพทย์ สถาบันสุขภาพแห่งชาติ องค์การด้านการแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา และกองค์กรชั้นนำทางด้านสุขภาพจำนวนมาก

สมาคมอาหารฟาร์มโคยมสากล วันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 2007

จากทั้งสองแหล่งข้อมูล ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 7 : นมวัว

จากบทความเกี่ยวกับนมทั้งสองเนื้อเรื่อง ข้อความในตารางข้างล่างเป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ข้อเท็จจริง** หรือ **ความคิดเห็น** ในแต่ละข้อความ

ข้อความต่อไปนี้แสดงถึงจุดประสงค์ของบทความใช่หรือไม่	**ข้อเท็จจริง**	**ความคิดเห็น**
การศึกษาล่าสุดเกี่ยวกับประโยชน์ต่อสุขภาพของนมให้ผลที่น่าประหลาดใจ		
การศึกษาต่างๆ ได้แสดงให้เห็นว่า การดื่มนมมีผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ		
หลายการศึกษาได้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับความสามารถของนมในการเสริมสร้างความแข็งแรงของกระดูก		
การดื่มนมและผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากนมเป็นวิธีการลดน้ำหนักที่ดีที่สุด		

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – บูรณาการและลงข้อสรุปจากข้อสนเทศหลาย ๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน

การให้คะแนน นมวัว 5

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ตอบถูกทั้งหมดสี่ข้อ ความคิดเห็น ข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ตามลำดับ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 8 : นมวัว

ผู้เขียนของทั้งสองเนื้อเรื่องมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันเกี่ยวกับบทบาทของนมในมื้ออาหารโดยทั่วไป ประเด็นหลักที่ผู้เขียนทั้งสองมีความคิดเห็นไม่ตรงกันคือเรื่องใด

1. ผลกระทบของนมต่อสุขภาพและบทบาทของนมในมื้ออาหารของมนุษย์
2. จำนวนของวิตามินและเกลือแร่ที่พบในนม
3. รูปแบบที่ดีที่สุดของผลิตภัณฑ์จากนมในการบริโภคเป็นประจำ
4. องค์กรที่มีบทบาทหน้าที่หลักเกี่ยวกับนม

กระบวนการอ่าน	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – ตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกันและประเมินข้อขัดแย้งนั้น
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน นมวัว 6

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 1. ผลกระทบของนมต่อสุขภาพและบทบาทของนมในมื้ออาหารของมนุษย์

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 9 : นมวัว

แอนนา คริสโตเฟอร์ และแซม กำลังพูดคุยถึงบทความทั้งสองเนื้อเรื่อง

คริสโตเฟอร์ : ไม่ว่าเจ้าของร้านกาแฟจะทำอะไร ฉันก็ยังจะ ดื่มนมต่อไปทุกวัน มันดีต่อเราจริงๆ

แอนนา : ฉันไม่เอาด้วยหรอก ! จากนี้ไปฉันจะดื่มนมให้น้อยลงเพราะมันไม่ดีต่อเรา

แซม : ไม่รู้สิ ฉันคิดว่าพวกเราจำเป็นต้องรู้ข้อมูลมากกว่านี้ก่อนที่พวกเราจะลงข้อสรุปนะ

นักเรียนเห็นด้วยกับใคร

1. คริสโตเฟอร์
2. แอนนา
3. แซม

จงอธิบายคำตอบของนักเรียน โดยอ้างถึงข้อมูลจากเนื้อเรื่อง อย่างน้อยหนึ่งเรื่อง

.....

.....

กระบวนการอ่าน	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – ตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกันและประเมินข้อขัดแย้งนั้น
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบและเขียนตอบแบบเปิด

การให้คะแนน นมวัว 6

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

เลือกหนึ่งชื่อ และให้คำอธิบายที่เหมาะสมตามที่ระบุข้างล่าง ถ้าไม่มีการเลือกชื่อคนไว้ คำตอบจะต้องระบุอย่างชัดเจนว่าเลือกคริสโตเฟอร์ แอนนา หรือ แซม และให้คำอธิบายที่เหมาะสมกับตัวเลือกนั้นโดยอ้างถึงข้อมูลจากเนื้อเรื่องอย่างน้อยหนึ่งเรื่องเลือก “คริสโตเฟอร์” และให้คำอธิบายอย่างน้อยหนึ่งเรื่องที่ยกมาจากเนื้อเรื่องแรก “คุณค่าทางโภชนาการของนม : ประโยชน์มากล้น!” หรือ อ้างว่าเนื้อเรื่องที่สอง “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” ไม่ยุติธรรมต่อนมวัว/ไม่เป็นจริง

1. นมมีสารอาหาร (สำคัญ)/วิตามินหลายชนิด/แร่ธาตุ หรือระบุชื่อวิตามินหรือแร่ธาตุที่สำคัญต่อสุขภาพตั้งแต่หนึ่งชนิดขึ้นไป (เช่น โพแทสเซียม)

2. นมช่วยในการลดน้ำหนัก/ช่วยควบคุมน้ำหนักให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

3. นมช่วยให้สุขภาพของหัวใจและหลอดเลือดดีขึ้น

4. นมช่วยป้องกันมะเร็ง

5. เว็บเพจของอิ่มอุ่นฟาร์มได้รับการสนับสนุนจากแพทย์

6. เว็บเพจของอิ่มอุ่นฟาร์มอ้างถึงสมาคมอาหารฟาร์มโคนมสากล/อ้างข้อมูลสนับสนุนจาก IDFA

7. บทความ/เนื้อเรื่องที่สอง “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” ไม่ยุติธรรมต่อนมวัว/ไม่เป็นจริง หรือยกตัวอย่างว่ามันไม่ยุติธรรมต่อนมวัวหรือไม่เป็นจริงอย่างไร

ตัวอย่างเช่น

- [คริสโตเฟอร์] แพทย์บอกว่ามันมีสารอาหารที่สำคัญมากมาย [คำอธิบายที่ 1/5]
- [คริสโตเฟอร์] นมมีแร่ธาตุที่จำเป็นต่อสุขภาพ [คำอธิบายที่ 1]

หรือ : เลือก “แอนนา” และให้คำอธิบายอย่างน้อยหนึ่งข้อที่ยกมาจากเนื้อเรื่องที่สอง “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!” หรือ อ้างว่าเนื้อเรื่องแรก “คุณค่าทางโภชนาการของนม: ประโยชน์มากล้น!” เอนเอียงหรือพยายามขายสินค้า

1. จากงานวิจัยใหม่ ๆ นมอาจจะไม่ค่อยดีต่อร่างกายนัก

2. นมอาจส่งผลให้กระดูกอ่อนแอลง/มีการแตกหักมากขึ้น

3. นมอาจเป็นเหตุให้เกิดโรคหัวใจ/มะเร็งมากขึ้น

4. บทความนี้ยกข้อความสนับสนุนมาจากคณะกรรมการด้านการแพทย์ที่รับผิดชอบทางด้านยา (PCRM)

5. บทความนี้กล่าวถึงข้อพิสูจน์ที่มีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ว่านมไม่ได้ดีต่อคนเท่าที่เคยคิด

6. การศึกษาชิ้นหนึ่งในสวีเดนแสดงให้เห็นว่าคนที่ดื่มนมเป็นโรคหัวใจ และ/หรือ มะเร็ง และ/หรือ มีการแตกหักของกระดูกมากกว่า

7. “คุณค่าทางโภชนาการของนม: ประโยชน์มากล้น!” (หรืออ้างถึงว่าเป็นบทความ/เนื้อเรื่องที่หนึ่ง) หรือ อิ่มอุ่นฟาร์มนมเป็นแหล่งข้อมูลที่เอนเอียง/พยายามขายสินค้าของเขา และข้ออ้างที่ยกมาไม่สามารถเชื่อถือได้

ตัวอย่างเช่น

- [แอนนา] พวกเขาทำการศึกษาที่สวีเดนที่แสดงว่าผู้หญิงที่ดื่มนมมีการแตกหักของกระดูกมากกว่า [คำอธิบายที่ 6]
- [แอนนา] เรื่องแรกแค่พยายามจะขายนมของเขา เราจึงไม่ควรไว้ใจ [คำอธิบายที่ 7]

หรือ : เลือก “แซม” และให้คำอธิบายโดยอ้างเนื้อหาหรือข้อจำกัดจากเนื้อเรื่องเพื่อสนับสนุนแนวคิดที่ว่ายังไม่สามารถบอกข้อสรุปได้ในขณะนี้ คำตอบมีคำอธิบายใดคำอธิบายหนึ่งต่อไปนี้ :

1. บทความ “แค่พูดว่า ‘ไม่เอา’ นมวัว!”/เนื้อเรื่องที่สอง ชี้ว่ายังต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมก่อนจึงจะยืนยันผลการวิจัยได้

2. มีการบริโภคนมเป็นประจำมาเป็นเวลานานแล้ว แต่งานวิจัยที่อ้างถึงในบทความที่สองเป็นเรื่องใหม่ จึงยังต้องใช้เวลาหรือทำการวิจัยเพิ่มอีกก่อนจะสร้างข้อสรุปได้

3. มีข้อมูลเพียงสองเนื้อเรื่องเท่านั้น ยังต้องมีการวิจัยเพิ่มอีกก่อนจะสามารถสรุปได้

4. น่าจะมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่พบในแต่ละบทความก่อนจะทำการสรุป

5. เนื้อเรื่องทั้งสองขัดแย้งกัน จึงไม่สามารถสรุปได้ หรือ ให้ตัวอย่างที่เฉพาะเจาะจงว่าบทความทั้งสองขัดแย้งกันอย่างไร (เนื้อเรื่องหนึ่งบอกว่านมทำให้กระดูกแข็งแรง อีกเนื้อเรื่องหนึ่งบอกว่ามันทำให้กระดูกแตกหัก)

ตัวอย่างเช่น

- [แซม] แค่พูดว่าไม่เอาบอกว่ายังต้องมีการศึกษาเพิ่มอีกจึงจะบอกได้ [คำอธิบายที่ 1]
- [แซม] ฉันต้องมั่นใจก่อนว่าสิ่งที่แต่ละบทความบอกเป็นความจริงก่อนที่ฉันจะตัดสินใจ [คำอธิบายที่ 4]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ไม่ได้เลือกชื่อใดชื่อหนึ่ง หรือไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าเลือกชื่อใด

หรือ : ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง

หรือ : ให้คำอธิบายที่กว้างเกิน ไม่ถูกต้อง หรือไม่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น

- [แอนนา] ฉันไม่ชอบดื่มนม [ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง]
- [คริสโตเฟอร์] ฉันชอบผลิตภัณฑ์จากนม [ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง]
- [แซม] ข้อมูลไม่เพียงพอ [กว้างเกิน]
- [เลือกใครก็ได้] ผู้คนจำนวนมากในสวีเดนดื่มนม [ไม่เกี่ยวข้อง]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 10 : นมวัว

หากนำทั้ง 2 บทอ่านมารวมกัน แล้วตั้งชื่อใหม่ว่า “นมวัวและผลิตภัณฑ์จากนมวัว : มีคุณอนันต์โทษมหันต์” นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : เห็นด้วย เพราะแม้จะมีการกล่าวอ้างว่า นมวัวและผลิตภัณฑ์จากนมวัวมีประโยชน์มาก แต่ก็มีผลการศึกษาจำนวนที่ไม่น้อยที่ชี้ให้เห็นว่า นมวัวและผลิตภัณฑ์จากนมวัวส่งผลเสียต่อร่างกาย)

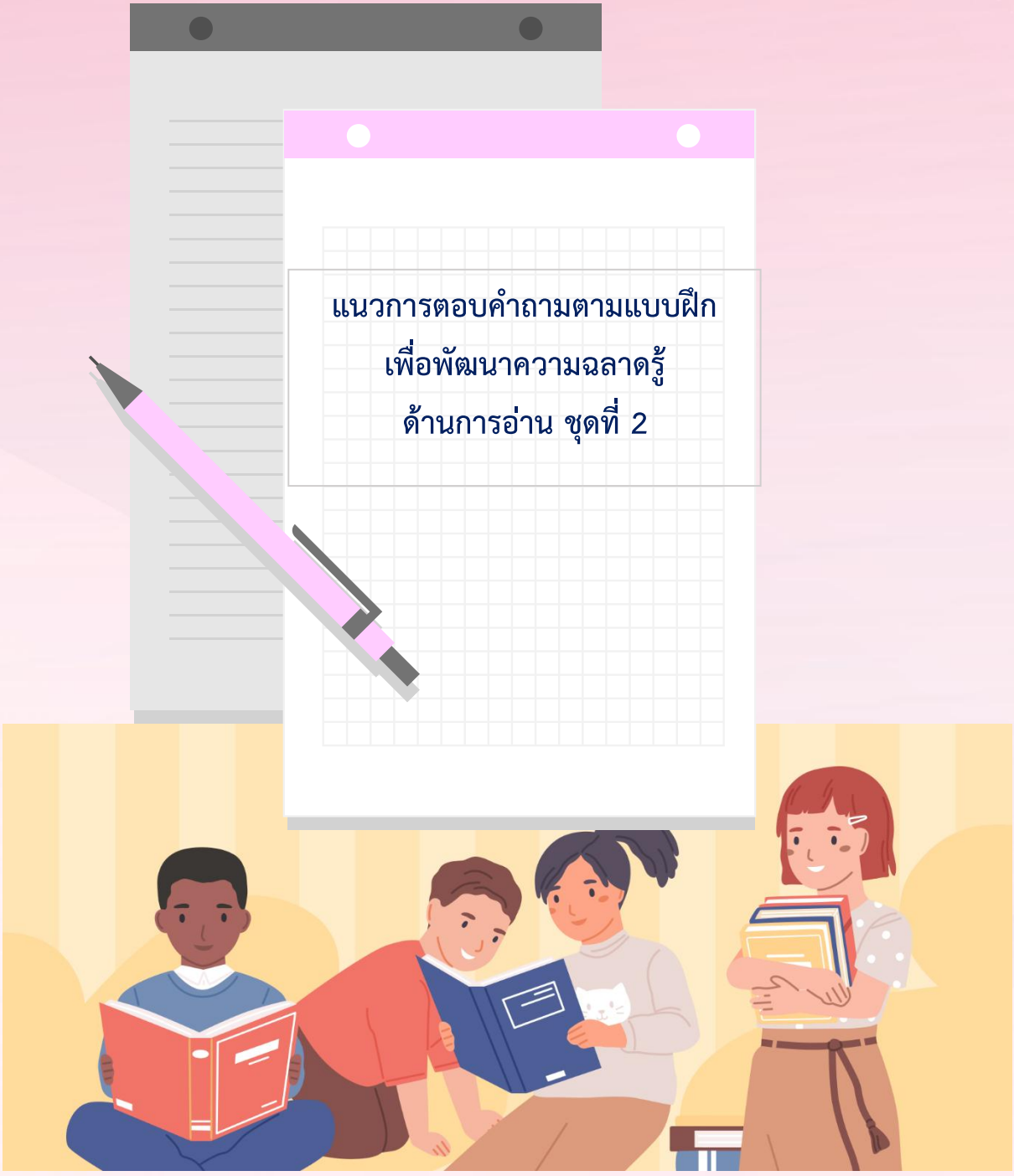

แบบฝึกชุดที่ 2

เรื่องที่ 1 มาซอนโด*

เรื่องที่ 2 สบายๆกับรองเท้าสำหรับวิ่ง

เรื่องที่ 3 อมันดากับดัสเซส

มาซอนโด

ด้วยความละลานตาของสิ่งประดิษฐ์ที่น่าพิศวง ชาวเมืองมาซอนโดไม่รู้ด้วยซ้ำว่าความมหัศจรรย์นั้นเริ่มต้นจากตรงไหน พวกเขายอมอดหลับอดนอนทั้งคืนเพื่อจ้องดูหลอดไฟสีนวล ที่มีกระแสไฟป้อนมาจากเครื่องปั่นไฟที่ ออร์เรเลียโน ทริสเต บรรทุกมากับรถไฟเที่ยวที่สอง และพยายามทน เพื่อให้คุ้นกับเสียง ตูม ตูม ของเครื่องประหลาดนั่น ต่อมาพวกเขาก็เริ่มไม่พอใจกับการชมภาพยนตร์ที่เคลื่อนไหวเหมือนมีชีวิตที่ ดอน บรูโน เครสปี พ่อค้า ผู้ร่ำรวยนำมาฉายในโรงฉายที่มีช่องขายตั๋วทำเป็นหัวสิงโต เพราะว่าตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในเรื่องหนึ่ง ซึ่งพวกเขาได้เศร้าโศกและเสียน้ำตาไปอย่างมาก กลับมีชีวิตขึ้นมาและกลายเป็นชาวอาหรับในเรื่องใหม่ ผู้ชมต้องจ่ายเงิน สองเซ็นตาโวเป็นค่าตั๋วเข้าชมเพื่อร่วมเสียใจกับความทุกข์ยากของตัวละคร พวกเขาไม่ยอมถูกหลอกให้ดูของไม่จริงอีกต่อไป จึงแสดงความโกรธด้วยการทุบทำลายเก้าอี้

ดอน บรูโน เครสปี ได้ขอร้องให้นายกเทศมนตรีช่วย ประกาศว่าภาพยนตร์เป็นเพียงภาพลวงตา ไม่ควรนำมาเป็นอารมณ์ และไม่มีค่าควรแก่การที่ผู้ชมจะระเบิดความโกรธแค้น จากคำชี้แจงที่เตือนสตินี้เองทำให้หลายคนรู้สึกว่าตนตกเป็นเหยื่อของธุรกิจหนังเร่จึงตัดสินใจไม่ดูภาพยนตร์อีก เพราะคิดว่าตัวเองก็มีความทุกข์ยากมากเกินกว่าที่จะไปร้องไห้กับสิ่งที่ เป็นเพียงภาพลวงตาเหล่านั้น

คำถามที่ 1 : มาซอนโด

ลักษณะอย่างใดของภาพยนตร์ ที่ทำให้คนในเมืองมาซอนโดโกรธแค้น

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : แสดงความเข้าใจเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมของตัวละคร
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล

การให้คะแนน มาซอนโด 1

คะแนนเต็ม

รหัส 2 :

อ้างถึง ความเป็นนิยายของภาพยนตร์ หรือโดยเฉพาะตัวนักแสดงที่ตายแล้วจะปรากฏตัวขึ้นมาใหม่อีก อาจคัดลอกประโยคที่สามจากเนื้อเรื่องมาโดยตรง (“...เพราะว่าตัวละครที่ตายและถูกฝังแล้วในเรื่องหนึ่ง ซึ่งพวกเขาได้เศร้าโศกและเสียน้ำตาไปอย่างมาก กลับมีชีวิตขึ้นมาและกลายเป็นชาวอาหรับในเรื่องใหม่...”) หรือในข้อความสุดท้าย (“สิ่งที่เป็นเพียงภาพในจินตนาการเท่านั้น”)

- คนที่พวกเขาคิดว่าตายไปแล้วกลับมามีชีวิตอีก
- พวกเขาคิดว่าภาพยนตร์เป็นเรื่องจริงแต่กลับไม่ใช่
- พวกเขาคิดว่าคนในภาพยนตร์แกล้งตาย และพวกเขาถูกหลอกเหมือนคนโง่
- ตัวละครที่ที่ตายและถูกฝังแล้วในภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกในภาพยนตร์เรื่องต่อมา
- พวกเขาไม่เข้าใจว่าภาพยนตร์เป็นนวนิยายที่แต่งขึ้น
- เพราะว่านักแสดงที่ตายในภาพยนตร์เรื่องก่อนกลับมาเป็นตัวละครอีกตัวในภาพยนตร์เรื่องต่อมา คนดูเลยคิดว่าอารมณ์ของพวกเขาถูกปล้นเอาไป *[ส่วนเนื้อหาทั้ง 2 และ 1]*
- พวกเขาคิดว่าตัวเองก็มีความทุกข์ยากมากเกินกว่าที่จะไปร้องไห้กับสิ่งที่เป็นเพียงการแกล้งทำของคนเหล่านั้น *[แสดงว่าเข้าใจชัดเจนว่า “นวนิยายที่แต่งขึ้น” มีผลทำให้คนโกรธแค้น แม้ว่าจะเกินไปหน่อย]*

เพราะว่านักแสดงที่ตายและถูกฝังในภาพยนตร์เรื่องก่อนกลับมาเป็นตัวชาวอาหรับ *[ได้คะแนนเต็มอย่างเฉียดฉิวเพราะมีความเฉพาะเจาะจงมากไป]*

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 :

อ้างถึง ความหลอกลวงหรือเล่ห์เหลี่ยม หรือความคาดหวังของผู้ดูที่ถูกทำลายลง อาจอ้างคำว่า “สิ่งหลอกลวง” หรือ “เหยื่อของธุรกิจหนังเร่” โดยตรง

- พวกเขาคิดว่ากำลังถูกหลอก
- เพราะว่าพวกเขารู้สึกว่าเสียเวลาและอารมณ์ไปอย่างไม่มีประโยชน์
- พวกเขารู้สึกว่าตัวเองตกเป็นเหยื่อของธุรกิจหนังเร่
- พวกเขาจะไม่อดทนกับสิ่งหลอกลวงต่อไป
- เพราะพวกเขาจ่ายเงินสองเซ็นตาโวเป็นค่าตั๋วเข้าชมสิ่งหลอกลวงซึ่งเขาทนไม่ได้ *[อาจคัดลอกบางส่วนมาจากบรรทัด 7-8 ในเรื่อง ไม่ได้พูดตรงถึงการหลอกลวงโดยเฉพาะ]*
- เพราะพวกเขาไม่คิดว่าจะเป็นอย่างนี้ *[เป็นการพูดถึงการหลอกลวง (ทั่วๆ ไป)]*

ไม่มีคะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือไม่ตรงประเด็น

- พวกเขาโกรธ บรูโน เครสปี
- พวกเขาต้องการเงินคืน
- พวกเขาเป็นคนรุนแรง
- พวกเขาแสดงความรู้สึกของตนเอง
- พวกเขาไม่ชอบภาพยนตร์ที่นำมาฉาย
- พวกเขาคิดว่าพวกเขาตกเป็นเหยื่อ
- พวกเขาโง่
- เพราะพวกเขาจ่ายเงินสองเซ็นตาโวแต่ไม่ได้สิ่งที่ต้องการ *[คำว่า “สิ่งที่ต้องการ” กว้างเกินไป]*

หรือ: แสดงถึง ความไม่เข้าใจ ในเนื้อหาที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่มีเหตุผลหรือที่ไม่เกี่ยวข้อง

- พวกเขารู้สึกว่าไม่ควรยุ่งกับปัญหาผู้อื่น *[ผิด คนเรา**ต้องการยุ่ง**กับปัญหา**จริงๆ** ของคนอื่น]*
- เป็นวิธีที่พวกเขาประท้วงการเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์

พวกเขาโกรธที่ต้องมาดูคนตายและถูกฝัง *[อ้างประโยคที่ทำให้คิดว่า “พวกเขาไม่ชอบเห็นคนตายในภาพยนตร์” – เป็นการแปลความที่ไม่ถูก]*

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : มาซอนโด

ทำไมชาวมาซอนโดจึงตัดสินใจไม่กลับไปดูภาพยนตร์นั้นอีก

1. พวกเขาต้องการความบันเทิงและหย่อนใจ แต่พบว่าภาพยนตร์เป็นเรื่องจริงจังและทำให้ใจห่อเหี่ยว
2. พวกเขาไม่มีเงินค่าตั๋ว
3. พวกเขาต้องการเก็บอารมณ์ของตนไว้สำหรับสภาพการณ์ในชีวิตจริงของตัวเอง
4. พวกเขาอยากจะมีอารมณ์ร่วม แต่พบว่าภาพยนตร์น่าเบื่อ ไม่น่าเชื่อและมีคุณภาพต่ำ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : แสดงความเข้าใจถึงแรงจูงใจในการกระทำของตัวละคร
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล

การให้คะแนน มาซอนโด 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. พวกเขาต้องการเก็บอารมณ์ของตนไว้สำหรับสภาพการณ์ในชีวิตจริงของตัวเอง

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : มาซอนโด

อะไร คือ “สิ่งที่เป็นเพียงภาพลวงตา” ที่กล่าวถึงในบรรทัดสุดท้าย

1. ผี
2. สิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นในงานออกร้าน
3. ตัวละครในภาพยนตร์
4. นักแสดง

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : แสดงความเข้าใจในสิ่งที่ต้องการอ้างถึง เมื่อสิ่งนั้นมีความหมายเป็นนัย ไม่ได้บอกโดยตรง
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล

การให้คะแนน มาซอนโด 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. ตัวละครในภาพยนตร์

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : มาซอนโด

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับการตัดสินใจของชาวเมืองมาซอนโดเกี่ยวกับคุณค่าของภาพยนตร์ จงอธิบายคำตอบโดยเปรียบเทียบความรู้สึกของนักเรียนกับของชาวเมืองมาซอนโดที่มีต่อภาพยนตร์

.....

.....

การให้คะแนน มาซอนโด 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

<u>อ้างถึงเจตคติต่อ “ความเป็นจริง” และ/หรือ การมีส่วนร่วมทางอารมณ์</u> ในภาพยนตร์ คำตอบต้องตรงกับความคิดที่ว่าคนในเมืองมาซอนโดกำลังมองหาความเป็นจริงในภาพยนตร์ เปรียบเทียบระหว่างคนมาซอนโดกับประสบการณ์/เจตคติของตัวเอง โดยบอกว่า

- เมื่อคุณรู้ว่าภาพยนตร์ไม่ใช่เรื่องจริงก็สามารถใช้ประโยชน์เป็นสิ่งที่หลีกหนีจากชีวิตจริงสักระยะ ไม่จำเป็นที่เราจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับชีวิตของตัวละคร
- ข้าพเจ้าเห็นด้วย ในโลกนี้มีความทุกข์โศกมากพอแล้ว โดยไม่ต้องสร้างมันขึ้นมาอีก
- ไม่เห็นด้วย คนทั่วไปเข้าใจว่าเมื่อไปดูภาพยนต์สิ่งที่เห็นในจอภาพยนตร์ไม่ใช่เรื่องจริง
- ไม่เหมือนคนในมาซอนโด ฉันอาจเสียน้ำตาระหว่างชมภาพยนตร์ แต่ก็ลืมมันได้ เมื่อออกจากโรงภาพยนตร์แล้ว
- ฉันเห็นด้วยกับพวกเขา ทำไมคนเราต้องมาทุกข์โศกกับภาพยนตร์ด้วย นี่เป็นเหตุผลที่ฉันเลือกมาทางวิทยาศาสตร์เพราะมันเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงไม่ใช่เรื่องเพ้อฝัน
- ฉันชอบดูภาพยนตร์เพราะว่ามันทำให้ฉันพุ่งความสนใจไปที่ปัญหาของคนอื่น ไม่ใช่ของตัวเอง
- มันก็แล้วแต่สถานการณ์ ถ้าภาพยนตร์ไม่ได้เรื่อง ฉันก็อยากเดินออกมา แต่ถ้ามันดีเราก็ติดกับอยู่ในนั้น และไม่สนใจว่ามันจะเป็นเรื่องจริงหรือไม่
- ไม่เห็นด้วย ฉันชอบภาพยนตร์เพื่อความสนุกสนาน
- เห็นด้วย ภาพยนตร์เป็นเพียงเรื่องสมมติ มันดีตรงที่เราได้เห็นคนมาแสดงออกชีวิต
- ไม่ เหตุการณ์ในภาพยนตร์โดยทั่วๆ ไปเป็นเรื่องที่เกินจริง
- ฉันไม่เห็นด้วยกับปฏิกิริยาของพวกเขา เพราะว่าภาพยนตร์เป็นเพียงรูปแบบของความบันเทิงหนึ่ง และไม่ใช่สิ่งที่จริงจัง อย่างไรก็ตามคนในมาซอนโดไม่รู้ดังนั้น ฉันจึงเข้าใจว่าพวกเขารู้สึกอย่างไร

หรือ: <u>อ้างถึงบริบทด้านสังคม ประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรม</u> เช่น ในรูปของการเปรียบเทียบสิ่งที่คุ้นเคยกับเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงของประสบการณ์ทางสังคม คำตอบต้องตรงกับความคิดที่ว่าคนในมาซอนโดกำลังมองหาความเป็นจริงในภาพยนตร์ อาจเปรียบเทียบระหว่างมาซอนโด และประสบการณ์/เจตคติส่วนตัวของนักเรียนเอง

- คนในมาซอนโดเป็นพวกคิดง่ายๆ และโต้ตอบด้วยอารมณ์ ข้าพเจ้าและคนส่วนมากสมัยนี้เป็นพวกที่คิดรอบคอบซับซ้อนกว่า
- พวกเขาเริ่มดูภาพยนตร์จากจุดที่ผิด พวกเขาไม่เข้าใจว่านี่ไม่ใช่ข่าว แต่เป็นสิ่งบันเทิง จากมุมมองจุดนี้ทำให้ปฏิกิริยาของพวกเขาเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ ภาพยนตร์ควรเป็นสิ่งสำหรับดูเล่นเพื่อความบันเทิง และนี่คือประเด็นของพวกเขา
- ภาพยนตร์ไม่ทำให้คนสมัยนี้ไม่เดือดร้อนเป็นทุกข์
- ใช่ ฉันเห็นด้วย ถ้าฉันเป็นคนหนึ่งในพวกเขา เพราะเขาไม่เคยเห็นมาก่อน

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

ให้คำตอบที่<u>ไม่เพียงพอ หรือกว้างเกิน</u>

- ฉันเหมือนพวกมาซอนโด เพราะว่าฉันมักคิดว่าภาพยนตร์เป็นสิ่งที่เสียเวลา
- ฉันรักภาพยนตร์ ฉันไม่เข้าใจปฏิกิริยาของพวกเขาเลย

หรือ: แสดง<u>ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อน</u>หรือให้คำตอบที่<u>เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง</u>

- ใช่ ดูเหมือนว่าภาพยนตร์แทนที่เป็นสิ่งที่ดูได้ง่ายและเพื่อหย่อนใจ กลับกลายเป็นสิ่งที่จริงจังและทำให้เกิดอารมณ์ ภาพยนตร์เป็นความบันเทิงรูปแบบหนึ่ง เป็นวิธีที่เราจะลืมปัญหาในชีวิตจริงและเพื่อการหัวเราะสนุกสนาน คนในมาซอนโดผิดหวังเพราะภาพยนตร์ที่ชมแล้วไม่ได้ช่วยให้ผ่อนคลาย แต่กลับทำให้หนักหน่วงและพวกเขาต้องการสิ่งที่จะช่วยให้ความสนุกสนาน [ส่วนแรกๆ ของคำตอบไม่ตรงประเด็น ส่วนสุดท้ายบอกถึงความเข้าใจผิดในเนื้อเรื่อง]
- ไม่ มันควรแพงกว่านี้ และมีที่วางถ้วย มีข้าวโพดคั่ว โค้กเย็นๆ และอมยิ้ม พนักสำหรับวางมือควรจะยกได้ มีที่วางเท้า เสียงรอบทิศ [อาจตอบให้ตลก หรือไม่ก็เข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องผิด]
- ทุกวันนี้มีกฎหมายเกี่ยวกับการทำลายข้าวของในโรงภาพยนตร์ [คำตอบมุ่งที่พฤติกรรมมากกว่าเจตคติ]
- เดี๋ยวนี้เรามีโรงภาพยนตร์ที่ดีกว่า [ไม่ตรงคำถาม]
- ใช่ เพราะว่าภาพยนตร์ไม่สนุก และอาจทำให้ประสาทเสีย [เข้าใจคำถามผิด]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : มาซอนโด

“พวกเขาไม่ยอมถูกหลอกให้ดู**<u>ของไม่จริง</u>**อีกต่อไป” คำที่ขีดเส้นใต้ในเนื้อความจากบทอ่านเรื่องมาซอนโด มีความหมายเหมือนกับคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อความนี้ “เวลาได้พิสูจน์แล้วว่าผู้จัดการคนใหม่เป็น**<u>ของปลอม</u>**” หรือไม่ เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : ทั้ง 2 คำ มีความหมายต่างกัน เพราะ “ของไม่จริง” ในเนื้อความจากบทอ่านเรื่องมาซอนโด หมายถึง สิ่งที่ไม่ใช่ของแท้ ส่วน “ของปลอม” ในข้อความที่ยกมานั้น หมายถึง คนที่ไม่เก่งจริงหรือไม่ดีจริง)

คำถามที่ 6 : มาซอนโด

นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อพฤติกรรมของชาวมาซอนโดที่ปรากฏในบทอ่านว่า “จึงแสดงความโกรธด้วยการทุบทำลายเก้าอี้” เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : พฤติกรรมดังกล่าวของชาวมาซอนโดเป็นการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม เพราะนอกจากจะแสดงถึงการใช้ความรุนแรงแล้ว ยังเป็นการทำลายทรัพย์สินของผู้อื่นโดยเจตนาด้วย)

คำถามที่ 7 : มาซอนโด

“เหยื่อของธุรกิจหนังเร่” ในความคิดของชาวมาซอนโด มีความหมายว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : ผู้ที่สูญเสียเงินเพราะถูกทำให้หลงเข้าใจว่า เหตุการณ์ในภาพยนตร์เป็นเรื่องจริง โดยบุคคลที่ทำธุรกิจนำภาพยนตร์ไปฉายตามที่ต่าง ๆ)

สบายๆ กับรองเท้าสำหรับวิ่ง

เป็นเวลา 14 ปีมาแล้วที่ศูนย์การแพทย์กีฬาแห่งเมืองลีออง (ฝรั่งเศส) ได้ศึกษาเรื่องการบาดเจ็บของนักกีฬารุ่นเยาว์และนักกีฬาอาชีพ พบว่าสิ่งที่ดีที่สุด คือ การป้องกัน... และใส่รองเท้าที่ดี

กระแทก ล้ม รองเท้าไม่พอดี

นักกีฬารุ่นเยาว์อายุระหว่าง 8-12 ปี 18% เคยได้รับบาดเจ็บข้อเท้าเคล็ดจนถึงข้อเท้าแพลง และ 25% ของนักกีฬาอาชีพค้นพบด้วยตนเองว่ากระดูกอ่อนของข้อเข่าอาจถูกกระทบกระเทือนหรือได้รับบาดเจ็บจนถึงขั้นรักษาไม่หาย และถ้าไม่ได้รับการดูแลให้ดีตั้งแต่วัยเด็ก (10-12 ปี) อาจทำให้เป็นโรคกระดูกเสื่อมก่อนวัย สะโพกก็อาจได้รับบาดเจ็บอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะเหนื่อยยิ่งเสี่ยงต่อกระดูกร้าวหรือหักจากการล้มหรือถูกกระแทก

1. ตามรายงานของการศึกษานักฟุตบอลที่เล่นมานานกว่า 10 ปี จะมีกระดูกใหญ่ผิดปกติบริเวณหน้าแข้งหรือบริเวณส้นเท้าที่เรียกกันว่า “เท้านักฟุตบอล” ซึ่งเป็นลักษณะของเท้าที่เปลี่ยนรูปไปเนื่องจาก รองเท้าที่มีพื้นรับฝ่าเท้าและข้อเท้าหลวมหรือยืดหยุ่นมากเกินไป

2. ปกป้อง รองรับ ช่วยการทรงตัวและรับแรงกระแทก

ถ้ารองเท้าคับเกินไปจะจำกัดการเคลื่อนไหว แต่ถ้ายืดหยุ่นเกินไป จะทำให้เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ หรือข้อเท้าแพลงได้รองเท้ากีฬาที่ดีควรมีคุณสมบัติครบทั้ง 4 ประการ คือ

ประการแรกจะต้องป้องกันอันตรายจากภายนอก : ป้องกันการกระแทกจากลูกบอล หรือผู้เล่นอื่นจากพื้นสนาม ที่ไม่เรียบและช่วยให้เท้าอุ่นและแห้ง ถึงแม้อากาศจะหนาวหรือฝนตก ก็ตาม

ต้องรองรับกับเท้าได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะบริเวณข้อเท้า เพื่อป้องกัน ข้อเท้าแพลง บวม หรือปัญหาอื่นๆ ที่อาจทำให้บาดเจ็บถึงหัวเข่าได้ ต้องช่วยให้นักกีฬาทรงตัวได้ดี ไม่ลื่นไถลบนพื้นที่เปียกหรือไม่สะดุดพื้นแห้ง

ประการสุดท้ายจะต้องรับแรงกระแทกได้ดี โดยเฉพาะนักกีฬาวอลเล่ย์บอลและบาสเกตบอลที่ต้องกระโดดอยู่ตลอดเวลา

เพื่อเท้าแห้ง

3. เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บแม้จะเล็กๆ น้อยๆ เช่น รองเท้ากัด หรือโรคน้ำกัดเท้า (เท้าเปื่อยจากเชื้อรา) รองเท้าจะต้องระบายเหงื่อได้ดีและกันความชื้นจากภายนอกได้ วัสดุที่ดีที่สุดคือ หนัง ซึ่งกันน้ำและไม่เปียกโชกทันทีที่ถูกฝน

จากบทความข้างต้น โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : รองเท้าวิ่ง

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ผู้เขียนต้องการบอกให้ทราบอะไร

1. คุณภาพของรองเท้ากีฬาต่างๆ มีการพัฒนาไปอย่างมาก
2. ทางที่ดีไม่ควรเล่นฟุตบอล ถ้าอายุต่ำกว่า 12 ปี
3. เยาวชนได้รับบาดเจ็บมากขึ้น เนื่องจากสภาวะทางกายภาพไม่ดี
4. เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักกีฬารุ่นเยาว์ ต้องสวมรองเท้าที่ดี

การให้คะแนน รองเท้าวิ่ง 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 4. เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักกีฬารุ่นเยาว์ ต้องสวมรองเท้าที่ดี

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : รองเท้าวิ่ง

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ตามบทความข้างต้น ทำไมรองเท้ากีฬาจึงไม่ควรคับจนเกินไป

.....

.....

การให้คะแนน รองเท้าวิ่ง 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

คำตอบที่กล่าวถึงการเคลื่อนไหวที่ไม่คล่องตัว เช่น

- จำกัดการเคลื่อนไหว
- ทำให้วิ่งได้ไม่สะดวก

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

คำตอบแสดงถึงความไม่เข้าใจเนื้อหา หรือคำตอบไม่สมเหตุสมผล หรือไม่เกี่ยวข้อง เช่น

- เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บ
- มันไม่กระชับเท้า
- เพราะคุณต้องการให้กระชับเท้าและข้อเท้า
- รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : รองเท้าวิ่ง

เนื้อความตอนหนึ่งกล่าวว่า “รองเท้ากีฬาที่ดีควรมีคุณสมบัติครบทั้ง 4 ประการ” คุณสมบัติเหล่านี้ คืออะไรบ้าง

.....

.....

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

การให้คะแนน รองเท้าวิ่ง 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

คำตอบอ้างถึงเกณฑ์ 4 ข้อที่พิมพ์ตัวเอนในเนื้อเรื่อง สิ่งที่อ้างถึงแต่ละข้ออาจอ้างโดยยกมาตรงๆ ดัดแปลงคำพูดใหม่ หรือขยายความจากเกณฑ์ เกณฑ์อาจจัดลำดับแตกต่างจากนี้ได้เกณฑ์ทั้ง 4 เกณฑ์ คือ (1) เพื่อช่วยป้องกันภายนอก (2) ช่วยรองรับเท้า (3) ช่วยให้ทรงตัวดี (4) ช่วยรับแรงกระแทก เช่น

- 1 ป้องกันภายนอก (1)
  2 รองรับเท้า (2)
  3 ทรงตัวดี (3)
  4 รับแรงกระแทก (4)
- รองเท้าต้องช่วยป้องกันภายนอก รองรับเท้า ช่วยให้นักกีฬาทรงตัวดีและต้องรับแรงกระแทก
- ป้องกัน กระชับ ทรงตัว รับแรงกระแทก [อ้างถึง หัวข้อย่อย ในส่วนนี้ของเนื้อหา]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

คำตอบอื่นๆ ตัวอย่างเช่น

- 1 ป้องกันการกระแทกด้วยลูกบอลหรือเท้า
  2 ต้านกับพื้นสนามที่ไม่เรียบ
  3 ช่วยให้เท้าอบอุ่นและแห้ง
  4 รองรับเท้า
  [3 ข้อแรก อยู่ในเกณฑ์ข้อที่ 1 ทั้งสิ้น คือ ป้องกันภายนอก]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

ในย่อหน้าสุดท้าย ซึ่งมี 2 ส่วนดังนี้
(ส่วนแรก) “เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บเล็กๆ น้อยๆ เช่น รองเท้ากัด หรือโรคน้ำกัดเท้า (เท้าเปื่อยจากเชื้อรา)...”
(ส่วนที่สอง) “...รองเท้าจะต้องระบายเหงื่อได้ดี และกันความชื้นจากภายนอกได้”

คำถามที่ 4 : รองเท้าวิ่ง

ส่วนแรก และส่วนที่สอง สัมพันธ์กันอย่างไร

1. ส่วนที่สองขัดแย้งกับส่วนแรก
2. ส่วนที่สองซ้ำกับส่วนแรก
3. ส่วนที่สองขยายปัญหาที่บรรยายไว้ในส่วนแรก ให้ชัดเจนขึ้น
4. ส่วนที่สองเสนอการแก้ปัญหาที่บรรยายไว้ในส่วนแรก

สมรรถนะ : วิเคราะห์
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

การให้คะแนน รองเท้าวิ่ง 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 4. ส่วนที่สองเสนอการแก้ปัญหาที่บรรยายไว้ในส่วนแรก

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : รองเท้าวิ่ง

คำกล่าวที่ว่า “ถ้ารองเท้าคับเกินไปจะจำกัดการเคลื่อนไหว แต่ถ้ายืดหยุ่นเกินไปจะทำให้เสี่ยงต่อการบาดเจ็บหรือข้อเท้าแพลงได้” สามารถตีความได้ว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : เราต้องสวมรองเท้ากีฬาที่มีขนาดเหมาะสมกับสรีระเท้าของตน)

คำถามที่ 6 : รองเท้าวิ่ง

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับคำกล่าวที่ว่า “หากไม่มีรองเท้าสตัด (stud shoes) ดี ๆ อย่าคิดเล่นฟุตบอลเลยจะดีกว่า” เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : เห็นด้วย เพราะหากเล่นฟุตบอลทั้งที่ไม่ได้สวมรองเท้าสตัดที่มีคุณภาพก็อาจทำให้ร่างกายบาดเจ็บได้)

คำถามที่ 7 : รองเท้าวิ่ง

หากคนทั่วไปต้องการสวมรองเท้ากีฬาเพื่อทำกิจวัตรประจำวัน นักเรียนคิดว่า คุณสมบัติใดของรองเท้ากีฬาที่ดีมีความจำเป็น**<u>น้อย</u>**ที่สุด เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : การรับแรงกระแทกได้ดี เพราะกิจวัตรประจำวันไม่จำเป็นต้องกระโดดอยู่ตลอดเหมือนนักกีฬาวอลเลย์บอลและบาสเกตบอล)

อมันด้ากับดัชเชส

บทความที่ 1

เนื้อเรื่องย่อ: นับตั้งแต่เลอโอคาเดียเสียชีวิตลง เจ้าชายผู้ซึ่งหลงรักเธอเสียใจอย่างสุดซึ้ง ที่ร้านชื่อ *เอสเซดา โซเออร์* ดัชเชส ผู้เป็นป้าของเจ้าชายไปพบเด็กสาวคนขายของ ชื่อ อมันด้า ซึ่งมีหน้าตาละม้ายคล้ายคลึงกับเลอโอคาเดียอย่างน่าอัศจรรย์ ดัชเชสต้องการให้อมันด้าช่วยให้เจ้าชายลืมความทุกข์ เพราะพลัดพรากจากหญิงอันเป็นที่รักของเขา

บริเวณสี่แยกในลานปราสาทมีที่นั่งรอบอนุสาวรีย์เล็กๆ...เวลาพลบค่ำ...

อมันด้า

ดิฉันไม่เข้าใจค่ะ ว่าจะช่วยเขาได้อย่างไร ดิฉันไม่เชื่อเลยนะคะว่าคุณคิดทำอะไรแบบนี้... แล้วทำไมต้องเป็นดิฉันด้วยล่ะ ดิฉันไม่ใช่คนสวย และคงไม่มีใครหรอกค่ะ ที่จะทำให้เขาลืมความหลังได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะสวยสักแค่ไหนก็ตาม?

ดัชเชส

ใช่ – ไม่มีใคร นอกจากเธอ

อมันด้า

(น้ำเสียงประหลาดใจ)

ฉันน่ะหรือคะ?

ดัชเชส

โลกของเธอน่ะช่างแคบเหลือเกิน เด็กโง่ นี่คงเห็นแต่โลกในสำนักงาน คงยังไม่มีใครเคยบอกเธอซินะ แต่ฉันเชื่อจิตใต้สำนึกของฉัน รู้ไหมฉันเกือบจะตะโกนออกมาตอนที่ฉันเห็นเธอครั้งแรก ใครๆ คงไม่รู้หรอกว่า เธอน่ะช่างเหมือนเลอโอคาเดีย เสียจริงๆ

ความเงียบสงัดเยี่ยมกรายเข้ามา นกกลางคืนเริ่มออกหากินแทนนกที่หากินตอนกลางวัน ลานปราสาทปกคลุมด้วยร่มเงาของแมกไม้

อมันด้า

(กระซิบเสียงแผ่วเบา)

ดิฉันไม่คิดว่าจะทำได้ มาดาม ฉันเป็นคนธรรมดาไม่มีอะไรเลย และทั้งคู่เขารักกันมาก ดิฉันยังอดชื่นชมความรักนั้นไม่ได้ คุณไม่เห็นหรือคะ

เธอลุกขึ้น พร้อมหยิบกระเป๋าเสื้อผ้า ใบเล็กขึ้นมาเตรียมเดินจากไป

ดัชเชส

(กระซิบเสียงแผ่วเช่นกัน อย่างสิ้นหวัง)

จริงของเธอ ฉันขอโทษ *เธอลุกขึ้น อย่างทุลักทุเลเหมือนกับคนสูงอายุทั่วไป เสียงกระดิ่งจักรยานแว่วมา เธอเริ่มพูดต่อ*

ฟัง... นั่นแหละ เขาล่ะ เพียงให้เขาเห็นเธอยืนพิงเสาอนุสาวรีย์นี้ นี่เป็นสถานที่แห่งแรกที่เขาพบหล่อน ลองให้เขาเห็นเธอ เพียงแค่นี้เท่านั้น เพียงครั้งเดียว ให้เขาเรียกเธอ ให้โอกาสที่เขาจะสนใจในความเหมือนของเธอกับคนรักของเขา แล้วฉันจะสารภาพแผนการนี้กับเขาพรุ่งนี้ ถ้าจะทำให้เขาเกลียดฉันไปตลอดฉันก็ยอม แต่ฉันไม่ยอมให้คนที่เสียชีวิตไปแล้วพรากเขาไปจากฉัน ฉันแน่ใจ... *(ดัชเชสจูงมือเธอ)* เธอจะทำเพื่อฉันสักครั้งได้ไหม ฉันขอร้องเธอนะ สาวน้อย *(ดัชเชสมองเธอ ด้วยสายตาที่อ้อนวอน และพูดขึ้นมาทันทีทันใด)* วิธีนี้

เธอก็จะเห็นเขาด้วย และ...ฉันรู้สึกเหมือนเป็นสาวขึ้นมาอีกครั้งที่พูดอย่างนี้กับเธอ ชีวิตมันบ้าดีนะ ฉันรู้สึกอย่างนี้มา 3 ครั้งแล้วในรอบ 60 ปี และรู้สึกเป็นครั้งที่สองแล้วใน 10 นาทีนี้ เธอจะเห็นเขา และถ้าเขา *(ทำไมถึงเป็นเขาไม่ได้ล่ะ ก็เขาทั้งหล่อและมีเสน่ห์)* และถ้าเขาจะมีโชค ทั้งสำหรับเขาและฉันด้วย ที่จะได้เห็นภาพจากตัวเธอสักชั่วครู่... *เสียงกระดิ่งดังใกล้เข้ามาอีกครั้งในเงามืด*

อมันด้า

(กระซิบ)

ดิฉันจะพูดอะไรกับเขาดีล่ะคะ?

ดัชเชส

(บีบแขนอมันด้า)

ก็แค่พูดง่ายๆ ว่า “ขอโทษค่ะคุณ ทางไปทะเลไปทางไหนคะ?”

เธอหลบเข้าไปในเงาไม้ที่มืดมิดอย่างรวดเร็ว ทันใดนั้นก็ปรากฏภาพสลัวลางขึ้นเป็นเจ้าชายบนจักรยานนั่นเอง เขาผ่านเข้ามาใกล้ ภาพสลัวของ อมันด้าที่ยืนอยู่ชิดเสา หล่อนพูดออกมาเบาๆ

อมันด้า

ขอโทษค่ะ คุณ...

เขาหยุดรถจักรยาน ก้าวลงมา ถอดหมวดพร้อมกับมองเธอ

เจ้าชาย

อะไรหรือ ครับ?

อมันด้า

ทางไปทะเล ไปทางไหนคะ?

เจ้าชาย

ถึงแยกที่สอง แล้วเลี้ยวซ้าย *เขาโค้งศรีษะ อย่างเศร้าสร้อยและสุภาพแล้วขี่จักรยานห่างออกไป เสียงกระดิ่งดังแว่วๆ ดัชเชสก้าวออกมาจากเงามืด ดูเหมือนแก่ขึ้นไปอีก*

อมันด้า

(นิ่งไปอึดใจ แล้วพูดเสียงแผ่วเบา)

เขาจำฉันไม่ได้...

ดัชเชส

มันคงมืด...อีกอย่าง ใครจะรู้ใจ เขาอาจเห็นหน้าเธอเป็นใครก็ไม่รู้ ในความเลอะเลือนของเขา *(หล่อนเอ่ยอย่างกระดาก)* รถไฟเที่ยวสุดท้ายผ่านไปแล้วสาวน้อย คืนนี้เธออยากไปพักกับฉันที่คฤหาสน์ไหม?

อมันด้า

(ตอบด้วยน้ำเสียงที่เธอเองก็แทบจำเสียงตัวเองไม่ได้)

ค่ะมาดาม *มืดสนิทจนมองไม่เห็นคนทั้งสองอีกเลย มีเพียงเสียงลมเท่านั้นที่กระซิบแผ่วจากต้นไม้ใหญ่บริเวณนั้น*

***** ฉากปิดลง *****

บทความที่ 2

นิยามของบางอาชีพเกี่ยวกับการแสดง

นักแสดง : แสดงบทบาทต่างๆ บนเวที

ผู้กำกับ : ควบคุมและดูแลภาพรวมในทุกมุมมองของละคร ไม่เพียงแต่ดูตำแหน่งของนักแสดง จัดคิวนักแสดง การเข้าและออกฉาก ชี้นำการแสดง แต่ยังแนะนำเรื่องการแปลความหมายของบทละครต้นฉบับที่ได้รับ

ช่างเสื้อ : ตัดชุดการแสดงตามแบบ

ผู้ออกแบบฉาก : ออกแบบตัวหุ่นในฉากและชุดเสื้อผ้า ตัวหุ่นนี้จะถูกแปลงออกมาให้มีขนาดเท่าของจริงในโรงถ่ายหรือโรงละคร

ผู้จัดเครื่องใช้ประกอบฉาก : รับผิดชอบการจัดเรื่องเครื่องประดับฉาก เช่น เก้าอี้นั่ง ตะเกียง ช่อดอกไม้ ฯลฯ ซึ่งไม่รวมเรื่องฉากและเสื้อผ้า

ช่างเสียง : รับผิดชอบด้านการควบคุมเสียงขณะแสดง

ช่างแสง : รับผิดชอบด้านการควบคุมแสงขณะแสดง หากใช้เครื่องมือชั้นสูงจะต้องใช้ช่างแสงอย่างน้อย 10 คน

ในสองหน้าที่ผ่านมาเป็นบทความสองบทความ บทความที่ 1 ตัดตอนจากบทละคร เรื่อง “เลอ โอคาเดีย” โดย ยีน อะนอท์ และบทความที่ 2 ให้คำจำกัดความของอาชีพต่างๆ ในการจัดละครเวที ให้ใช้บทความทั้งสองตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : อมันด้ากับดัชเชส

บทที่ตัดจากละครนี้เกี่ยวกับเรื่องอะไร?

ดัชเชสคิดอุบายเพื่ออะไร

1. ทำให้เจ้าชายมาเยี่ยมเธอบ่อยขึ้น
2. ทำให้เจ้าชายตัดสินใจแต่งงาน
3. ให้อมันด้าช่วยดับความทุกข์ของเจ้าชาย
4. ช่วยให้อมันด้ามาอยู่ที่คฤหาสน์กับเธอ

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน อมันด้ากับดัชเชส 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. ให้อมันด้าช่วยดับความทุกข์ของเจ้าชาย

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : อมันด้ากับดัชเชส

ในบทละคร นอกจากบทสนทนาระหว่างตัวละคร ยังมีส่วนที่บอกท่าทางสำหรับนักแสดง และช่างเทคนิคให้ทำตามด้วย รู้ได้อย่างไรว่าในบทละครมีตัวบอกให้ทราบถึงส่วนนี้

.....

.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

การให้คะแนน อมันด้ากับดัชเชส 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

อ้างถึงตัวเอน อนุโลมคำอธิบายที่ไม่เป็นทางเทคนิค อาจทำเครื่องหมายวงเล็บหรือตัวเอน เช่น	
• (อยู่ในรูป) ตัวเอน • อักษรตัวเอน • เหมือนอย่างนี้ [รูปแบบตัวเอน]	• ลายมือ • เขียนในลักษณะตัวเอน และใช้วงเล็บด้วย • รูปแบบการเขียนเป็นแบบตัวบางๆ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือไป	หรือ แสดงความเข้าใจในเนื้อหาที่ไม่ถูกต้อง หรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้ หรือไม่เกี่ยวข้อง
• บทละครอยู่ในวงเล็บ [อ้างถึงวงเล็บถูกต้องสำหรับบทละคร แต่คำตอบไม่ได้อ้างถึงตัวเอน] • เขียนในรูปแบบที่ต่างออกไป • ตัวพิมพ์อื่น	• ตัวพิมพ์หนา [ไม่ถูกต้อง] • ตัวพิมพ์เล็ก [ไม่ถูกต้อง] • โดยผู้กำกับ [ไม่เกี่ยวข้อง]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : อมันด้ากับดัชเชส

ตารางข้างล่าง เป็นรายชื่อช่างเทคนิคที่เกี่ยวข้องในการจัดฉากละครที่ตัดมาจากเรื่องเลอโอคาเดียนี้ จงระบุข้อความที่บรรยายถึงฉากหรือเหตุการณ์ 1 อย่าง ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของช่างเทคนิคแต่ละคน โดยใช้เนื้อหาในบทความที่ 1 (ข้อแรกเป็นตัวอย่าง)

ช่างเทคนิคละครเวที	ผู้กำกับเวที
นักออกแบบฉาก	ที่นั่งรอบอนุสาวรีย์เล็กๆ
ผู้จัดเครื่องใช้ประกอบฉาก	
ช่างเสียง	
ช่างแสง	

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน อมันด้ากับดัชเชส 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

(ผู้จัดเครื่องใช้ประกอบฉาก) คำตอบระบุถึงกระเป๋าเดินทาง หรือ จักรยาน อาจยกถ้อยคำจากบทละคร

- กระเป๋าใบเล็กของเธอ
- จักรยาน

(ช่างเสียง) คำตอบแสดงเสียงนกร้อง **หรือ** นก (ยามเย็น) **หรือ** เสียงพูดฟังไม่ได้ศัพท์ **หรือ** เสียงกระดิ่งจักรยาน **หรือ** เสียงลม หรือความเงียบสงัด อาจยกมาจากการกำกับเวที

- เสียงกระดิ่งจักรยานได้ยินในตอนเย็น
- ได้ยินเพียงเสียงลมเท่านั้น
- นกยามเย็น
- นกยามเย็นเข้ามาแทนที่

(ช่างแสง) คำตอบระบุถึงแสงเงา **หรือ** ภาพสลัว **หรือ** มืด [สนิท] **หรือ** ยามเย็น

- พื้นดินปกคลุมด้วยเงา
- เงาของต้นไม้ที่ทอดลึก
- ยามพลบค่ำ
- บรรยากาศยามเย็น

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : อมันด้ากับดัชเชส

ผู้กำกับ จัดตำแหน่งนักแสดงบนเวที ผู้กำกับใช้อักษร “อ” แทน อมันด้า และดัชเชส แทนด้วยอักษร “ด” โปรดใส่อักษร “อ” และ “ด” บนแผนภาพข้างล่างนี้ ที่จะแสดงตำแหน่งอย่างคร่าวๆ ที่อมันด้า และดัชเชส ยืนอยู่ ขณะที่เจ้าชายมาถึง

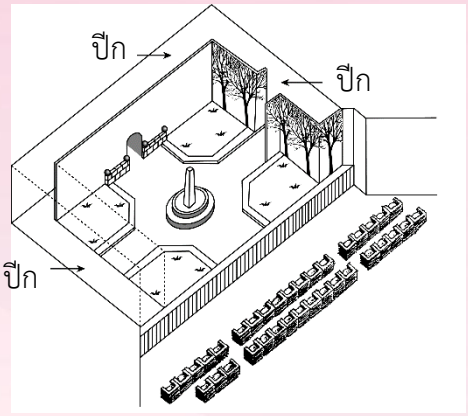

สมรรถนะ : ค้นสาระ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

การให้คะแนน อมันด้ากับดัชเชส 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ใส่อักษร “อ” ที่บริเวณอนุสาวรีย์เล็กๆ **และ** “ด” อยู่ด้านหลังหรือใกล้แนวต้นไม้

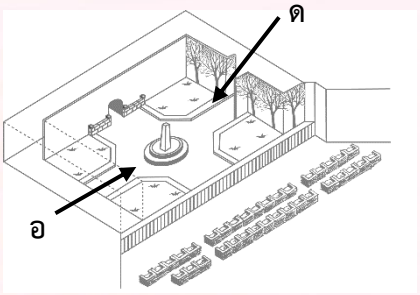

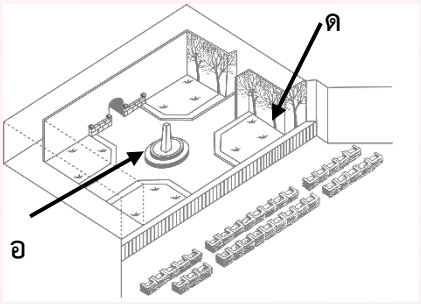

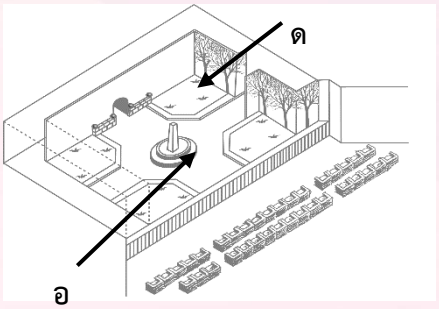

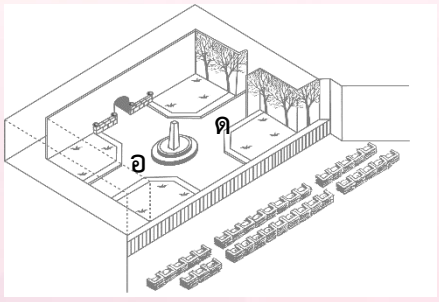

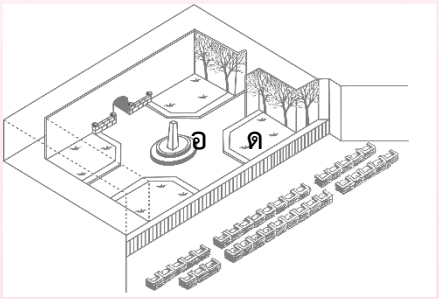

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

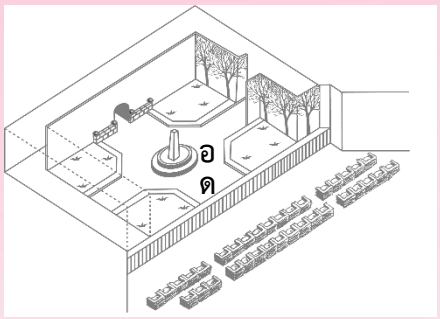

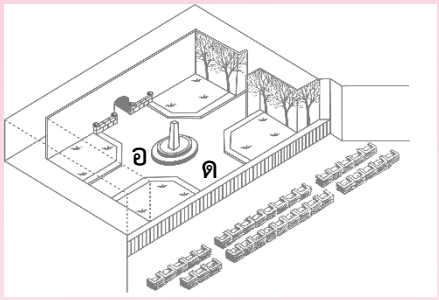

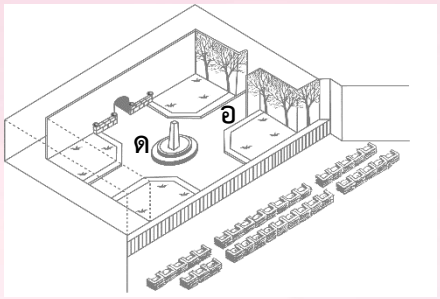

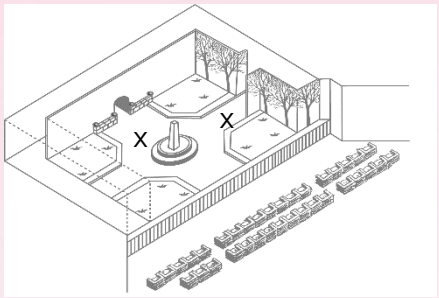

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : อมันด้ากับดัชเชส

ตอนจบฉาก ที่คัดมาจากบทละคร อมันด้าพูดว่า “เขาจำฉันไม่ได้...”
เธอหมายความว่าอย่างไร

1. เจ้าชายไม่ได้มองอมันด้า
2. เจ้าชายทราบว่าอมันด้าเป็นผู้ช่วยร้านขายของ
3. เจ้าชายไม่ทราบว่าเคยพบอมันด้ามาก่อน
4. เจ้าชายไม่ได้สังเกตว่าอมันด้าคล้ายเลอโอคาเดีย

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน อมันด้ากับดัชเชส 5

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 4. เจ้าชายไม่ได้สังเกตว่าอมันด้าคล้ายเลอโอคาเดีย

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 6 : อมันด้ากับดัชเชส

คำที่ขีดเส้นใต้ในคำกล่าวที่ว่า “...และคงไม่มีใครหรอกค่ะ ที่จะทำให้เขาลืม**ความหลัง**ได้อย่างง่ายดาย...” หมายความว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : ความรักระหว่างเจ้าชายกับเลอโอคาเดีย)

คำถามที่ 7 : อมันด้ากับดัชเชส

แนวคิดสำคัญของคำกล่าวที่ว่า “...ดิฉันไม่ใช่คนสวย และคงไม่มีใครหรอกค่ะที่จะทำให้เขาลืมความหลังได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะสวยสักแค่ไหนก็ตาม ?” คืออะไร

(แนวคำตอบ : ความงามไม่สามารถช่วยให้ลืมความทุกข์อันเกิดจากการพลัดพรากจากคนที่รักได้)

คำถามที่ 8 : อมันด้ากับดัชเชส

เจตนาที่แท้จริงของคำพูดที่ว่า “ขอโทษค่ะคุณ ทางไปทะเลไปทางไหนคะ ?” คืออะไร

(แนวคำตอบ : ต้องการให้เจ้าชายได้เห็นอมันด้าผู้มีใบหน้าคล้ายเลอโอคาเดียอดีตหญิงอันเป็นที่รัก)

คำถามที่ 9 : อมันด้ากับดัชเชส

คำที่ขีดเส้นใต้ในคำกล่าวที่ว่า “...แล้วฉันจะสารภาพแผนการนี้กับเขาพรุ่งนี้ ถ้าจะทำให้เขาเกลียดฉันไปตลอด ฉันก็ยอม แต่ฉันไม่ยอมให้**คนที่เสียชีวิตไปแล้วพรากเขาไปจากฉัน**” หมายความว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : – เจ้าชายเสียใจอย่างสุดซึ้งต่อการเสียชีวิตของเลอโอคาเดียจนไม่เป็นตัวของตัวเอง
– เจ้าชายจมอยู่กับความทุกข์หลังจากที่เลอโอคาเดียเสียชีวิตลง
– เจ้าชายเปลี่ยนไปจากเดิมมากเพราะต้องสูญเสียหญิงอันเป็นที่รัก)

คำถามที่ 10 : อมันด้ากับดัชเชส

คำกล่าวที่ว่า “มันคงมืด...อีกอย่าง ใครจะรู้ใจ เขาอาจเห็นหน้าเธอเป็นใครก็ไม่รู้ ในความเลอะเลือนของเขา (หล่อนเอ่ยอย่างกระดาก)” สามารถตีความได้ว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : – เหตุการณ์ไม่เป็นไปตามแผนการที่วางไว้
– แผนการที่วางไว้ล้มเหลวหรือไม่ประสบผลสำเร็จ
– แผนการของดัชเชสใช้ไม่ได้ผลกับเจ้าชาย)

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึก เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ ด้านการอ่าน ชุดที่ 3

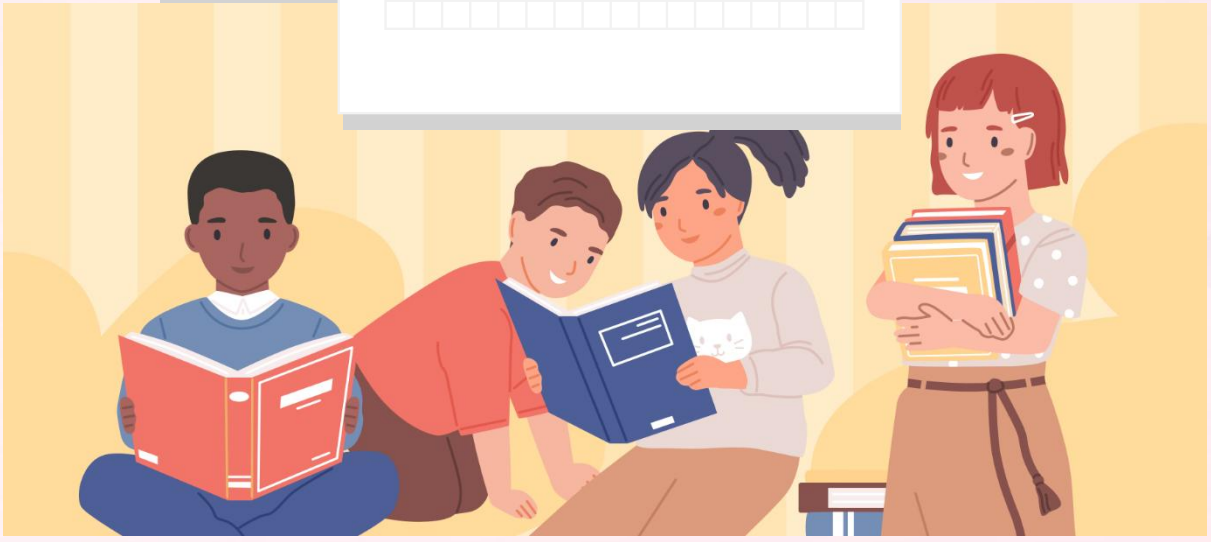

แบบฝึกชุดที่ 3

เรื่องที่ 1 จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

เรื่องที่ 2 เทคโนโลยีจำเป็นต้องมีกฎใหม่

เรื่องที่ 3 องค์การระหว่างประเทศ

จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

เรื่องราวเกิดขึ้นในปราสาทที่อยู่ติดกับชายหาดในอิตาลี

องค์ที่ 1

ห้องรับแขกที่ประดับอย่างสวยงามในปราสาทที่ตั้งอยู่ริมชายหาดอันงดงาม มีประตูอยู่ด้านขวา และด้านซ้าย ห้องนั่งเล่นจัดให้อยู่กลางเวที มีโซฟา โต๊ะ และเก้าอี้เท้าแขนสองตัว หน้าต่างบานใหญ่อยู่ด้านหลัง เป็นคืนที่มีดาวพร่างพราย บนเวทีมืดสนิท เมื่อม่านเปิดขึ้นเราได้ยินเสียงผู้ชายคุยกันเสียงดังอยู่หลังประตูทางด้านซ้าย ประตูเปิดออกสุภาพบุรุษในชุดทักซิโด้ 3 คนเดินเข้ามา หนึ่งในนั้นเปิดไฟในทันที พวกเขาเดินไปตรงกลางอย่างเงียบๆ และยืนอยู่รอบโต๊ะแล้วนั่งลงพร้อมกัน กัลนั่งเก้าอี้เท้าแขนทางด้านซ้าย ทูไรนั่งเก้าอี้ทางด้านขวา อดัมนั่งโซฟาตรงกลาง ในความเงียบอันยาวนานจนเกือบจะเป็นความอึดอัด ทุกคนนั่งยืดตัวตามสบายอยู่ในความเงียบ จากนั้น

กัล

ทำไมคุณถึงคิดนานขนาดนั้น

ทูไร

ผมกำลังคิดว่ามันยากขนาดไหนในการเริ่มต้นการแสดง ที่จะต้องแนะนำตัวละครหลักทั้งหมดตั้งแต่เริ่มแสดง

อดัม

ผมก็คิดว่ามันยาก

ทูไร

มันยากอย่างร้ายกาจ เมื่อการแสดงเริ่ม ผู้ชมอยู่ในความเงียบ นักแสดงขึ้นบนเวทีและความอึดอัดก็เริ่มขึ้น มันนานเหมือนชั่วนิรันดร์ บางครั้งนานถึง 15 นาทีกว่าผู้ชมจะรู้เรื่องว่าใครเป็นใครและทำอะไรกัน

กัล

สมองคุณแปลกนะนี่ จะลืมเรื่องงานสักนาทีไม่ได้เลยหรือ

ทูไร

ทำแบบนั้นไม่ได้

กัล

ยังไม่เคยเกินครึ่งชั่วโมงสักครั้งเลยที่คุณจะไม่พูดถึงโรงละคร นักแสดง และละครในโลกนี้ยังมีอย่างอื่นอยู่อีกนะ

ทูไร

ไม่มีอย่างอื่นหรอก ผมเป็นคนเขียนบทละคร ผมถูกสาปมา

กัล

คุณไม่ควรตกเป็นทาสของงาน

ทูไร

ถ้าคุณไม่เป็นนายมัน คุณก็เป็นทาสของมัน ไม่มีจุดกลางหรอก เชื่อผมเถอะ มันไม่ตลกที่จะเริ่มละครให้ดี มันเป็นหนึ่งในปัญหาที่ยากที่สุดของผู้กำกับเวที ทันทีที่ละครเริ่ม คุณแนะนำตัวละครของคุณเลยได้ไหม ดูฉากนี้สิมีเราสามคน สุภาพบุรุษสามคนในชุดทักซิโด้ บอกได้ไหมว่าพวกเขาไม่ได้เข้ามาในห้องของปราสาทที่สง่างาม แต่มันเป็นเวที เขาจะพูดคุยกันถึงเรื่องที่ไร้สาระมากมายจนกว่าจะรู้ว่าเราเป็นใคร มันจะไม่ง่ายกว่าหรือถ้าจะเริ่มต้นโดยยืนขึ้นแนะนำตัวเอง ยืนขึ้น สวัสดี พวกเราทั้งสามคนเป็นแขกในปราสาทนี้ พวกเราออกมาจากห้องอาหารได้ไม่นาน เรากินอาหารเย็นอันแสนวิเศษและดื่มแชมเปญไป 2 ขวด ผมชื่อ ซานเดอร์ ทูไร ผมเป็นนักเขียนบทละคร ผมเขียนบทละครมาแล้ว 30 ปีมันเป็นอาชีพของผม จบ ทีนี้ก็ถึงตาคุณละ

กัล

ยืนขึ้น ผมชื่อกัล ผมก็เป็นนักเขียนบทละครเหมือนกัน ผมเขียนบทละครด้วยกันทุกเรื่องกับสุภาพบุรุษผู้นี้ เราเป็นคู่หูนักเขียนบทละครที่มีชื่อเสียง จะเห็นว่าป้ายการแสดงของละครตลกขบขันและละครเพลงทุกป้าย จะบอกว่า เขียนบทโดย กัล และ ทูไร โดยธรรมชาติแล้วนี่ก็คืออาชีพของผมเช่นกัน

กัล และ ทูไร

พร้อมกัน และชายหนุ่มคนนี้...

อดัม

ยืนขึ้น ชายหนุ่มคนนี้คือ ผมขออนุญาตแนะนำตัวผม อัลเบิร์ต อดัม อายุ 25 ปี เป็นนักแต่งเพลง ผมแต่งเพลงให้สุภาพบุรุษใจดีสองท่านนี้ในการแสดงละครเพลงเรื่องล่าสุดของพวกเขา และนี่คืองานชิ้นแรกของผมสำหรับการแสดงบนเวที ทูตสวรรค์ผู้สูงวัยสองท่านนี้เป็นผู้ค้นพบตัวผมและที่มานี้ก็ด้วยความช่วยเหลือของพวกเขา ผมอยากจะมีชื่อเสียง พวกเขาทำให้ผมได้รับเชิญมาที่ปราสาทแห่งนี้ พวกเขาตัดเสื้อโค้ทและชุดทักซิโด้ให้ ถ้าจะมองในอีกมุมหนึ่ง ตอนนี้ผมจนและไม่มีใครรู้จัก ยิ่งไปกว่านี้ผมยังเป็นเด็กกำพร้า และคุณย่าเป็นคนเลี้ยงผมมา คุณย่าได้เสียไปแล้ว ผมเหลือตัวคนเดียวในโลกนี้ ผมไม่มีชื่อเสียง ผมไม่มีเงิน

ทูไร

แต่คุณยังหนุ่ม

กัล

และมีพรสวรรค์

อดัม

และผมหลงรักนักร้อง

ทูไร

คุณไม่ควรพูดตรงนั้น ยังไงผู้ชมทุกท่านในที่นี้จะรู้ได้เอง

พวกเขาทุกคนนั่งลง

ทูไร

นี่ไม่ใช่วิธีที่ง่ายที่สุดในการเริ่มต้นละครหรอกหรือ

กัล

ถ้าเราทำแบบนี้ได้ เราจะเขียนบทได้ง่าย

ทูไร

เชื่อผม มันไม่ได้ยากขนาดนั้น เพียงแค่คิดว่าทั้งหมดนี้คือ...

กัล

เอาละ เอาละ เอาละ ขอแค่อย่าเริ่มพูดเรื่องละครอีก ฉันเบื่อมันเต็มทีแล้ว เราจะคุยกัน วันพรุ่งนี้ถ้าคุณต้องการ

“จุดหนึ่งนั้นของละครเวที” เป็นการเริ่มเรื่องของบทละครที่เขียนโดยนักเขียนบทละครชาวฮังการีชื่อ เฟอเรนส์ มอลนาร์

จงใช้ “จุดหนึ่งนั้นของละครเวที” ในสองหน้าที่แล้ว เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้ (หมายเหตุ กำหนดเลขบรรทัดไว้ให้ที่ด้านข้างของบทละครเพื่อช่วยนักเรียนในการหาส่วนที่คำถามอ้างถึง)

คำถามที่ 1 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

ในเวลาไม่นานก่อนจะเปิดม่าน ตัวละครในเรื่องได้ทำอะไรกัน

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งหลักฐานอ้างอิงต่อการแสดงที่กำลังเกิดขึ้นก่อนเริ่มเหตุการณ์ในเรื่อง
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบสั้นๆ

การให้คะแนน จุดหนึ่งนั้นของละครเวที 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

อ้างถึงการกินอาหารเย็น หรือ การดื่มแชมเปญ อาจถอดความหรือยกประโยคมาตอบโดยตรง

- พวกเขาเพิ่งกินอาหารเย็นและแชมเปญเสร็จ
- “พวกเราเพิ่งออกมาจากห้องอาหาร เรากินอาหารเย็นอันแสนวิเศษ” *[ยกประโยคมาตอบโดยตรง]*
- “กินอาหารเย็นอันแสนวิเศษและดื่มแชมเปญไป 2 ขวด” *[ยกประโยคมาตอบโดยตรง]*
- กินอาหารเย็นและดื่มเครื่องดื่ม กินอาหารเย็น ดื่มแชมเปญ
- ได้กินอาหารเย็นและดื่มเครื่องดื่ม พวกเขาอยู่ในห้องอาหาร

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- พวกเราสามคนเป็นแขกที่มาในปราสาทนี้
- พวกเขาคุยกันเสียงดังหลังประตู *[ตรงนี้เป็นส่วนขององค์แรก ไม่ใช่ก่อนเริ่ม]*
- พวกเขาตัดเสื้อโค้ทและชุดทักซิโด้ให้อดัม *[ไม่ใช่**ไม่นาน**ก่อนเริ่มเหตุการณ์ในเรื่อง]*
- พร้อมที่จะขึ้นมาบนเวที *[อ้างถึงผู้แสดงมากกว่าที่จะเป็นตัวละคร]*
- เรื่องราวเกิดขึ้นในปราสาทติดกับชายหาดในอิตาลี
- การพูดคุยเกี่ยวกับโรงละคร

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

“มันนานเหมือนชั่วนิรันดร์ บางครั้งนานถึง 15 นาที...” (บรรทัดที่ 24-25)

ตามที่ทูไรกล่าว ทำไมเวลา 15 นาที จึง “เหมือนชั่วนิรันดร์”

1. มันเป็นเวลานานมากที่จะคาดหวังให้ผู้ชมนั่งนิ่งๆ ในโรงละครที่เต็มไปด้วยผู้ชม
2. มันดูเหมือนใช้เวลาไม่มีที่สิ้นสุดในการทำให้เรื่องราวตอนเริ่มของละครเป็นที่รู้เรื่องเข้าใจกัน
3. มันดูเหมือนว่าทุกครั้งใช้เวลายาวนานที่นักเขียนบทละครจะเขียนตอนเริ่มของบทละคร
4. มันดูเหมือนเวลาเดินไปอย่างช้าๆ เมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญขึ้นในละคร

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งหลักฐานอ้างอิงต่อการแสดงที่กำลังเกิดขึ้นก่อนเริ่มเหตุการณ์ในเรื่อง
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบสั้นๆ

การให้คะแนน จุดหนึ่งนั้นของละครเวที 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 2. มันดูเหมือนใช้เวลาไม่มีที่สิ้นสุดในการทำให้เรื่องราวตอนเริ่มของละครเป็นที่รู้เรื่องเข้าใจกัน

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

ผู้อ่านคนหนึ่งกล่าวว่า “อดัมคงจะเป็นตัวละครที่ตื่นเต้นมากที่สุดในบรรดาตัวละครทั้งสามที่มาในปราสาท” ผู้อ่านสามารถกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นนี้ได้อย่างไร จงใช้เนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลประกอบคำตอบของนักเรียน

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : สนับสนุนความคิดเห็นโดยการแปลความหมายแรงจูงใจของตัวละครในเรื่อง
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

การให้คะแนน จุดหนึ่งนั้นของละครเวที 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

ระบุความแตกต่างระหว่างอดัมกับตัวละครอีกสองคนที่เหลือ โดยการอ้างถึงสิ่งต่อไปนี้หนึ่งข้อหรือมากกว่านั้น สถานะของอดัมเป็นคนที่จนที่สุดหรือหนุ่มที่สุดในตัวละครทั้งสาม ความอ่อนประสบการณ์ของเขา (ในฐานะคนที่มีชื่อเสียง)

- อดัมเป็นคนจน เขาต้องตื่นเต้นที่ได้อยู่ในปราสาทที่หรูหรา
- เขาต้องมีความสุขที่ได้อยู่ร่วมกับชายสองคนที่ทำให้เขามีชื่อเสียงได้
- เขาแต่งเพลงกับคนสองคนที่มีชื่อเสียงอย่างมาก
- เขายังหนุ่ม และคนหนุ่มมักตื่นเต้นกับสิ่งต่างๆ มากกว่า มันเป็นเรื่องจริง!
- เขาเป็นคนหนุ่มที่ได้เข้ามาในปราสาท [ขั้นต่ำที่สุดที่จะได้คะแนน]
- เขาเป็นคนที่มีประสบการณ์น้อยที่สุด [ขั้นต่ำที่สุดที่จะได้คะแนน]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- เขาตื่นเต้น [กล่าวซ้ำกับคำถาม]

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- เขาเป็นศิลปิน
- เขาตกหลุมรัก [ไม่มีคำอธิบายว่าทำไมเขาจึงตื่นเต้นที่ได้เข้ามาในปราสาท]
- อดัมต้องตื่นเต้น เพราะนักร้องต้องมาปรากฏตัวด้วยอย่างแน่นอน [ไม่ใช่ข้อสนับสนุนจากเนื้อเรื่อง]
- เขาได้รับชุดทักซิโด้ [เป็นการบรรยายรายละเอียด ไม่ใช่การให้เหตุผล]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

ทั้งหมดนี้ มอลนาร์ นักเขียนบทละคร กำลังทำอะไรในบทละครที่ตัดตอนมานี้

1. เขากำลังแสดงวิธีที่ตัวละครแต่ละตัวจะแก้ปัญหาของตัวเอง
2. เขากำลังทำให้ตัวละครของเขาแสดงให้เห็นว่าเหมือนชั่วนิรันดร์ในละครเป็นเช่นไร
3. เขากำลังยกตัวอย่างการเปิดการแสดงโดยทั่วไปและประเพณีปฏิบัติ
4. เขากำลังใช้ตัวละครเพื่อแสดงถึงปัญหาหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวเขาเอง

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : รู้ใจความสำคัญของแนวความคิดของเรื่อง
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน จุดหนึ่งนั้นของละครเวที 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 4. เขากำลังใช้ตัวละครเพื่อแสดงถึงปัญหาหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวเขาเอง

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

ข้อความที่ขีดเส้นใต้ในคำกล่าวที่ว่า “ยังไม่เคยเกินครึ่งชั่วโมงสักครั้งเลยที่คุณจะไม่พูดถึงโรงละคร นักแสดง และละคร **<u>ในโลกนี้ยังมีอย่างอื่นอยู่อีกนะ</u>**” สามารถตีความได้ว่า ทูไรมีบุคลิกลักษณะอย่างไร

(แนวคำตอบ : – หมกมุ่นอยู่กับงานมากเกินไป
– สนใจแต่งานจนไม่ไยดีกับเรื่องอื่น
– ให้ความสำคัญกับงานจนละเลยสิ่งรอบตัว)

คำถามที่ 6 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

คำกล่าวที่ว่า “คุณไม่ควรตกเป็นทาสของงาน” สามารถตีความได้ว่า กัลต้องการแนะนำทูไรว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : – ควรเลิกหมกมุ่นอยู่กับงานเขียนบทละคร
– ควรสนใจอย่างอื่นนอกจากงานเขียนบทละคร
– อย่าปล่อยให้งานเขียนบทละครมีอิทธิพลเหนือการใช้ชีวิต)

คำถามที่ 7 : จุดหนึ่งนั้นของละครเวที

นักเรียนจะสร้าง “จุดกลาง” ตามความหมายของทูไร (บรรทัดที่ 39) ให้เกิดขึ้นได้อย่างไร

(แนวคำตอบ : – ทำกิจกรรมอื่นเพื่อผ่อนคลายหลังเลิกงาน
– ไม่นำภาระงานจากที่ทำงานมาทำต่อที่บ้าน
– บริหารเวลาในการทำงานกับชีวิตส่วนตัวให้สมดุลกัน)

เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่

บทบรรณาธิการ

วิทยาศาสตร์ได้ก้าวล้ำหน้ากฎหมายและ จริยธรรม มันเกิดมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1945 เมื่อมีการทำลายล้างชีวิต มนุษย์ด้วยระเบิดปรมาณู และทุกวันนี้มีวิทยาการใหม่ ที่เกิดขึ้นคือ การสร้างชีวิตด้วยวิธีนอกเหนือธรรมชาติ สำหรับบุคคลที่เป็นหมัน

เราส่วนใหญ่คงจำได้ถึงความยินดีกับครอบครัว บราวน์ ชาวอังกฤษที่เด็กหลอดแก้วคนแรกถือกำเนิดขึ้น และเมื่อเร็วๆ นี้ มีเด็กที่เกิดจากตัวอ่อนแช่แข็งรอการฝัง ในครรภ์ของหญิงที่จะมาเป็นแม่

เรื่องที่ปลุกกระแสการคัดค้านเชิงกฎหมายและ จริยธรรมเกิดขึ้นเนื่องจากกรณีตัวอ่อนแช่แข็ง 2 ตัว ใน ประเทศออสเตรเลีย ตัวอ่อนนี้เตรียมไว้สำหรับฝากใน ครรภ์ของเวลซา ริโอส์ ภรรยาของมาริโอ ริโอส์ ตัวอ่อน แรกได้รับการฝัง เพื่อให้เติบโตในครรภ์ของ เวลซา แต่ไม่ ประสบผลสำเร็จ สามีภรรยาคู่นี้ต้องการแก้ตัวใหม่ แต่ ก่อนที่ทุกอย่างจะดำเนินไปตามแผน ทั้งคู่ประสบ อุบัติเหตุเครื่องบินตกเสียก่อน

โรงพยาบาลของออสเตรเลียจะทำอย่างไรกับตัว อ่อนที่เหลือ ควรจะฝากในครรภ์หญิงอื่นหรือไม่ ซึ่งมี หญิงจำนวนมากอาสาเป็นแม่ให้ แต่ตัวอ่อนนี้จะมีสิทธิ ในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่ หรือตัวอ่อนควรถูก ทำลายไปเท่าที่ทราบกัน สามีภรรยาคู่นี้มิได้แจ้งความ จำนงใดๆ ถึงอนาคตของตัวอ่อนนี้

ชาวออสเตรเลียได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษา เฉพาะกรณีนี้ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กรรมการรายงานว่าตัว อ่อนควรถูกสลายไป เพราะมีข้อกฎหมายระบุว่าผู้รับ บริจาคตัวอ่อนจากผู้อื่นต้องได้รับคำยินยอมจากเจ้าของ ก่อน สำหรับในกรณีนี้ไม่มีคำยินยอมใดจากเจ้าของเดิม คณะกรรมการยังพิจารณาอีกว่าสภาพของตัวอ่อน ขณะนี้ไม่มีชีวิตและไม่มีสิทธิ์ใดๆ จึงควรทำลายเสีย

อย่างไรก็ตามคณะกรรมการชุดนี้คำนึงถึงข้อ กฎหมายและพื้นฐานทางจริยธรรม จึงให้เวลาอีก 3 เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน ถ้ามีเสียง คัดค้านการทำลายตัวอ่อนมาก คณะกรรมการจะนำ ข้อพิจารณามาทบทวนอีกครั้ง

ปัจจุบันหากมีคู่สามีภรรยาใดสมัครใจใช้วิธีแช่ แข็งตัวอ่อนที่โรงพยาบาลควีนวิคตอเรียในซิดนีย์ จะต้องแจ้งให้ชัดเจนว่าจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนหากมี อะไรไม่คาดคิดเกิดกับคู่สามีภรรยานั้น

ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่เกิดกรณีซ้ำรอยแบบคู่ของ ริโอส์อีก แต่ยังมีปัญหาที่ยุ่งยากอื่นๆ อะไรอีก เมื่อเร็วๆ นี้ ที่ฝรั่งเศสมีหญิงสาวขึ้นศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอ กำเนิดลูกจากเสปิร์มแช่แข็งของสามีที่เสียชีวิตไปแล้ว ควรทำอย่างไรกับคำขอนี้ หรือจะทำอย่างไรหากแม่ที่รับ ฝากทารกในครรภ์เกิดเปลี่ยนใจไม่ยอมคืนทารกตาม สัญญารับฝากทารกในครรภ์ที่ทำไว้

สังคมของเราทุกวันนี้ล้มเหลวในการใช้ กฎระเบียบ เพื่อควบคุมการเพิ่มศักยภาพการพัฒนาของพลัง นิวเคลียร์ที่ใช้ทำลายล้างกัน เราจะต้องเผชิญกับฝันร้าย อย่างหนักหน่วงกับความล้มเหลวนั้น โอกาสที่จะนำ ความสามารถของนักวิทยาศาสตร์ไปใช้ในทางที่ผิดจะมี ขึ้นมากมายอย่างชัดเจน จึงต้องมีการจำกัดขอบเขต ทางด้านกฎหมายและ จริยธรรมก่อนที่เราจะไปกันไกล เกินไป

ให้ใช้บทบรรณาธิการข้างต้นจากหนังสือพิมพ์ เรื่อง “เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่” ตอบคำถามข้อต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : กฎใหม่

จงขีดเส้นใต้ประโยคที่อธิบายสิ่งที่ชาวออสเตรเลียได้ดำเนินการ เพื่อช่วยตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนแช่แข็งของคู่สามีภรรยาที่ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตก

.....

.....

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น
แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

การให้คะแนน กฎใหม่ 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ขีดเส้นใต้ หรือ วงกลมรอบประโยค หรือ ส่วนหนึ่งของประโยคที่อย่างน้อยมี 1 ข้อในข้อต่อไปนี้

(1) “ตั้งคณะกรรมการ”

(2) “ให้เวลาอีก 3 เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน...”

• [ขีดเส้นใต้] ...ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาเฉพาะกรณี... [นักเรียนขีดเส้นใต้ประโยคใดประโยคหนึ่งที่เกี่ยวข้อง]

• [ขีดเส้นใต้] ...ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาเฉพาะ... และ ...ให้เวลาอีก 3 เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน... [นักเรียนขีดเส้นใต้ส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งสองส่วน]

• [ขีดเส้นใต้]...ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษเฉพาะกรณี... และ ...เมื่อเร็วๆ นี้ ที่ฝรั่งเศส มีหญิงสาวขึ้นศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอกำเนิดลูกจากสเปิร์มแช่แข็งของสามี... [ส่วนแรกของเนื้อหาที่ขีดเส้นใต้ถูกต้อง ส่วนอื่นน่าจะสัมพันธ์กับคำถามต่อไป ดังนั้นจึงอนุโลมให้ได้]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ เช่น

• [ขีดเส้นใต้] ...ตัวอ่อนควรถูกสลายไป เพราะมีข้อกฎหมายระบุว่าผู้รับบริจาคตัวอ่อนจากผู้อื่นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของก่อน สำหรับในกรณีนี้ไม่มีคำยินยอม... [นักเรียนขีดเส้นใต้เนื้อหาในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้อง]

• [ขีดเส้นใต้]...ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมาธิการเพื่อศึกษาเรื่องนี้... และ ...โอกาสที่จะนำความสามารถของนักวิทยาศาสตร์ไปใช้ในทางที่ผิดจะมีขึ้นมากมายอย่างชัดเจน... [ส่วนหนึ่งของเนื้อหาที่ขีดเส้นใต้ถูกต้อง ส่วนอื่นที่ขีดเส้นใต้ไม่สามารถแปลได้ว่าเป็นคำตอบของคำถามต่อไป ดังนั้นจึงใช้ไม่ได้]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : กฎใหม่

จงยกตัวอย่าง 2 ตัวอย่าง จากบทบรรณาธิการที่แสดงว่าเทคโนโลยีปัจจุบัน เช่น การฝากตัวอ่อนแช่แข็งในครรภ์สร้างความจำเป็นที่จะต้องมีกฎใหม่

.....

.....

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

การให้คะแนน กฎใหม่ 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : กล่าวถึงอย่างน้อย 2 ข้อ จากข้อต่อไปนี้

(1) เมื่อครอบครัวริโอส์เสียชีวิต เกิดการวิจารณ์ว่าควรทำอย่างไรกับตัวอ่อน [ไม่รับข้อวิจารณ์ในย่อหน้าที่ 4 (เช่น "โรงพยาบาลจะทำอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ" "ตัวอ่อนจะมีสิทธิในทรัพย์สินของรีโอส์หรือไม่") เว้นแต่ว่า ผู้ตอบเชื่อมโยงคำวิจารณ์เหล่านั้นได้อย่างชัดเจนถึงการตายของผู้ให้ตัวอ่อน (ครอบครัวริโอส์)]

(2) หญิงในฝรั่งเศสต้องร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตใช้น้ำเชื้อของสามีของเธอที่เสียชีวิตไปแล้ว

(3) อะไรควรเป็นกฎสำหรับแม่ที่รับเป็นผู้ตั้งท้อง ที่ไม่ยอมให้ทารกที่เธอให้กำเนิด

- ต้องแสดงให้เห็นว่าต้องการให้ผู้ที่เป็นเจ้าของตัวอ่อน ชี้เฉพาะลงไปว่าควรทำอย่างไรกับตัวอ่อนถ้าสิ่งไม่คาดคิดเกิดขึ้น และสำหรับกฎหมายเกี่ยวกับว่าควรทำอย่างไร หากแม่ที่รับตั้งท้องไม่ต้องการให้ทารกเกิด

หรือ กล่าวถึงตัวอย่างที่ให้ไว้ข้างบนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีชีวภาพ **หนึ่ง** ตัวอย่าง [(1) (2) หรือ (3)] **และ** (ศักยภาพการทำลายล้างของพลังปรมาณู)

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

- เขาแช่แข็งน้ำเชื้อและมันควรแช่แข็งไว้จนกว่าจะได้ใช้ [คำตอบที่ไม่เกี่ยวข้อง]
- — ตัวอ่อนมีสิทธิ์ในทรัพย์สินของรีโอส์หรือไม่

— พวกเขาสามารถจะปลูกถ่ายไว้กับคนอื่นได้ไหม [ไม่ชัดเจนว่ากล่าวถึงส่วนไหนของเนื้อหา ถ้าเป็นกรณีของริโอส์ คำตอบไม่ได้ให้ตัวอย่าง**สอง**ข้อตามที่โจทย์ต้องการ ถ้าในกรณีของฝรั่งเศส จะเป็นประเด็นที่สอง แต่เป็นการตีความที่ไม่ถูกต้องเพราะเป็นภรรยา ไม่ใช่ "คนอื่น"]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : กฎใหม่

จุดมุ่งหมายของผู้เขียนบทบรรณาธิการข้างต้นคืออะไร

(แนวคำตอบ : เสนอแนะให้มีกฎระเบียบที่สอดคล้องกับกฎหมายและจริยธรรมเพื่อควบคุมการสร้างชีวิตด้วยวิธีนอกเหนือธรรมชาติสำหรับบุคคลที่เป็นหมัน)

คำถามที่ 4 : กฎใหม่

ประเด็นโต้แย้งของบทบรรณาธิการดังกล่าวคืออะไร

(แนวคำตอบ : จำเป็นต้องมีกฎระเบียบเพื่อควบคุมการสร้างชีวิตด้วยวิธีนอกเหนือธรรมชาติสำหรับบุคคลที่เป็นหมันหรือไม่)

คำถามที่ 5 : กฎใหม่

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับคำกล่าวที่ว่า “การสร้างชีวิตด้วยวิธีนอกเหนือธรรมชาติสำหรับบุคคลที่เป็นหมันนั้นเหมือนดาบสองคม” เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : เห็นด้วย เพราะการสร้างชีวิตด้วยวิธีนอกเหนือธรรมชาติสำหรับบุคคลที่เป็นหมันสามารถช่วยให้คู่สมรสที่ประสบปัญหาในการมีบุตรสามารถมีบุตรได้ แต่วิทยาการนี้ก็ยังเสี่ยงต่อปัญหาทางด้านกฎหมายและจริยธรรม)

องค์การระหว่างประเทศ

ผลการดำเนินงานของโครงการ PLAN ในปีงบประมาณ 1996

ภูมิภาคอัฟริกาใต้และตะวันออก	RESA									
เติบโตอย่างมีสุขภาพดี										
ถานีอนามัยขนาด 4 ห้องหรือเล็กกว่า	1	0	6	0	7	1	2	0	9	**26**
ฝึกอบรมพนักงานอนามัยเป็นเวลา 1 วัน	1 053	0	719	0	425	1 003	20	80	1 085	**4 385**
เด็กๆได้รับอาหารเสริม > 1 สัปดาห์	10 195	0	2 240	2 400	0	0	0	0	251 402	**266 237**
เด็กๆได้รับเงินช่วยเหลือด้านสุขภาพ/ทันตกรรม	984	0	396	0	305	0	581	0	17	**2 283**
การศึกษา										
อบรมครู 1 สัปดาห์	0	0	367	0	970	115	565	0	303	**2 320**
ซื้อ/รับบริจาคหนังสือแบบฝึกหัด	667	0	0	41 200	0	69 106	0	150	0	**111 123**
ซื้อ/รับบริจาคหนังสือเรียน	0	0	45 650	9 600	1 182	8 769	7 285	150	58 387	**131 023**
ซื้อ/รับบริจาคเครื่องแบบนักเรียน	8 897	0	5 761	0	2 000	6 040	0	0	434	**23 132**
นักเรียนได้รับความช่วยเหลือด้านค่าเล่าเรียน/ทุนการศึกษา	12 321	0	1 598	0	154	0	0	0	2 014	**16 087**
โรงเรียนซื้อ/รับบริจาคโต๊ะเรียน	3 200	0	3 689	250	1 564	1 725	1 794	0	4 109	**16 331**
สร้างห้องเรียนถาวร	44	0	50	8	93	31	45	0	82	**353**
ปรับปรุงห้องเรียน	0	0	34	0	0	14	0	0	33	**81**
ผู้ใหญ่รับการอบรมให้อ่านออกเขียนได้ในปีงบประมาณนี้	1 160	0	3 000	568	3 617	0	0	0	350	**8 695**
ที่อยู่อาศัย										
ขุด/สร้างส้วมซึม	50	0	2 403	0	57	162	23	96	4 311	**7 102**
ท่อระบายแบบใหม่ให้บ้านเรือน	143	0	0	0	0	0	0	0	0	**143**
ขุด/ปรับปรุงบ่อน้ำ	0	0	15	0	7	13	0	0	159	**194**
ขุดเจาะบ่อบาดาล	0	0	8	93	14	0	27	0	220	**362**
สร้างระบบส่งน้ำดื่ม	0	0	28	0	1	0	0	0	0	**29**
สร้างระบบกรองน้ำดื่ม	0	0	392	0	2	0	0	0	31	**425**
ปรับปรุงบ้านตามโครงการของ PLAN	265	0	520	0	0	0	1	0	2	**788**
สร้างบ้านใหม่เพื่อผู้รับประโยชน์ ตามโครงการ	225	0	596	0	0	2	6	0	313	**1 142**
สร้างหรือปรับปรุงหอประชุมท้องถิ่น	2	0	2	0	3	0	3	0	2	**12**
อบรมผู้นำชุมชน 1 วัน หรือมากกว่า	2 214	95	3 522	232	200	3 575	814	20	2 693	**13 365**
ปรับปรุงถนนหลายๆ สายให้มีระยะทางยาวขึ้น	1.2	0	26	0	0	0	0	0	53.4	**80.6**
สร้างสะพาน	0	0	4	2	11	0	0	0	1	**18**
จำนวนครอบครัวได้รับประโยชน์โดยตรงจากแนวป้องกันดินทลาย	0	0	1 092	0	1 500	0	0	0	18 405	**20 997**
จำนวนบ้านที่มีไฟฟ้าเข้าไปถึงใหม่	448	0	2	0	0	0	0	0	44	**494**

ตารางข้างต้น เป็นส่วนหนึ่งของรายงานที่จัดพิมพ์โดยองค์การให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศ PLAN ข้อมูลที่ให้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์การ PLAN ในภูมิภาคแห่งหนึ่ง (อัฟริกาใต้และตะวันออก) จงใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามข้อ 1 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ระดับของกิจกรรมของ PLAN ในประเทศเอธิโอเปีย ในปี 1996 เป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน

1. ในเอธิโอเปียมีกิจกรรมสูงกว่าประเทศอื่นๆ
2. ในเอธิโอเปียมีกิจกรรมต่ำกว่าประเทศอื่นๆ
3. ระดับกิจกรรมมีประมาณเท่าๆ กับประเทศอื่น
4. กิจกรรมทางด้านที่อยู่อาศัยค่อนข้างสูง และในด้านอื่นค่อนข้างต่ำ

คำถามข้อ 2 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ในปี 1996 ประเทศเอธิโอเปียเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก
จากข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้และจากข้อมูลในตาราง จงให้คำอธิบายที่อาจเป็นไปได้สำหรับระดับของกิจกรรมองค์การระหว่างประเทศ PLAN ในประเทศเอธิโอเปียเมื่อเทียบกับในประเทศอื่นๆ

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : ตาราง

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

การให้คะแนน องค์การระหว่างประเทศ PLAN

คะแนนเต็ม

รหัส 2 :

นักเรียนตอบคำถามข้อ A ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) คำตอบข้อ B ต้องอธิบายระดับกิจกรรมขององค์การ PLAN โดยสรุปรวมจากข้อมูลทั้งหมดที่ให้มา ทั้งข้อมูลทางตรงและอ้อมที่เกี่ยวกับกิจกรรมในประเทศเอธิโอเปียของ PLAN คำตอบจะต้องสอดคล้อง (แม้ไม่อ้างคำพูดโดยตรง) กับสองประเด็นต่อไปนี้

(1) ระดับกิจกรรมของ PLAN ในเอธิโอเปียต่ำ (ข้อมูลจากตาราง) และ
(2) ความยากจนในเอธิโอเปีย (ข้อมูลที่ให้มาในตัวคำถาม) เช่น

- องค์กรที่ให้ความช่วยเหลือมักจะเริ่มงานโดยให้การอบรมเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นก่อน ดังนั้น จึงน่าจะเป็นไปได้ว่า PLAN เพิ่งเริ่มงานในเอธิโอเปียในปี 1996
- การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในชุมชน อาจเป็นเพียงความช่วยเหลือเดียวที่องค์กรนี้จะให้ได้ ในเอธิโอเปียอาจจะไม่มีโรงพยาบาลหรือโรงเรียนที่พวกเขาจะเข้าไปใช้

- องค์กรช่วยเหลืออื่นๆ อาจให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับด้านยาและอื่นๆ PLAN จึงเห็นว่าชาวชุมชนจำเป็นต้องรู้ในด้านการพัฒนาประเทศ *[บอกโดยอ้อมว่าเป็นการฝึกอบรมผู้นำชุมชน]*

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 :

นักเรียนตอบคำถามข้อ A ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) คำตอบต้องอธิบายระดับการทำงานของ PLAN โดยการนำข้อมูลที่มีอยู่มาใช้มากที่สุด คำตอบจะต้องสอดคล้อง (แม้ไม่ได้ยกคำพูดมาโดยตรง) กับสองประเด็นต่อไปนี้

(1) ระดับกิจกรรมของ PLAN ต่ำในเอธิโอเปีย (ข้อมูลจากตาราง) และ

(2) ความยากจนในเอธิโอเปีย (ข้อมูลที่ให้มาในเนื้อหา) เช่น

- อาจเป็นการยากที่จะส่งความช่วยเหลือไปที่นั่น เพราะทุกอย่างสับสนวุ่นวายมาก
- อาจมีสงครามเกิดขึ้น จึงยากที่จะให้ความช่วยเหลือ
- พวกเขาไม่รู้จะช่วยที่นั่นอย่างไร
- ถ้ามีองค์กรอื่นช่วยเอธิโอเปียอยู่แล้ว ก็มีสิ่งที่ PLAN ทำได้น้อย
- ฉันคาดว่าประเทศอื่นๆ ได้รับความช่วยเหลือก่อน และเอธิโอเปียจะได้รับเป็นประเทศต่อไป
- ชาวเอธิโอเปียอาจมีวัฒนธรรมเฉพาะที่อาจทำให้เข้ากับชาวต่างชาติได้ยาก
- ฉันคิดว่าประเทศอื่นได้รับความช่วยเหลือมากไปจนทำให้ประเทศเอธิโอเปียตกหล่นไป องค์กร PLAN อาจไม่มีทุนและงบประมาณมากพอสำหรับทุกประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือ

หรือ นักเรียนตอบคำถามข้อ A ไม่ถูกต้อง (ไม่ตอบข้อ 2) หรือ ตอบคำถามข้อ A ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) แต่คำตอบไม่ได้ใช้ข้อมูลที่เกี่ยวกับความยากจนของเอธิโอเปีย

- เอธิโอเปียอาจไม่ต้องการความช่วยเหลือจาก PLAN เท่าประเทศอื่น [นำข้อมูลจากตารางมาใช้ แต่ไม่ได้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความยากจนของเอธิโอเปีย เทียบกับประเทศอื่นๆ ตาม ที่ระบุไว้ในคำถาม]
- เอธิโอเปียไม่ยากจนเท่ากับประเทศอื่น ๆ ดังนั้น จึงไม่ต้องการความช่วยเหลือมากเท่า ประเทศอื่นๆ [ใช้ข้อมูลจากตารางเรื่องความช่วยเหลือ แต่ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเรื่อง ความยากจนกว่าประเทศอื่นๆ ที่ให้มาในตัวคำถาม]
- เอธิโอเปียอาจต้องการความช่วยเหลือเพียงแค่การการฝึกอบรมผู้นำชุมชนมากกว่าประเทศอื่น [ใช้ข้อมูลจากตาราง แต่ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับความยากจนของเอธิโอเปียเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งให้มาในคำถาม]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

นักเรียนตอบคำถามข้อ A ได้ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) แต่ให้คำตอบในข้อ B คลุมเครือ หรืออธิบายไม่เพียงพอ หรือไม่ตรงกับความจริง

- ในเอธิโอเปียมีกิจกรรมต่ำกว่าประเทศอื่นๆ [ใช้ข้อมูลข้อ A โดยไม่การอธิบายเพิ่มเติม]
- PLAN ไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือในเอธิโอเปีย

- PLAN ให้ความช่วยเหลือเท่ากันทุกประเทศ [ให้ข้อมูลขัดแย้งกับข้อ4A]

หรือ นักเรียนตอบคำถามข้อ A ได้ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) แต่ให้คำตอบในข้อ B ในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ หรือไม่เกี่ยวข้อง

- พวกเขาน่าจะให้เอธิโอเปียมากกว่านี้ [แสดงความคิดเห็น แทนที่จะอธิบาย]
- พวกเขาเพียงแต่ฝึกอบรมนักพัฒนา ดูเหมือนไม่ได้ทำอะไรเกี่ยวกับสุขภาพ หรือเรียนรู้จากประชาชนที่นั่น [ไม่อธิบายถึงระดับของกิจกรรม]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ในปี 1996 ประเทศซิมบับเวประสบปัญหาใดรุนแรงที่สุด

(แนวคำตอบ : – การขาดสารอาหารในเด็ก
– เด็ก ๆ ขาดแคลนสารอาหาร
– เด็ก ๆ ได้รับสารอาหารไม่เพียงพอ)

คำถามที่ 4 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ในฐานะนักเรียน นักเรียนควรสนับสนุนกิจกรรมใดขององค์การ PLAN มากที่สุด เพื่อที่จะสามารถช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคแอฟริกาใต้และตะวันออกได้เกิดประโยชน์สูงสุด เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : ซื้อหรือรับบริจาคหนังสือเรียน เพราะนักเรียนถือเป็นผู้ไม่มีรายได้และเกี่ยวข้องกับด้านการศึกษาโดยตรง จึงอยู่ในวิสัยที่สามารถทำได้ อีกทั้งยังมีประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือทางด้านนี้มากถึง 7 ประเทศ อีกด้วย)

คำถามที่ 5 : องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ในปี 1996 ในด้านที่อยู่อาศัย องค์การ PLAN ดำเนินการกิจกรรม “อบรมผู้นำชุมชน 1 วัน หรือมากกว่า” มากที่สุด และดำเนินการในทุกประเทศของภูมภาคดังกล่าว เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นแนวคิดสำคัญที่องค์การ PLAN มีต่อการดำเนินการกิจกรรมอย่างไร

(แนวคำตอบ : – ชุมชนจะเจริญหากมีผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ
– ผู้นำที่มีความรู้ความสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชุมชน
– ชุมชนไม่อาจพัฒนาหรือเจริญได้หากขาดผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ)

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึก เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ ด้านการอ่าน ชุดที่ 4

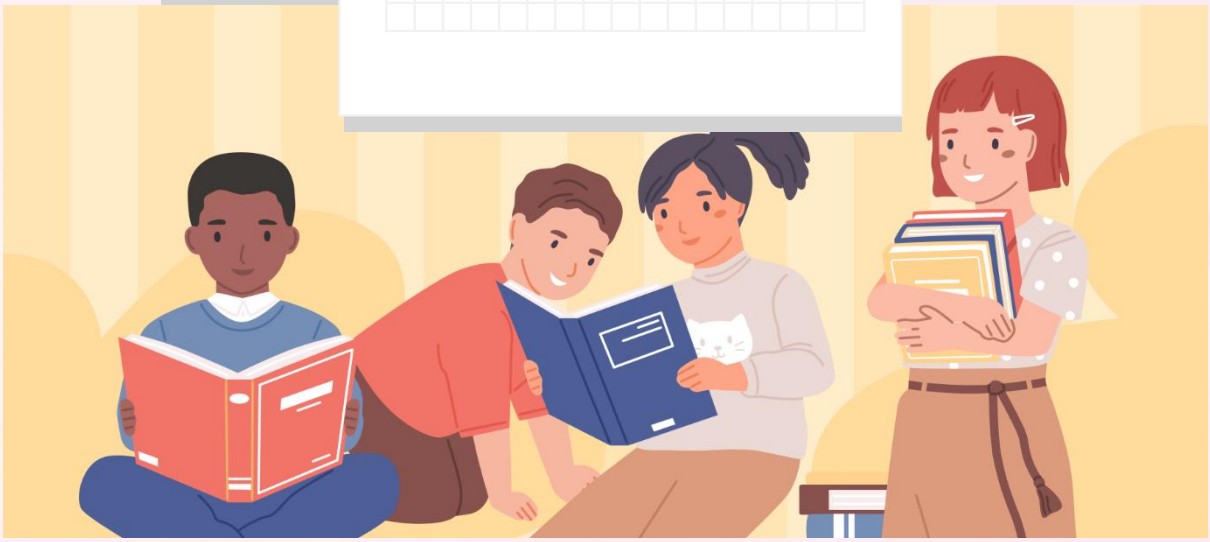

แบบฝึกชุดที่ 4

เรื่องที่ 1 ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

เรื่องที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียน

เรื่องที่ 3 ของขวัญ

ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

และแล้วเครื่องบินขนส่งไปรษณีย์ภัณฑ์สามลำจากปาตาโกเนีย1 ชิลี และปารากวัย ได้เดินทางกลับมาจากทางใต้ ตะวันตก และเหนือสู่บัวโนส ไอเรส ซึ่งที่นั่นกำลังรอคอยสินค้าจากเครื่องบินเหล่านั้น เพื่อเครื่องบินที่จะเดินทางไปยุโรปสามารถออกเดินทางประมาณเที่ยงคืนได้

นักบินสามคนที่อยู่เบื้องหลังแผงควบคุมที่ใหญ่ราวกับเรือบรรทุกสินค้าตกอยู่ในความมืด และ จดจ่ออยู่กับเที่ยวบินของเขาที่กำลังเคลื่อนตัวเข้าสู่เมืองใหญ่ ซึ่งจะต้องลดความสูงลงอย่างช้าๆ เพื่อออกจากท้องฟ้าที่มีพายุหรือเงียบสงบ ราวกับคนประหลาดกำลังลงมาจากภูเขา

รีวิแอร์ ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติการทั้งหมด เดินไปมาในที่ลงจอดของบัวโนส ไอเรส เขายังคงเงียบจนกว่าเครื่องบินทั้งสามลำจะมาถึง ตลอดทั้งวันเขารู้สึกเหมือนมีลางร้าย เวลาผ่านไปนาทีแล้วนาทีเล่าจนกระทั่งมีโทรเลขมาถึง รีวิแอร์รู้สึกว่าเขาได้ช่วงชิงบางสิ่งจากโชคชะตาซึ่งค่อยๆ ลดสิ่งที่เขาไม่รู้ลงทีละน้อย และดึงลูกเรือของเขาให้พ้นจากความมืดมาสู่ฝั่ง

ลูกเรือคนหนึ่งติดต่อกับรีวิแอร์ด้วยข้อความทางวิทยุ:

ไปรษณีย์ภัณฑ์จากชิลีรายงานว่าเขาสามารถมองเห็นแสงสว่างจากบัวโนส ไอเรสแล้วเยี่ยมมาก

ไม่นานนัก รีวิแอร์ก็ได้ยินเสียงเครื่องบิน ความมืดได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว ดั่งทะเลที่มีคลื่นขึ้นๆ ลงๆ และสิ่งลี้ลับต้องยอมคืนสมบัติที่มันโยนเล่นไปมาเป็นเวลานานให้กับชายหาด ในไม่ช้ามันคงจะคืนอีกสองคนที่เหลือกลับมา

ในวันนี้การทำงานก็จบสิ้นลง เจ้าหน้าที่ภาคพื้นดินที่เหนื่อยล้าคงจะกลับไปนอนและมีเจ้าหน้าที่ชุดใหม่ที่สดชื่นมาทำหน้าที่แทน มีเพียงแต่รีวิแอร์เท่านั้นที่ไม่ได้พัก: จากนั้นก็มาถึงคราวของไปรษณีย์ภัณฑ์จากยุโรปที่จะเข้ามาเพิ่มความวิตกให้เขาอีก และมันจะเป็นอย่างนี้ไปตลอด และตลอดไป

Antoine de Saint-Exupéry. Vol de Nuit. © Éditions Gallimard

[1]พื้นที่ทางตอนใต้ของชิลีและอาร์เจนตินา

“ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส” เป็นส่วนที่ตัดมาจากนวนิยายที่เขียนในปี 1931
นวนิยายนี้ใช้ประสบการณ์การเป็นนักบินขนส่งสินค้าในทวีปอเมริกาใต้ของผู้แต่งเป็นพื้นฐาน

ใช้ส่วนที่ตัดออกมาเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

เรื่องนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดของวัน ให้ใช้เนื้อเรื่องเพื่อสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : ใช้หลักฐานอ้างอิงหนึ่งในหลายๆ แห่งจากเรื่องเพื่อระบุว่าการกระทำในเรื่องที่บรรยายเกิดขึ้นเมื่อใด
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

การให้คะแนน ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส 1

คะแนนเต็ม

รหัส 2 :

ระบุว่าเป็นเที่ยวบินที่เกิดขึ้นตอนกลางคืนหรือตอนเย็น (แต่ไม่ใช่หรือหลังจากเที่ยงคืน) **และ** อธิบายโดยอ้างถึงข้อมูลจากเนื้อเรื่องได้อย่างถูกต้อง อาจถอดความหรือยกประโยคมาตอบโดยตรง

- ตอนกลางคืน เนื้อเรื่องกล่าวว่าพวกเขา “ตกอยู่ในความมืด”
- ตอนเย็น เขากำลังรอพวกนั้นมาถึง เพื่อให้เครื่องบินยุโรปสามารถออกเดินทางได้ตอนเที่ยงคืน
- มันเป็นเวลากลางคืนเพราะ “ความมืดได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว”
- ก่อนเที่ยงคืน นั่นคือเวลาที่เครื่องบินยุโรปออกเดินทาง
- ระหว่าง 2 ทุ่ม ถึงเที่ยงคืน เรารู้ว่ามันมืด แต่มันไม่ใช่เที่ยงคืน ซึ่งเป็นเวลาที่เครื่องบินอีกลำจะออกเดินทาง

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 :

ระบุว่าเป็นเที่ยวบินที่เกิดขึ้นตอนกลางคืนหรือตอนเย็น (แต่ไม่ใช่หรือหลังจากเที่ยงคืน) แต่ไม่มีหลักฐานสนับสนุนจากเนื้อเรื่อง

- ตอนกลางคืน

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ระบุว่าเป็นเที่ยวบินที่เกิดขึ้นตอนเที่ยงคืนหรือหลังจากเที่ยงคืน

- “สามารถออกเดินทางประมาณเที่ยงคืนได้” *[การยกประโยคที่ไม่เกี่ยวข้องมาจากเนื้อเรื่อง]*
- “ประมาณเที่ยงคืน” *[การยกประโยคที่ไม่เกี่ยวข้องมาจากเนื้อเรื่อง]*

- หลังเที่ยงคืน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ในตอนเช้า
- ในตอนบ่าย
- ในตอนกลางวัน
- เวลา 3 ทุ่ม [หรือบอกเวลาที่แน่นอนอื่นๆ]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

รีวิแอร์รู้สึกอย่างไรกับงานของเขา ให้ใช้ข้อมูลจากเนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : ใช้สาระจากเรื่องที่บรรยายเพื่อสนับสนุนลักษณะของมุมมอง
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

การให้คะแนน ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส 2

คะแนนเต็ม

รหัส 2 :

อธิบายความรู้สึกของรีวิแอร์ที่มีต่องานของเขา โดยอ้างถึง ความเครียด การยืนหยัด การแบกรับภาระ หรือยังคงมุ่งมั่นที่จะทำหน้าที่ของเขา **และ** ให้คำอธิบายที่อ้างถึงส่วนที่เกี่ยวข้องในเนื้อเรื่อง อาจอ้างถึงเนื้อเรื่องทั่วๆ ไป หรืออาจถอดความหรือยกประโยคมาตอบโดยตรง การยกประโยคต้องเข้ากับอารมณ์ตามที่กล่าวไว้

- เขามีงานท่วมหัว คุณจะเห็นได้จากบรรทัดสุดท้าย เขาไม่เคยได้พักเลย
- เขาเครียด ทั้งวันเขา “รู้สึกเหมือนมีลางร้าย”
- เขาหนักใจกับงาน ทั้งวันเขากังวลกับเครื่องบินสามลำนั้น จากนั้นก็ต้องกังวลกับอีกลำที่จะไปยุโรป!
- เขายอมรับ คุณจะเห็นได้จากคำสุดท้าย “ตลอดไป” ซึ่งเขาคิดว่าคงไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลง
- เขาเป็นห่วงงานของเขาจริงๆ เขาไม่อาจผ่อนคลายได้จนกว่าเขาจะรู้ว่าทุกคนปลอดภัย [ใส่หลักฐานอ้างอิงทั่วไปจากเนื้อเรื่อง]

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 :

อธิบายความรู้สึกของรีวิแอร์ที่มีต่องานของเขา โดยอ้างถึง ความเครียด การยืนหยัด การแบกรับภาระ หรือยังคงมุ่งมั่นที่จะทำหน้าที่ของเขา โดยไม่มีคำอธิบายที่อ้างถึงในเนื้อเรื่อง

- เขารู้สึกรับผิดชอบจริงๆ สำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น
- เขาเครียด

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- เขาชอบงานของเขา เพราะเขาอยู่ในตำแหน่งที่ควบคุมดูแลสิ่งต่างๆ จำนวนมาก [ไม่ใช่การสนับสนุนจากเนื้อเรื่อง]
- เขาคิดว่ามันยอดมากเพราะเขาสามารถดูเครื่องบินได้ [ไม่ใช่การสนับสนุนจากเนื้อเรื่อง]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

“ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส” ถูกเขียนขึ้นในปี ค.ศ.1931 นักเรียนคิดว่าปัจจุบันนี้ ความกังวลของรีวิแอร์ยังเป็นเหมือนเดิมใช่หรือไม่ ให้เหตุผลอธิบายคำตอบของนักเรียน

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม : ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับผลกระทบต่อตัวละครของการเปลี่ยนแปลงบริบทที่บรรยาย
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

การให้คะแนน ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

คำตอบ (หรือ แสดงโดยนัย) ใช่ **หรือ** ไม่ใช่ และอ้างถึงการเปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลา **และ** สนับสนุนคำตอบของนักเรียน อาจอ้างถึงการตระหนักทางด้านวัตถุ เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี หรือ การพัฒนาในการ

รักษาความปลอดภัย **หรือ** ตระหนักทางด้านจิตวิทยา เช่นความวิตกกังวล คำตอบต้องสอดคล้องกับการอ่านเนื้อเรื่องที่ถูกต้อง

- ตอนนี้ นักบิน (เครื่องบิน) มีอุปกรณ์ที่มีความก้าวหน้าอย่างมากช่วยกำหนดทิศทาง และช่วยเสริมในด้านเทคนิคเมื่อสภาพอากาศไม่ดี
- ไม่ใช่ ปัจจุบันเครื่องบินมีเรดาร์และระบบควบคุมการบินอัตโนมัติ ซึ่งช่วยให้รอดพ้นจากสถานการณ์อันตรายได้
- ใช่ เครื่องบินก็ยังคงอันตรายอยู่ เหมือนกับระบบขนส่งวิธีอื่นๆ ความเสี่ยงในการตกหรือเครื่องยนต์หยุดทำงานยังไม่สามารถกำจัดออกไปได้
- ตอนนี้ เทคโนโลยีใหม่และความก้าวหน้าทางเทคนิคมีความสำคัญมาก ทั้งในเครื่องบินและภาคพื้นดิน
- ใช่ ยังคงมีความเสี่ยงในการตกอยู่
- ไม่ใช่ ก่อนหน้านี้ไม่มีความกลัวจากการโจมตีของผู้ก่อการร้าย

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- ไม่ใช่ ปัจจุบันมีความกลัวที่แตกต่างออกไป
- ใช่ ความก้าวหน้าบางอย่างได้เกิดขึ้น
- ในทางหนึ่งคือใช่ แต่ในบริบทของยุคสมัยใหม่ [กว้างเกิน]
- หลายปีผ่านไป คนอาจเข้าไปเปลี่ยนแปลงมัน [กว้างเกิน]

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ไม่ใช่ เพราะทุกวันนี้คุณไม่ได้เดินทางตอนกลางคืน [เข้าใจเกี่ยวกับโลกคลาดเคลื่อน]
- ไม่ใช่ เพราะในทุกวันนี้นักบินได้รับการฝึกที่ดีขึ้น *[ไม่เกี่ยวข้อง]*
- ไม่ใช่ รีวิแอร์มีความสุขจริงๆ กับงานของเขา แต่ในปัจจุบันนี้มีความกังวลเกี่ยวกับผู้ก่อการร้าย [อ่านเนื้อเรื่องคลาดเคลื่อน]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

เกิดอะไรขึ้นกับตัวละครหลักในเรื่องนี้

1. เขามีเรื่องประหลาดใจที่ไม่น่ายินดี
2. เขาตัดสินใจที่จะเปลี่ยนงาน
3. เขารอบางอย่างที่จะเกิดขึ้น
4. เขาเรียนรู้ที่จะฟังผู้อื่น

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : รู้เหตุการณ์หลักในเรื่องเชิงบรรยาย
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. เขารอบางอย่างที่จะเกิดขึ้น

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

จากย่อหน้าที่สองจากท้าย (“ไม่นานนัก ...”) ความมืดและทะเลเหมือนกันในลักษณะใด

1. ทั้งสองซ่อนสิ่งที่มีอยู่ภายในตัวมัน
2. ทั้งสองเสียงดัง
3. ทั้งสองถูกสยบด้วยมนุษย์
4. ทั้งสองเป็นอันตรายต่อมนุษย์
5. ทั้งสองเงียบสงบ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : เข้าใจจุดประสงค์ของการเปรียบเทียบคำอุปมา
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส 5

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 1. ทั้งสองซ่อนสิ่งที่มีอยู่ภายในตัวมัน

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 6 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

คำคู่ใดต่อไปนี้อธิบายถึงภาวะจิตใจของรีวิแอร์ในเรื่องได้ดีที่สุด

1. ตื่นตระหนกและกระวนกระวาย
2. ตื่นเต้นและกระสับกระส่าย
3. โกรธและหงุดหงิด
4. กังวลและหนักใจ
5. ผ่อนคลายและมั่นใจ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : รู้ภาวะจิตใจของตัวละครในเรื่องที่บรรยาย
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส 6

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 4. กังวลและหนักใจ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 7 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

คำกล่าวที่ว่า “...เขายังคงเงียบจนกว่าเครื่องบินทั้งสามลำจะมาถึง...” สะท้อนให้เห็นคุณสมบัติของรีวิแอร์ในฐานะผู้รับผิดชอบการปฏิบัติการทั้งหมดอย่างไร เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : มีสมาธิแน่วแน่จดจ่ออยู่กับหน้าที่ของตน เพราะการที่รีวิแอร์เงียบแสดงว่า เขากำลังตั้งใจฟังเสียงเครื่องบินขนส่งไปรษณียภัณฑ์ที่กำลังเดินทางกลับมา)

คำถามที่ 8 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

จากคำกล่าวที่ว่า “...ความมืดได้ยอมปล่อยหนึ่งในนั้นออกมาแล้ว ดั่ง**ทะเล**ที่มีคลื่นขึ้นๆ ลงๆ และสิ่งลี้ลับต้องยอมคืน**สมบัติ**ที่มันโยนเล่นไปมาเป็นเวลานานให้กับ**ชายหาด**...” ผู้แต่งได้เปรียบข้อความที่ขีดเส้นใต้กับสิ่งใด

8.1 ทะเล : .....

8.2 สมบัติ : .....

8.3 ชายหาด : .....

(แนวคำตอบ : 8.1 สภาพอากาศที่แปรปรวนหรือไม่แน่นอน

8.2 ลูกเรือหรือนักบิน

8.3 ท่าอากาศยานที่บัวโนส ไอเรส)

คำถามที่ 9 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับคำกล่าวที่ว่า “นักบินของเครื่องบินขนส่งไปรษณียภัณฑ์เป็นอาชีพที่อยู่กับความเสี่ยงตลอดเวลา” จงอธิบายและยกข้อความจากบทอ่านข้างต้นมาประกอบ

(แนวคำตอบ : เห็นด้วย เพราะอาชีพนี้ต้องทำงานภายใต้สภาพอากาศที่ไม่แน่นอน สังเกตได้จากข้อความที่ว่า “...เพื่อออกจากท้องฟ้าที่มีพายุหรือเงียบสงบ...”)

คำถามที่ 10 : ปลายทางที่บัวโนส ไอเรส

คำกล่าวที่ว่า “...และมันจะเป็นอย่างนี้ไปตลอด และตลอดไป” สามารถตีความได้ว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : – อาชีพของรีวิแอร์เป็นอาชีพที่ต้องทำงานภายใต้ความกดดันตลอดเวลา

– ตลอดการทำงานของอาชีพรีวิแอร์จะต้องเผชิญกับความเสี่ยงอยู่เสมอ

– ตราบใดที่รีวิแอร์ยังประกอบอาชีพนี้ ตราบนั้นรีวิแอร์ก็จะต้องอยู่ในภาวะวิตกกังวลอยู่ตลอด)

ความคิดเห็นของนักเรียน

ความคิดเห็นของนักเรียน

มีคนจำนวนมากกำลังจะตายเนื่องจากความหิวโหยและโรคภัยไข้เจ็บ แต่เรากลับวุ่นวายอยู่กับความก้าวหน้าในอนาคต เรากำลังก้าวไปข้างหน้าโดยทอดทิ้งคนเหล่านั้นไว้ข้างหลัง ในแต่ละปีบริษัทยักษ์ใหญ่ทั้งหลายได้ทุ่มเงินหลายล้านล้านเหรียญลงไปกับโครงการ วิจัยอวกาศ ถ้านำเงินที่ใช้สำรวจอวกาศนี้ไปใช้เพื่อประโยชน์ของผู้คนที่ยากไร้แทนที่จะใช้ เพื่อตอบสนองความโลภของคนบางกลุ่มแล้ว ความทุกข์ทรมานของคนหลายๆ ล้านคนคงจะบรรเทาลง

กนกวรรณ

ความท้าทายของการสำรวจอวกาศเป็นแรงดลใจสำหรับคนเป็นจำนวนมากหลายพันปีมาแล้ว ที่เราฝันถึงสวรรค์ รอคอยที่จะไปให้ถึงสวรรค์และสัมผัสดวงดาว รอคอยที่จะได้ติดต่อสื่อสารกับบางสิ่งที่เราจินตนาการว่ามีอยู่ รอคอยที่จะได้รู้ว่าเราอยู่โดดเดี่ยวจริงหรือ

การสำรวจอวกาศเป็นอภิปรัชญาแห่งการเรียนรู้และการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนโลกของเรา ในขณะที่นักนิยมความเป็นจริงพูดถึงแต่ปัญหาปัจจุบัน นักฝันอย่างเรายังคงขยายความฝันออกอย่างกว้างไกล มันเป็นวิสัยทัศน์ของนักฝันว่า ความหวังและความ อยากเท่านั้นที่จะนำเราสู่อนาคต

คัทลียา

เราทำลายป่าที่อุ้มฝนเพียงเพื่อเสาะหาแหล่งน้ำมันใต้ดิน ทำเหมืองในที่ที่หวงห้ามเพื่อยูเรเนียม ควรหรือที่เราจะทำลายดาวเคราะห์ดวงอื่นเพื่อแก้ปัญหาที่เราสร้างกันขึ้นมาเอง แน่ละซิ!

การสำรวจอวกาศสร้างพลังให้กับความเชื่อที่น่ากลัวว่าปัญหาของมนุษย์ สามารถแก้ได้ด้วยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้อยู่มือ มนุษย์จะยังคงคิดว่าเรามีสิทธิที่จะย่ำยีธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ป่าไม้ที่อุ้มฝน ถ้าได้รู้ว่ายังมีดาวเคราะห์ใกล้ๆ ที่รอคอยให้เราใช้ประโยชน์อยู่

เราได้ทำลายโลกมาเพียงพอแล้ว เราไม่ควรจะไปแตะต้องอวกาศนอกโลกอีก

ท้วม

ทรัพยากรของโลกหมดไปอย่างรวดเร็ว ประชากรโลกเพิ่มขึ้นด้วยอัตราเร็วที่น่าสะพรึงกลัว ชีวิตจะไม่สามารถดำรงอยู่ถ้าเรายังคงอยู่กันอย่างนี้ มลพิษในอากาศเป็นสาเหตุของช่องโหว่ของบรรยากาศชั้นโอโซน ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์หดหายไปอย่างรวดเร็ว และในไม่ช้าแหล่งอาหารของเราก็จะหมดไป ความแห้งแล้งและโรคระบาดที่เกิดขึ้น เนื่องมาจากประชากรหนาแน่นเกินไปก็มีให้เห็นอยู่แล้ว

อวกาศเป็นที่ที่ว่างเปล่าอันกว้างใหญ่ไพศาล ที่เราสามารถใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ เราเชื่อว่า การสนับสนุนการสำรวจอวกาศนี้ สักวันหนึ่งเราอาจพบดาวเคราะห์ที่เหมาะสำหรับอยู่อาศัย ในขณะนี้ สิ่งดังกล่าวยังคงเป็นเรื่องที่จินตนาการไปไม่ได้ แต่ความคิดเกี่ยวกับการท่องอวกาศก็เคยเป็นสิ่งที่คิดกันว่าเป็นไปไม่ได้เช่นกัน การล้มเลิกสำรวจอวกาศเพียงเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นความเห็นที่แคบและสั้นมาก เราควรเรียนรู้ที่จะไม่คิดเพียงเฉพาะเพื่อคนรุ่นนี้เท่านั้น แต่ควรคิดเพื่อคนรุ่นหลังด้วย

สัญญา

ความไม่รู้เรื่องในผลที่ได้จากการสำรวจอวกาศนับเป็นการสูญเสียอย่างมหาศาลของมนุษยชาติ ความเป็นไปได้ที่จะเข้าใจในเรื่องของจักรวาลและการกำเนิดของมันเป็นสิ่งมีค่าเกินกว่าที่จะปล่อยให้สูญเปล่าไป การศึกษาวัตถุท้องฟ้าอื่นๆ ทำให้เราเข้าใจปัญหาสภาพแวดล้อมของเรา และรู้ถึงทิศทางที่โลกอาจจะเป็นไป ถ้าเรายังไม่รู้ที่จะจัดการกิจกรรมของเราเอง

ยังมีประโยชน์ทางอ้อมของการวิจัยการเดินทางไปอวกาศ กล่าวได้ว่า การสร้างเทคโนโลยีเลเซอร์ และการรักษาทางการแพทย์เป็นสิ่งที่ได้จากการวิจัยอวกาศ สารต่างๆ เช่น เทฟลอน เป็นสิ่งได้มาจาก การแสวงหาวัสดุเพื่อการเดินทางในอวกาศจะเห็นว่าเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อการวิจัยอวกาศ เป็นสิ่งที่เราสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทันที

อรอนงค์

ข้อความในสองหน้าก่อนหน้านี้เขียนโดยนักเรียนชั้นปีสุดท้ายของโรงเรียน ให้ใช้ข้อความดังกล่าวตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : ความคิดเห็นของนักเรียน

นักเรียนที่เขียนข้อความเหล่านี้เขียนขึ้นเพื่อตอบคำถามข้อใด

1. ปัญหาที่โลกเราเผชิญอยู่ทุกวันนี้คืออะไร
2. คุณให้ความเห็นชอบกับการสำรวจอวกาศหรือไม่
3. คุณเชื่อว่ามีสิ่งมีชีวิตอยู่นอกโลกหรือไม่
4. มีความก้าวหน้าใดเกิดขึ้นจากการวิจัยอวกาศ ในระยะเร็วๆ นี้

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : เข้าใจสาระสำคัญของบทความ
โครงสร้างภาษา : การโต้แย้ง
รูปแบบถ้อยความ : ผสมต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน ความคิดเห็นของนักเรียน 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 2. คุณให้ความเห็นชอบกับการสำรวจอวกาศหรือไม่

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : ความคิดเห็นของนักเรียน

ผู้เขียนคนใดที่มีความเห็นตรงข้ามกับความเห็นของสัญญา อย่างชัดเจนที่สุด

1. ท้วม
2. กนกวรรณ
3. อรอนงค์
4. คัทลียา

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : รู้จักข้อโต้แย้ง
โครงสร้างภาษา : การโต้แย้ง
รูปแบบถ้อยความ : ผสมต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน ความคิดเห็นของนักเรียน 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 1. ท้วม

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : ความคิดเห็นของนักเรียน

เมื่อพิจารณาแนวคิดที่สำคัญของผู้เขียนทั้ง 5 คนแล้ว ใครที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด

ชื่อของผู้เขียนที่นักเรียนเห็นด้วยคือ : .....

ใช้คำพูดของนักเรียนเองในการอธิบายถึงเหตุผลที่เลือกโดยแสดงถึงความคิดเห็นของตัวเองและแนวคิดหลักของผู้เขียนที่นักเรียนเลือก

.....

.....

.....

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : รู้จักข้อโต้แย้ง
โครงสร้างภาษา : การโต้แย้ง
รูปแบบถ้อยความ : ผสมต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน ความคิดเห็นของนักเรียน 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

แสดงความเข้าใจที่ถูกต้องของตำแหน่งของนักเรียนที่เลือก โดยคำนึงถึงการสำรวจอวกาศ **และ** อธิบายเหตุผลที่เลือกข้อนั้น ต้องชี้ข้อโต้แย้ง หรือกลุ่มของข้อโต้แย้งซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของนักเรียนที่เลือกนั้น (เช่น ไม่ใช่บอกเพียงว่านักเรียนผู้นั้นต่อต้านการวิจัยอวกาศ แต่ต้องบอกมากกว่านั้นด้วยการให้เหตุผล) ต้องบอกทั้งทางตรงหรือโดยอ้อมถึงข้อโต้แย้งหลักของการเลือกเห็นด้วยกับนักเรียนคนนั้น โดย

(1) ให้ข้อคิดเห็นของตนเองสนับสนุนข้อโต้แย้งนั้น (ในกรณีนี้ คำตอบอาจอ้างถึงหรือยกข้อความจากเนื้อหามาอ้างอิง) **และ/หรือ**

(2) ใช้คำพูดของผู้ตอบเองในการแปลความหรือสรุป คำโต้แย้งของนักเรียนที่ผู้ตอบเลือก

ข้อสรุปของข้อโต้แย้งหลักของนักเรียนแต่ละคน ดังนี้:

กนกวรรณ : ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า กนกวรรณคัดค้านการสำรวจอวกาศ และอ้างถึงทั้งทางตรงและทางอ้อมของคำโต้แย้งของเธอว่า เราควรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ (ที่ยากไร้) แทนที่จะใช้ไปในการสำรวจอวกาศ

- การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์บนพื้นโลกสำคัญกว่าการโยนเงินทิ้งไปกับเทคโนโลยีอวกาศ [ใช้คำพูดของตนเองแทนคำโต้แย้งของกนกวรรณ]
- กนกวรรณ ฉันรู้สึกว่าเราควรเอาใจใส่ต่อสิ่งที่เกิดขึ้นบนโลกเสียก่อน ก่อนที่เราจะผลาญเงินทั้งหมดของเราไปกับการสำรวจอวกาศ ฉันเข้าใจว่าการสำรวจอวกาศบางอย่างมีความสำคัญ แต่ฉันคิดว่าเราจำเป็นต้องกำจัดโรคร้ายและความหิวโหยให้หมดไปก่อน [สรุปข้อโต้แย้งของกนกวรรณ ตามคำพูดของตนเอง และเพิ่มเติมข้อคิดเห็น]

คัทลียา : ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า คัทลียาชอบให้มีการสำรวจอวกาศ และอ้างคำโต้แย้งของเธอว่า การวิจัยอวกาศเป็นความพยายามในทางบวก อาจอ้างถึงสิ่งที่คัทลียาตระหนักคือผลระยะยาว แต่ต้องอธิบายความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของเธอและของสัญญา

- คัทลียา "การสำรวจอวกาศเป็นรูปแบบของการเรียนรู้" ฉันคิดว่ามันไม่ได้เป็นอันตรายต่อจักรวาลของเรามากขึ้นเลย [ยกคำพูดจากเนื้อเรื่อง และเพิ่มความคิดเห็นของตนเองลงไป]

ท้วม : ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า ท้วมคัดค้านการสำรวจอวกาศ และอ้างข้อโต้แย้งของเขาว่าการสำรวจอวกาศเชื่อมโยงกับการทำลายสภาพสิ่งแวดล้อม**หรือ**มนุษย์จะทำลายอวกาศถ้าพวกเขามีโอกาส **หรือ** การสำรวจอวกาศส่งเสริมให้เราทำลายโลกมากขึ้น คำตอบที่เห็นว่าความเห็นหลักของท้วมคือการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมโลก **หรือ** พวกเราจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตัวของเราเองหรือเจตคติของเราเอง

- ท้วม ฉันเห็นด้วยกับเขา เพราะเขาคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และเขาคิดว่า เราไม่ควรไปยุ่งกับจักรวาล [ใช้คำพูดของผู้ตอบเองในการสรุปความคิดหลักของท้วม]
- ท้วม ท้วมกล่าวว่า เราควรหยุดการทำลายสิ่งแวดล้อม ฉันคิดว่าสิ่งนี้เป็นคำถามที่สำคัญที่สุดที่โลกเรากำลังเผชิญอยู่ [สรุปความคิดเห็นหลักของท้วมและเพิ่มเติมข้อคิดเห็นที่สนับสนุน แสดงถึงความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งเกี่ยวกับความเห็นของท้วมในเรื่องสำรวจอวกาศ]

สัญญา : ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า สัญญาชอบให้มีการสำรวจอวกาศ และอ้างถึงข้อโต้แย้งของเขาว่า มนุษย์มีความจำเป็น ต้องหาดาวเคราะห์ดวงใหม่อยู่ **และ/หรือ** ว่าชีวิตมนุษย์บนพื้นโลกไม่สามารถอยู่อย่างยั่งยืน อาจกล่าวถึงที่สัญญาตระหนักถึงสิ่งแวดล้อม แต่ต้องชี้ให้เห็นข้อแตกต่างจากท้วม อาจกล่าวถึงความตระหนักของเขาว่าเราคำนึงถึงผลระยะยาว แต่ให้เห็นข้อแตกต่างจากความเห็นของคัทลียา

- สัญญา ฉันเห็นด้วยกับสัญญา เพราะเราไม่รู้จะไปไหนหลังจากที่เราทำลายโลกแล้ว นอกเสียจากว่าเราตั้งใจที่จะผชิญหน้ากับการสูญพันธุ์ [อ้างถึงข้อโต้แย้งหลักของสัญญา]

อรอนงค์ : ต้องกล่าวหรือชี้ให้เห็นว่า อรอนงค์ชอบที่จะให้มีการสำรวจอวกาศ และอ้างถึงข้อโต้แย้งของเธอว่า การสำรวจอวกาศนำไปสู่องค์ความรู้ใหม่ **และ/หรือ** เราสามารถประยุกต์สิ่งที่เราเรียนรู้จากการ

สำรวจอวกาศไปสู่สิ่งอื่นๆ

- อรอนงค์ เราสามารถขยายองค์ความรู้ของเราได้ตลอดเวลาในหลายๆ รูปแบบจากการวิจัยทางอวกาศ [สรุปข้อโต้แย้งของอรอนงค์]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน หรือเน้นที่รายละเอียดปลีกย่อย

- กนกวรรณ เราไม่ควรละทิ้งประชาชนไว้เบื้องหลังในขณะที่เราต้องการก้าวต่อไป [ไม่ได้แตกต่างจากข้อความที่ถอดมา]
- อรอนงค์ เพราะเธอโต้แย้งได้ดีที่สุด [ไม่ได้ให้เหตุผล]
- กนกวรรณ ฉันเห็นด้วยกับกนกวรรณ เพราะว่าเงินที่จ่ายไปกับการสำรวจอวกาศควรจะใช้ให้เกิดประโยชน์กับคนยากจน [ไม่ได้แตกต่างจากข้อความที่ถอดมา]
- สัญญา สัญญากล่าวว่า ชีวิตไม่สามารถอยู่อย่างยั่งยืนได้บนโลก เราจึงต้องหาดาวเคราะห์ดวงใหม่อยู่ [ไม่ได้แตกต่างจากข้อความที่ถอดมา]
- สัญญา เยือกเย็นที่สุด [ไม่ได้ให้เหตุผล]
- กนกวรรณ ที่เธอพูดนั้นจริงและถูกต้อง [ไม่ได้กล่าวถึงความคิดหลักของข้อโต้แย้งเลย]
- สัญญา เพราะรูในชั้นโอโซนเป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วงมาก [เน้นที่รายละเอียดเกินไป]
- สัญญา เขาตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจริงๆ และเขาเป็นคนเยือกเย็นที่รักธรรมชาติ [ไม่ได้บอกข้อแตกต่างระหว่างสัญญาและท้วมซึ่งทั้งคู่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม]
- คัทลียา เพราะฉันเห็นด้วยว่าการสำรวจอวกาศเป็นเรื่องสำคัญสำหรับอนาคตของเรา [ไม่ได้บอกความแตกต่างระหว่างคัทลียาและสัญญา ทั้งคู่ชอบการสำรวจอวกาศและทั้งคู่มองผลในระยะยาว]

หรือ : แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- คัทลียา เผ่าพันธุ์มนุษย์จะไม่สามารถอยู่รอดได้บนพื้นโลกอีกต่อไป เราจึงต้องหาที่อยู่ใหม่ [ข้อโต้แย้งของคัทลียาไม่ถูกต้อง]
- อรอนงค์ ถูกต้อง เพราะในไม่ช้าทรัพยากรบนโลกก็จะหมดไป แล้วเราจะทำอย่างไร [ข้อสรุปของอรอนงค์อย่างนี้ไม่ถูกต้อง (ดูเหมือนจะสับสนกับของสัญญา)]
- ท้าทาย ฉันชอบสิ่งท้าทาย [คำตอบไม่สัมพันธ์กัน]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : ความคิดเห็นของนักเรียน

ประโยคต่อไปนี้เป็นเรื่องของความคิดเห็น ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวความคิดและการมองเห็นคุณค่าของผู้เขียน ประโยคเหล่านี้ บางประโยคอาจเป็นข้อเท็จจริงที่ทดสอบได้ และอาจจะถูกหรือผิดก็ได้

ให้วงกลมรอบข้อความที่คัดลอกมา ว่าข้อใด “เป็นความคิดเห็น” หรือข้อใด “เป็นข้อเท็จจริง”

ดังตัวอย่างในข้อแรก

ข้อความที่คัดมา	สาระที่เป็นความคิดเห็น หรือสาระที่เป็นข้อเท็จจริง
“มลพิษในอากาศเป็นสาเหตุของช่องโหว่ของบรรยากาศชั้นโอโซน” (สัญญา)	ความคิดเห็น / (ข้อเท็จจริง)
“ในแต่ละปีบริษัทยักษ์ใหญ่ทั้งหลายได้ทุ่มเงินหลายล้านล้านเหรียญลงไปกับโครงการวิจัยอวกาศ” (กนกวรรณ)	ความคิดเห็น / ข้อเท็จจริง
“การสำรวจอวกาศสร้างพลังให้กับความเชื่อที่น่ากลัวว่าปัญหาของมนุษย์สามารถแก้ได้ด้วยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้อยู่มือ” (ท้วม)	ความคิดเห็น / ข้อเท็จจริง
“การล้มเลิกสำรวจอวกาศเพียงเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นความเห็นที่แคบและสั้นมาก” (สัญญา)	ความคิดเห็น / ข้อเท็จจริง

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม : สามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นได้
โครงสร้างภาษา : การโต้แย้ง
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : การศึกษา
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

การให้คะแนน ความคิดเห็นของนักเรียน 4

ข้อความที่คัดมา	สาระที่เป็นความคิดเห็น หรือสาระที่เป็นข้อเท็จจริง
“มลพิษในอากาศเป็นสาเหตุของช่องโหว่ของบรรยากาศชั้นโอโซน” (สัญญา)	ความคิดเห็น / (ข้อเท็จจริง)
“ในแต่ละปีบริษัทยักษ์ใหญ่ทั้งหลายได้ทุ่มเงินหลายล้านล้านเหรียญลงไปกับโครงการวิจัยอวกาศ” (กนกวรรณ)	ความคิดเห็น / (ข้อเท็จจริง)
“การสำรวจอวกาศสร้างพลังให้กับความเชื่อที่น่ากลัวว่าปัญหาของมนุษย์สามารถแก้ได้ด้วยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้อยู่มือ” (ท้วม)	(ความคิดเห็น) / ข้อเท็จจริง
“การล้มเลิกสำรวจอวกาศเพียงเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นความเห็นที่แคบและสั้นมาก” (สัญญา)	(ความคิดเห็น) / ข้อเท็จจริง

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ถูกทั้งหมด 3 ข้อ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ถูก 2 ข้อ หรือน้อยกว่า

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : ความคิดเห็นของนักเรียน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของกนกวรรณแล้ว จะเห็นได้ว่า แนวคิดสำคัญที่กนกวรรณต้องการสื่อคืออะไร

(แนวคำตอบ : – ปัญหาคนยากไร้ในปัจจุบันมีความสำคัญกว่าการสำรวจอวกาศ

– การสำรวจอวกาศไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนเท่ากับการแก้ปัญหาคนยากไร้

– เราควรมุ่งแก้ปัญหาคนยากไร้ในปัจจุบันมากกว่าสนใจเรื่องความก้าวหน้าในอนาคต)

คำถามที่ 6 : ความคิดเห็นของนักเรียน

ความคิดเห็นของสัญญาที่ว่า “...เราควรเรียนรู้ที่จะไม่คิดเพียงเฉพาะเพื่อคนรุ่นนี้เท่านั้น แต่ควรคิดเพื่อคนรุ่นหลังด้วย” สามารถตีความได้ว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : การสำรวจอวกาศแม้ไม่อาจเห็นประโยชน์ได้ในระยะสั้นหรือปัจจุบัน แต่ก็สามารถสร้างประโยชน์ได้ในระยะยาวหรืออนาคต).

คำถามที่ 7 : ความคิดเห็นของนักเรียน

หากพิจารณาความคิดเห็นของนักเรียนทุกคนแล้ว นักเรียนคิดว่า ใครเหมาะสมที่จะเป็นนักพูดมากที่สุด เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : คัทลียา เพราะเธอแสดงความคิดเห็นโดยใช้ภาษาเชิงวรรณศิลป์ ไม่ใช้อารมณ์ และไม่กล่าวโจมตีฝ่ายตรงกันข้าม)

คำถามที่ 8 : ความคิดเห็นของนักเรียน

สมมุติว่า นักเรียนทั้ง 5 คนนี้เป็นผู้มีเงินทุน นักเรียนคิดว่า หากนักเรียนต้องการเงินทุนสนับสนุนโครงการสำรวจอวกาศ นักเรียนควรขอความอนุเคราะห์จากใคร จึงจะมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนมากที่สุด เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : อรอนงค์ เพราะเธอเป็นคนที่ตระหนักถึงประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของการสำรวจอวกาศโดยแท้จริง)

ของขวัญ

เธอไม่รู้ว่ากี่วันแล้วที่ตัวเองนั่งอยู่อย่างนี้ เฝ้าดูสายน้ำเย็นเยือกสีน้ำตาลที่ขยับสูงขึ้นมาทีละน้อยจนริมฝั่งน้ำค่อย ๆ จมหายไปในระดับน้ำที่สูงขึ้น หล่อนจำได้ราง ๆ ถึงตอนที่ฝนเริ่มตก สายน้ำไหลผ่านหนองน้ำมาจากทิศใต้ กระทบกับผนังของบ้านของหล่อน แล้วน้ำในแม่น้ำก็เริ่มสูงขึ้นทีละน้อยในตอนแรกจนกระทั่งหยุดและกลับสู่ระดับเดิม ชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่าที่น้ำลดเลี้ยวไปตามห้วยหนองและท้องร่องลงสู่ที่ต่ำ ตอนกลางคืนขณะที่เธอกำลังหลับ น้ำได้เอ่อท่วมถนน และล้อมรอบทุกสิ่งทุกอย่างจนเธอต้องนั่งเดียวดายอยู่อย่างนี้ เรือก็ลอยหายไปกับกระแสน้ำแล้วเหลือแต่บ้านลอยน้ำติดอยู่ชายฝั่งเหมือนท่อนซุงบนแพ ตอนนี้แม้แต่ไม้กระดานที่ทาน้ำมันดินกันน้ำไว้ น้ำยังซึมเข้ามาได้และสูงขึ้นเรื่อย ๆ

ฝั่งตรงข้ามเท่าที่มองเห็นมีเพียงยอดไม้ส่วนที่โผล่พ้นน้ำ หนองน้ำกลายเป็นท้องทะเลที่เวิ้งว้างว่างเปล่าและถูกกระหน่ำด้วยฝน แม่น้ำถูกกลืนหายไปกับความเวิ้งว้าง บ้านของเธอซึ่งสร้างบนฐานที่เหมือนเรือเพื่อให้ลอยน้ำได้เวลาเกิดน้ำท่วม แต่ก็เก่าจนกระทั่งบางทีไม้กระดานที่รองรับอาจผุพังไปบ้าง บางทีเชือกที่ผูกบ้านไว้กับต้นโอ๊กใหญ่อาจจะหลุดออกและปล่อยให้บ้านลอยตามกระแสน้ำเช่นเดียวกับเรือที่ลอยหายไปก่อนแล้ว

ไม่มีใครช่วยได้ตอนนี้ ถึงเธอจะตะโกนก็เปล่าประโยชน์เพราะคงไม่มีใครได้ยิน คนอื่น ๆ ก็คงวุ่นวายอยู่กับการช่วยเหลือตัวเองเพื่อรักษาข้าวของเอาไว้แม้จะน้อยนิดก็ตาม หรืออาจเพื่อรักษาชีวิตของตัวเองไว้ก็ได้ เธอเห็นบ้านทั้งหลังลอยผ่านไป ทุกอย่างช่างเงียบเชียบราวกับอยู่ในงานศพ เธอจำได้ว่าบ้านนั้นเป็นบ้านของใคร มันรู้สึกแย่จริง ๆ ที่เห็นมันลอยไปอย่างนั้น แต่เจ้าของบ้านคงหนีออกไปอยู่บนที่สูงแล้ว ต่อมาหลังจากที่ความมืดโรยตัวมาปกคลุมและท่ามกลางสายฝนที่กระหน่ำ เธอได้ยินเสียงคำรามของเสือดำอยู่เหนือลำน้ำ

ตอนนี้บ้านดูเหมือนจะสั่นเทาราวกับสิ่งมีชีวิต เธอคว้าตะเกียงที่ลื่นตกลงมาจากโต๊ะข้างเตียงเอาวางลงที่พื้นและใช้เท้าทั้งสองหนีบไว้ให้แน่น แล้วบ้านทั้งหลังก็ส่งเสียงเอี๊ยดอ๊าดครวญครางเหมือนพยายามที่จะดิ้นให้หลุดจากโคลนที่ยึดมันไว้ มันคงลอยเท้งเต้งราวกับจุกไม้ก๊อกแกว่งไปมาตามแรงฉุดของกระแสน้ำ เธอยึดขอบเตียงไว้แน่น บ้านโคลงจากด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง และลอยไปมาตามความยาวของเชือกที่ผูกไว้ มีเสียงน้ำกระทบกับท่อนซุงเก่า ๆ แล้วก็เงียบหายไป แล้วกระแสน้ำก็ค่อย ๆ ช้าลงปล่อยให้มันแกว่งกลับที่เดิมอยู่ เธอกลั้นใจและนั่งอยู่เป็นเวลานาน รู้สึกถึงการแกว่งของบ้าน ความมืดปกคลุมลงมาท่ามกลางฝนที่ตกไม่หยุดหย่อน เธอซบศีรษะลงบนแขนที่มือยังยึดขอบเตียงไว้แน่น แล้วเผลอหลับไป

ในช่วงหนึ่งของคืนนั้น มีเสียงร้องที่ทำให้เธอสะดุ้งตื่น เสียงร้องนั้นโหยหวนจนทำให้เธอทะลึ่งพรวดลุกขึ้นยืนทั้งที่ยังงัวเงีย ในความมืดเธอสะดุดเข้ากับเตียง เสียงนั้นดังมาจากนอกบ้าน จากแม่น้ำ เธอได้ยินเสียงเคลื่อนไหวของบางอย่างที่มีขนาดใหญ่จนทำให้เกิดเสียงเหมือนเสียงที่ครูดหรือกวาดไป อาจเป็นบ้านอีกหลังก็ได้ แล้วมันก็เข้ามาชน ไม่ชนตรง ๆ แต่ครูดไปตามด้านข้าง แล้วไถลไปตามความยาวของบ้าน ต้นไม้นั่นเอง เธอฟังเสียงกิ่งและใบที่ครูดผ่านไปแล้วลอยไปตามสายน้ำ ทิ้งไว้เพียงเสียงฝนและเสียงซัดของน้ำที่ไหลบ่ามาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของความเงียบไปแล้ว เธอนอนงอตัวอยู่บนเตียงเกือบจะหลับอยู่แล้วเมื่อได้ยินเสียงร้องอีก คราวนี้ใกล้เสียจนเหมือนอยู่ในห้อง เธอผุดลุกขึ้นนั่งบนเตียง มือกระทบกับความเย็นของ

ปืนไรเฟิล เธอคุกเข่าลงบนหมอน ยึดปืนไว้กับตัก “นั่นใคร ?” เธอตะโกนถาม

เสียงตอบกลับมาเป็นเสียงร้องแบบเดิมซ้ำ ๆ แต่คราวนี้ลดความแหลมลง บอกถึงความเหนื่อยอ่อน แล้วความเงียบอันว่างเปล่าก็เข้ามาแทนที่ เธอถอยกลับมาที่เตียง ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามที่อยู่ตรงนั้น เธอได้ยินเสียงเหมือนมันเคลื่อนไหวอยู่แถวระเบียงหน้าบ้าน แล้วก็มีเสียงเหมือนของหล่นแตก มีเสียงตะกุยบนผนังราวกับมันต้องการฉีกผนังให้แยกออกเพื่อหาทางเข้ามาในบ้าน เธอรู้แล้วว่ามันเป็นอะไร “แมวตัวใหญ่” ซึ่งถูกพัดพามากับต้นไม้ที่ถอนรากถอนโคนลอยผ่านไปเมื่อครู่ มันคือ “ของขวัญ” ที่มาพร้อมกับน้ำท่วม

โดยไม่รู้สึกตัว เธอแนบมือบนใบหน้าและลำคอที่จุกแน่น ปืนไรเฟิลวางนิ่งอยู่บนตัก เธอไม่เคยเห็นเสือดำมาก่อนเลยในชีวิต เธอเคยได้ยินคนอื่นพูดถึงและเคยได้ยินเสียงร้องเหมือนเจ็บปวดของพวกมันจากระยะไกล เสียงเจ้าแมวตะกุยฝาบ้านอีกครั้ง หน้าต่างที่อยู่ใกล้กับประตูสั่นตามแรงตะกุย ถ้าเธอเฝ้าหน้าต่างให้ดี และปล่อยให้เจ้าแมวถูกขังระหว่างฝาบ้านกับสายน้ำ เหมือนถูกขังอยู่ในกรง เธอก็คงไม่เป็นอะไร ข้างนอกสัตว์ร้ายหยุดตะกุยอุ้งเท้าของมันกับแผงเหล็กขึ้นสนิม ส่งเสียงคราง และคำรามเป็นครั้งคราว

ในที่สุด แสงสว่างก็เล็ดลอดม่านฝนมาได้ มันเหมือนกับความมืดอีกแบบหนึ่ง เธอยังคงนั่งบนเตียง ตัวแข็งที่อและหนาวสั่น แขนทั้งสองที่เคยใช้พายเรือในแม่น้ำตอนนี้รู้สึกปวดร้าวเพราะยึดไรเฟิลไว้แน่น เธอพยายามสงบนิ่งแทบจะไม่เคลื่อนไหวด้วยเกรงว่าเสียงที่ดังขึ้นจะปลุกให้เจ้าแมวนั่นตื่นตัวขึ้นมาอีก เธอเกร็งตัวเมื่อตัวเธอแกว่งไปตามการเคลื่อนไหวของบ้าน ฝนยังคงเทลงมาราวกับว่าจะไม่มีวันหยุด ในที่สุดท่ามกลางแสงสลัวสีเทา เธอสามารถมองเห็นแผ่นน้ำที่ฝนตกลงมากระทบเป็นหลุมเล็ก ๆ และไกลออกไปคือรูปทรงสลัว ๆ ของยอดไม้ที่ถูกน้ำท่วม ไม่มีเสียงเจ้าแมวตัวนั้นเคลื่อนไหวอีกแล้วในตอนนี้ มันอาจไปแล้วก็ได้ เธอวางปืนไว้ข้าง ๆ แล้วย่องออกจากเตียงอย่างเงียบกริบไปที่หน้าต่าง มันยังอยู่ที่นั่น หมอบอยู่ที่ริมระเบียง ตาจ้องไปที่ต้นโอ๊กต้นที่ผูกบ้านของเธอ ราวกับจะกะระยะทางที่จะกระโจนขึ้นไปบนกิ่งที่ห้อยลงมา มันดูไม่ตกใจแล้ว เท่าที่เธอเห็นขนหยาบ ๆ ของมันจับกันเป็นกระจุก ๆ ด้านข้างผอมโซจนมองเห็นซี่โครง ถ้าจะยิงมันตรงที่มันนั่งอยู่จะง่ายมาก หางยาวของมันแกว่งไปมา เธอย่องกลับมาหยิบปืน เมื่อมันหันกลับมา โดยไม่มีการเตือน ไม่มีการหมอบหรือการเกร็งกล้ามเนื้อ มันกระโจนพรวดมาที่หน้าต่าง ทำกระจกหน้าต่างบานหนึ่งแตก เธอล้มลงกลั้นเสียงร้องพร้อมกับยกปืนขึ้นยิงออกไปทางหน้าต่าง เธอมองไม่เห็นมันแล้วตอนนี้ แต่เธอยิงพลาดมันเริ่มเคลื่อนไหวอีกแล้ว เธอมองเห็นหัวและส่วนโค้งหลังของมันแวบผ่านหน้าต่างไป

เธอตัวสั่นเทาเมื่อถอยออกมานอนลงที่เตียง เสียงที่เป็นจังหวะจะโคนของกระแสน้ำไหลและสายฝน ความเย็นเยือกที่เสียดแทง ทำให้ความตั้งใจเดิมสลายไป เธอจ้องเขม็งที่หน้าต่าง และเตรียมปืนไว้พร้อม หลังจากรออยู่นานพอสมควร เธอย่องไปดูอีกครั้ง เจ้าเสือดำตัวนั้นกำลังนอนหลับเอาหัวเกยกับอุ้งเท้า ดูเชื่องเหมือนแมวบ้านทั่วไป นี่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ฝนเริ่มตกที่เธออยากจะร้องไห้ให้กับตัวเอง ให้กับคนอื่น ๆ และให้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกน้ำท่วม เธอเสือกตัวลงบนเตียง แล้วดึงผ้านวมขึ้นมาคลุมไหล่ เธอควรจะออกไปเมื่อยังมีโอกาสในตอนก่อนนั้น ในตอนที่ถนนยังโล่ง หรือก่อนที่เรือจะถูกน้ำพัดพาไป ขณะที่ตัวเอียงไปมาตามการโคลงของบ้าน ความปวดเสียดในท้องเตือนว่าเธอยังไม่ได้กินอะไรเลย จำไม่ได้ว่านานเท่าไร เธอก็หิวโซเช่นเดียวกับเจ้าแมวนั่นเอง เธอค่อย ๆ เดินย่องเข้าไปในครัว แล้วก่อไฟจากฟืนที่เหลืออยู่ 2-3 ท่อน ถ้าน้ำไม่

ลด เธอคงต้องใช้เก้าอี้หรือโต๊ะมาทำฟืน จากนั้นเธอก็นำหมูรมควันลงมาจากเพดาน แล่เนื้อสีน้ำตาลแดงเป็นชิ้นหนา ๆ แล้วใส่ลงในกระทะเหล็ก กลิ่นเนื้อทอดทำให้เธอเวียนศีรษะ ยังพอมีขนมปังเก่าที่ทำไว้คราวที่แล้วและเธอสามารถชงกาแฟ มีน้ำเหลือเฟือ

ขณะที่กำลังทำอาหาร เธอเกือบจะลืมเจ้าแมวนั่น จนกระทั่งมันคราง มันก็หิวเหมือนกัน “ขอฉันกินก่อนนะ” เธอร้องบอกมัน “แล้วฉันถึงจะจัดการกับแก” แล้วเธอก็ทำเสียงคล้ายหัวเราะออกมาพร้อมกับลมหายใจ เมื่อเธอแขวนเนื้อหมูรมควันคืนที่ตะขอ เสียงคำรามลึกอยู่ในลำคอของเจ้าแมวทำให้มือไม้ของเธอสั่นเทา

หลังจากกินเสร็จ เธอกลับไปที่เตียงอีกครั้งและหยิบปืนไรเฟิลขึ้นมา บ้านถูกหนุนสูงขึ้น จนกระทั่งมันไม่ครูดกับฝั่งเวลาแกว่งตัวไปมาในกระแสน้ำอีกแล้ว อาหารทำให้เธออุ่นขึ้น เธอยังมีโอกาสกำจัดเจ้าแมวได้ในขณะที่ยังพอมีแสงสว่างอยู่ในสายฝน เธอคลานช้า ๆ ไปที่หน้าต่าง มันยังอยู่ที่นั่น มันร้องและเริ่มเดินไปมาตามระเบียง เธอมองมันอยู่นาน ไม่รู้สึกกลัวอีกแล้ว และโดยไม่ได้คิด เธอวางปืนลงและเดินอ้อมขอบเตียงไปยังครัว ข้างหลังเธอเจ้าแมวกำลังเคลื่อนตัวอย่างหงุดหงิด เธอนำหมูรมควันที่เหลือลงมา แล้วเดินข้ามพื้นห้องที่กำลังโคลงเคลงไปที่หน้าต่าง แล้วโยนหมูออกไปทางรอยแตกของหน้าต่าง อีกด้านหนึ่งของฝาผนังมีเสียงขู่คำรามอย่างหิวโหย และแล้วคล้ายกับว่าความตกใจกลัวแล่นผ่านจากเจ้าสัตว์ร้ายมาที่ตัวเธอ ด้วยความงงงันในสิ่งที่ได้ทำลงไป เธอถอยกรูดกลับมาที่เตียง เธอได้ยินเสียงของเสือดำกำลังฉีกเนื้อหมูนั่น บ้านแกว่งไปมารอบตัวเธอ

เมื่อตื่นขึ้นอีกครั้ง เธอรู้ได้ทันทีว่าทุกสิ่งเปลี่ยนไป ฝนหยุดตก เธอรู้สึกว่าบ้านมีการเคลื่อนไหวแต่มันไม่ใช่โคลงเคลงในสายน้ำอีกต่อไป เมื่อเปิดประตูและมองผ่านม่านที่ขาดออกไป สิ่งที่ประจักษ์ในสายตาของเธอแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง บ้านตั้งอยู่อย่างสงบบนตลิ่งที่เคยอยู่ต่ำลงไปไม่กี่ฟุต แม่น้ำยังคงไหลเชี่ยวกรากตามกระแสน้ำหลาก แต่ไม่ได้ท่วมพื้นที่ริมตลิ่งที่มีพื้นที่ 2-3 ฟุต ระหว่างตัวบ้านและต้นโอ๊ก และเจ้าแมวตัวนั้นก็หายไปแล้ว ไม่ต้องสงสัย จากระเบียงจนถึงต้นโอ๊กมีรอยเดินเป็นทางเลือนรางหายไปทางหนองน้ำ และบนระเบียงนั่นยังมีร่องรอยของหมูรมควันที่ถูกแทะจนเหลือแต่กระดูกขาวโพลน

ใช้เรื่อง “ของขวัญ” ตอบคำถามต่อไปนี้ (ตัวเลขบอกบรรทัด จะช่วยบอกว่าคำถามมาจากส่วนใด)

คำถามที่ 1 : ของขวัญ

สถานการณ์ของผู้หญิงในตอนต้นของเรื่องเป็นอย่างไร

1. เธออ่อนแอเกินกว่าที่จะหนีออกจากบ้านหลังจากที่ไม่ได้รับประทานอาหารหลายวัน
2. เธอกำลังป้องกันตัวเองจากสัตว์ป่า
3. บ้านของเธอถูกล้อมรอบด้วยน้ำท่วม
4. สายน้ำจากน้ำที่ท่วมได้พัดพาบ้านของเธอไป

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน ของขวัญ 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. บ้านของเธอถูกล้อมรอบด้วยน้ำท่วม

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : ของขวัญ

เมื่อผู้หญิงในเรื่องพูดว่า “แล้วฉันถึงจะจัดการกับแก” (บรรทัดที่ 76) เธอหมายความว่าอะไร

1. แน่ใจว่าแมวจะไม่ทำร้ายหล่อน
2. พยายามที่จะทำให้แมวกลัว
3. ตั้งใจที่จะยิงแมว
4. วางแผนที่จะให้อาหารแก่แมว

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน ของขวัญ 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. ตั้งใจที่จะยิงแมว

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : ของขวัญ

นักเรียนคิดว่าประโยคสุดท้ายของเรื่อง “ของขวัญ” เป็นการจบที่เหมาะสมหรือไม่
จงอธิบายคำตอบ ที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจว่าประโยคสุดท้ายเชื่อมโยงกับความหมายของเนื้อเรื่องอย่างไร

.....

.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

การให้คะแนน ของขวัญ 3

คะแนนเต็ม

รหัส 2 :

คำตอบที่เข้าใจความหมายเนื้อหาเกินกว่าที่เห็นตามตัวอักษร แต่ตีความได้ถูกต้องสอดคล้องเกี่ยวข้องกับความหมายตามตัวอักษร ประเมินการจบของเรื่องในแง่ของความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง ประโยคสุดท้ายมีความสัมพันธ์กับใจความสำคัญประเด็น หรืออุปมาอุปมัยของเนื้อเรื่อง คำตอบอาจอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสือดำกับผู้หญิงในเรื่อง ตัวอย่างเช่น เพื่อเอาชีวิตรอด หรือเพื่อให้ของขวัญ หรือเพื่อขอบคุณ อาจระบุหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเรื่อง เช่น

- ใช่ เนื้อเรื่องได้นำให้ผู้หญิงมามีส่วนเกี่ยวพันกับสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต และกระดูกขาวโพลนที่ปราศจากเนื้อติดอยู่ เป็นสัญลักษณ์ของของสิ่งนั้น
- ใช่ ฉันว่าส่วนของแฮมที่เสือดำเหลือทิ้งไว้ให้ก็เป็นของขวัญอย่างหนึ่ง ใจความสำคัญที่ต้องการสื่อสาร คือ “ชีวิตและความต้องการมีชีวิตอยู่”
- ใช่ กระดูกก็เป็นเหมือนของขวัญ และนั่นคือจุดสำคัญของเรื่อง
- ใช่ กระดูกของแฮมสะกิดใจเราให้คิดต่อไปว่าอาจเกิดขึ้นอะไรกับผู้หญิงในเรื่องได้
- เหมาะสม เพราะคล้ายๆ กับเป็นการขอบคุณของสัตว์ที่มีต่อเธอสำหรับแฮมที่ให้กิน

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 :

คำตอบที่เข้าใจเนื้อหาเกินกว่าที่เห็นตามตัวอักษร สอดคล้องกับความถูกต้องตามตัวอักษร ประเมินตอนจบในแง่ของรูปแบบหรืออารมณ์ โดยการเชื่อมโยงประโยคสุดท้ายกับแบบการเขียนหรืออารมณ์ของเนื้อหาส่วนอื่นๆ ของเรื่อง แสดงความคิดเห็นชัดเจนหรือโดยอ้อมเกี่ยวกับความเหมาะสม เช่น

- ใช่ มันเหมาะสำหรับการเล่าเรื่องตามความเป็นจริง
- ใช่ มันชวนให้คิดต่อถึงว่าอาจจะมีสิ่งที่น่ากลัวที่สุดเกิดขึ้น
- ไม่ เรื่องมันเกิดขึ้นในเวลาสั้นๆ กะทันหัน แต่ส่วนใหญ่เนื้อเรื่องเล่าถึงรายละเอียดมากมาย

หรือ ตอบตามที่ปรากฏตามตัวอักษรในทางที่ถูกต้อง ประเมินการจบของเรื่องในแง่ของการลำดับเนื้อหา โดยการเชื่อมโยงประโยคสุดท้ายกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น (เช่น เสือกินแฮม การที่เสือเข้ามาติดอยู่ที่บ้าน การที่น้ำลด)แสดงความคิดเห็นโดยตรงหรือทางอ้อมเกี่ยวกับความเหมาะสมของการดำเนินเรื่อง

- ใช่ มันให้คำตอบว่าเสือตัวนั้นกินแฮมหรือไม่
- ไม่ ตอนที่เกี่ยวกับเนื้อแฮมนั้นได้จบลงแล้ว
- มันจบลงแล้วเพราะว่าแฮมหมดแล้วและเรื่องก็จบแล้วเช่นกัน
- ใช่ ตอนนี้น้ำลดลงแล้ว และเสือก็กินแฮมแล้ว ไม่มีเหตุผลอะไรที่ทำให้เสืออยู่ต่อ
- ฉันคิดว่ามันจบได้ดีเพราะว่ามันพิสูจน์ว่า เสือได้เข้ามาถึงระเบียงบ้านของหล่อน [ความเข้าใจตามตัวอักษรว่า เหตุการณ์ในเรื่อง “เกิดขึ้นจริง”]
- ไม่ มันจบลงอย่างไม่เหมาะสม มันไม่ใช่ของขวัญ แต่มันคืออันตรายอย่างใหญ่หลวง [ชี้ถึงการอ่านตามตัวอักษรทั้งเรื่อง]
- มันเหมาะสมในการบรรยายว่ามันเกิดขึ้นหลังฝน [อ้างถึงตอนที่น้ำท่วมลดลงแล้ว]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือไป

- มันมากเกินกว่าแค่มีผล จริงๆ แล้วมันเป็นการจูโจม
- ไม่ ของขวัญไม่ได้เชื่อมโยงถึงตอนจบ
- ไม่ มันอาจดีมากกว่านี้ถ้าจบลงด้วยสิ่งที่น่าตื่นเต้นมากกว่านี้ [ไม่ได้เชื่อมโยงตอนจบกับส่วนอื่นๆ ของเรื่อง]
- มันจบลงด้วยการบรรยายถึงกระดูกแฮม

หรือ แสดงถึงความไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่สมเหตุสมผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- ใช่ มันแสดงว่าทั้งหมดเป็นเพียงความฝัน [ไม่สมเหตุสมผล]
- ไม่ เพราะว่าผู้อ่านไม่ทราบว่าทำไมเจ้าแมวจึงหายตัวไป [แสดงถึงการขาดความเข้าใจ]

คำถามที่ 4 : ของขวัญ

“แล้วบ้านทั้งหลังก็ส่งเสียงเอี๊ยดอ๊าด ครวญครางเหมือนกับพยายามที่จะดิ้นให้หลุด...” (บรรทัดที่ 21)

เกิดอะไรขึ้นกับบ้านในตอนนี้ของเรื่อง

1. มันแยกออกเป็นชิ้นๆ
2. มันเริ่มลอยน้ำ
3. มันกระแทกกับตันโอ๊ก
4. มันจมลงไปใต้แม่น้ำ

สมรรถนะ : ค้นสาระ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน ของขวัญ 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 2. มันเริ่มลอยน้ำ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : ของขวัญ

ต่อไปนี้เป็นข้อความที่กล่าวถึงเสือดำในเรื่อง

“มีเสียงร้องที่ทำให้เธอสะดุ้งตื่น เสียงร้องนั้นโหยหวน ....” (บรรทัดที่ 28)

“เสียงตอบกลับมาเป็นเสียงร้องแบบเดิมซ้ำๆ แต่คราวนี้ลดความแหลมลง บอกถึงความเหนื่อยอ่อน ....” (บรรทัดที่ 37)

“เธอเคยได้ยินเสียงร้องเหมือนเจ็บปวดของมันจากระยะไกล” (บรรทัดที่ 44)

นักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใดผู้เขียนจึงเลือกกล่าวถึงเสือตัวนี้ด้วยข้อความที่ยกมา ดังกล่าว

.....

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

การให้คะแนน ของขวัญ 5

คะแนนเต็ม

รหัส 2 :

คำตอบซึ่งแสดงการรับรู้ว่า บทความนั้นต้องการกระตุ้นให้เกิ

หรือผลที่เกิดกับผู้อ่าน อ้างถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในส่วนอื่นๆ ของเรื่องที่อ่าน คือ

(1) อ้างข้อความที่เชื่อมโยงเสือดำกับผู้หญิงในเรื่อง (หรือมนุษย์ทั่วๆไป) ขณะกำลังมีความทุกข์ **หรือ**

(2) อ้างข้อความเพื่ออธิบาย พฤติกรรมของผู้หญิงที่แสดงความสงสารต่อเสือดำในตอนต่อมา **หรือ**

(3) เสือดำถูกนำเสนอเป็นตัวตนของความน่าสงสาร เช่น

- เสียงเสือดำเกือบเหมือนเสียงมนุษย์ เหมือนเสียงของผู้หญิงและทำให้เรารู้สึกเสียใจกับทั้งสองคือทั้งคนและสัตว์ [บอกเป็นนัยถึงความเชื่อมโยงระหว่างเสือดำและผู้หญิง/มนุษย์ (1) บอกเป็นนัยถึงผลที่มีต่อผู้อ่าน]
- มันทำให้เรารู้ทันทีว่าเสือดำเป็นเหยื่อของน้ำท่วมเช่นกัน [บอกเป็นนัยถึงความเชื่อมโยงระหว่างเสือดำและมนุษย์ด้วยคำว่า “ เช่นกัน” (1) บอกชัดเจนถึงผลที่มีต่อผู้อ่าน]
- ดูเหมือนผู้หญิงในเรื่องรู้สึกสงสารก่อนที่จะรู้ว่าเป็นอะไร [เชื่อมโยงข้อความส่วนที่ยกมา กับพฤติกรรมเมตตาในภายหลังของหล่อน (2) โดยไม่ได้อ้างถึงความตั้งใจหรือผลอย่างชัดเจน]
- มันทำให้เรารู้สึกสงสารเสือดำ [แสดงความเข้าใจความหมายซ่อนเร้นของภาษาที่ใช้ (3) บอกชัดเจนถึงผลที่มีต่อผู้อ่าน]
- มันมีเสียงเหมือนเศร้าๆ และเป็นทุกข์ [แสดงถึงความเข้าใจในสำนวนที่ใช้ (3) การอ้างอิงความตั้งใจของผู้แต่งอย่างชัดเจน]

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 :

อ้างถึงความตั้งใจ (หรือผล) ที่เป็นไปได้ของข้อความที่ยกมามากกว่าการกระตุ้นให้เกิดความสงสาร การแสดงความคิดเห็นต้องสอดคล้องกับความเข้าใจที่มีต่อเนื้อหา อ้างถึงความตั้งใจของผู้เขียนหรือผลที่มีต่อผู้อ่านโดยชัดเจนหรือโดยอ้อม หรืออาจอ้างถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในตอนอื่นๆ ของเรื่อง อาจอ้างถึง

(1) เจตนาผลของการทำให้เกิดความกระวนกระวายใจหรือความลึกลับ (สังเกตว่าคำ เช่น “ตกใจ” และ “กลัว” แสดงว่าขาดความเข้าใจในสิ่งที่อ้างอิง และคำว่า “น่าสนใจ” “อ่านง่าย” และ “ชัดเจน” ยังไม่เฉพาะเจาะจงพอ **หรือ**

(2) ความคิดที่แสดงถึงการปรากฏตัวของเสือดำจากมุมมองของผู้หญิงในเรื่อง เช่น

- เพราะว่ามันทำให้เกิดความกระวนกระวายจริงๆ แล้วเราไม่รู้ว่า อะไรร้อง [1]
- มันเป็นการแนะนำเสือดำอย่างช้า ๆ [1]
- มันน่าตื่นเต้น [1]
- เราไม่รู้ว่ามันเป็นอะไร เพียงแต่คล้ายผู้หญิง [รวมทั้ง (1) และ (2)]
- มันบรรยายถึงความรู้สึกของผู้หญิงเกี่ยวกับเสือดำ [2]

หรือ คำตอบอ้างถึงสาระของข้อความที่ยกมาตามท้องเรื่อง การอภิปรายต้องสอดคล้องกับความเข้าใจในเนื้อเรื่อง อ้างอย่างชัดเจน

หรือโดยอ้อมถึงเจตนาผู้เขียนหรือผลที่มีต่อผู้อ่าน อ้างถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในตอนอื่นๆ ของเรื่อง ต่อไปนี้

(1) บรรยายลักษณะของเสือดำ **หรือ**

(2) วิธีการบรรยายที่เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม เช่น

- เสือดำเป็นสัตว์ป่าและสัตว์ป่าจะส่งเสียงคราง [1]
- เสือดำหิว และสัตว์พวกนี้จะส่งเสียงดังเมื่อหิว [1]
- เธอคงสังเกตเสียงของมัน เพราะว่ามันมืดและเธอมองมันไม่เห็น [2]

- การได้ยินเสียงเสือดำตอนนั้นทำให้เธอจำได้เมื่อตอนที่เคยได้ยินเสียงนี้ก่อน [2]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือ เช่น

- มันทำให้น่าสนใจมากขึ้น
- มันเป็นภาษาที่แรง

หรือ แสดงถึง ความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่สมเหตุสมผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- เสือดำมีเสียงที่ดุร้ายเหมือนกับว่ามันกำลังจ้องตะครุบเธอ [เหตุผลที่เป็นไปไม่ได้]
- คำที่พรรณนาเหล่านั้นพยายามแสดงถึงเสือดำในแง่ที่น่ากลัวสำหรับผู้อ่าน [ไม่ถูกต้อง]
- เธอเล่าเรื่องจากมุมมองของเสือ [ไม่ถูกต้อง]
- รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 6 : ของขวัญ

ในเรื่องบอกว่าการที่ผู้หญิงคนนั้นให้อาหารแก่เสือดำนั้นมีเหตุผลอะไร

.....

.....

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

การให้คะแนน ของขวัญ 6

คะแนนเต็ม

รหัส 2 :

คำตอบที่แสดงว่ารับรู้เนื้อหาในเรื่อง แม้จะไม่ได้เขียนบอกโดยตรงว่าผู้หญิงถูกกระตุ้นให้เกิดความสงสารหรือเกิดความรู้สึกเห็นใจเสือดำที่ตกอยู่ในสภาพเดียวกัน อาจระบุด้วยว่า เธอเองก็ยังไม่รู้ตัวว่าสงสารเสียด้วยซ้ำ เช่น

- หล่อนรู้สึกเสียใจกับมัน
- เพราะหล่อนรู้ดีว่าเป็นอย่างไรเมื่อหิว
- เพราะว่าหล่อนเป็นคนขี้สงสาร

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 :

คำตอบที่เข้าใจว่าเนื้อเรื่องไม่ได้พูดตรงๆ ถึงแรงกระตุ้นของผู้หญิงคนนั้น และ/หรือรู้ว่าเธอไม่เข้าใจตนเอง เช่น

- หล่อนไม่ทันคิดว่ากำลังทำอะไร
- อารมณ์ชั่ววูบ
- สัญชาติญาณ

- หล่อนไม่รู้ตัว
- ในเนื้อเรื่องไม่ได้บอก

หรือ ตอบในลักษณะว่า เสือดำต้องการอาหารหรือต้องการความช่วยเหลือ โดยไม่ได้อ้างถึงแรงกระตุ้นของผู้หญิงคนนั้น เช่น

- เพราะว่ามันหิว
- เพราะว่ามันร้องคราง

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือไป หรือ คำตอบแสดงถึง ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน หรือ ให้คำตอบที่ ไม่สมเหตุ สมผล หรือไม่เกี่ยวข้อง อาจบรรยายถึงแรงกระตุ้นของผู้หญิงในแง่การปกป้องตนเองหรือความกลัว เช่น

- เธอคิดว่ามันอาจจะจากไปถ้าให้อาหารมันกิน
- เพราะว่าเธอกลัวมัน
- หล่อนต้องการให้มันเป็นสัตว์เลี้ยง [ไม่สมเหตุสมผล]
- เพื่อผูกมิตรกับมัน [ไม่สมเหตุสมผล]
- เพราะหล่อนรักมัน [ไม่สมเหตุสมผล]

- รหัส 9 : ไม่ตอบ

ต่อไปนี้เป็นการสนทนาระหว่างคนสองคนที่ได้อ่านเรื่อง “ของขวัญ” :

คำถามที่ 7 : ของขวัญ

จงแสดงหลักฐานจากในเนื้อเรื่องที่แสดงว่าผู้พูดแต่ละคนมีเหตุผลอะไรในการพูดดังกล่าว

ผู้พูดคนแรก.....

.....

ผู้พูดคนที่สอง.....

.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

การให้คะแนน ของขวัญ 7

คะแนนเต็ม

รหัส 2 : คำตอบจากผู้พูดคนที่ 1 ได้ 1 คะแนน และจากผู้พูดคนที่ 2 ได้ 1 คะแนน

ได้คะแนนบางส่วน

ผู้พูดคนที่ 1 – “เป็นคนไม่มีหัวใจและโหดร้าย”

รหัส 1 :

คำตอบแสดงหลักฐานจากเรื่องที่อ่าน เพื่อสนับสนุนความคิดที่ว่าผู้หญิงในเรื่องเป็นคนไม่มีหัวใจและโหดร้าย อาจอ้างถึงเจตนาของเธอในการยิงเสือดำ หรืออ้างข้อที่ว่าเธอได้ยิงเสือดำจริงๆ อาจคัดลอกข้อความมาจากเนื้อเรื่อง เช่น

- หล่อนพยายามที่จะยิงเสือดำ
- หล่อนโหดร้ายเนื่องจากหล่อนคิดจะฆ่าเสือดำในตอนแรก
- หล่อนหัวเราะเมื่อคิดว่าจะฆ่าเสือ
- ขณะที่กำลังรับประทานอาหารหล่อนหัวเราะเยาะเสียงคร่างของเสือดำ
- และยกปืนขึ้นยิงออกไปทางหน้าต่าง [อ้างจากเนื้อเรื่อง]

หรือ ให้ความเห็นว่าหล่อนพยายามที่จะยิงเสือดำ เช่น

- หล่อนหัวเราะเมื่อคิดว่าจะฆ่าเสือ
- ขณะที่กำลังรับประทานอาหารหล่อนหัวเราะเยาะเสียงคร่างของเสือดำ
- และยกปืนขึ้นยิงออกไปทางหน้าต่าง [อ้างจากเนื้อเรื่อง]
- หล่อนโหดร้ายเนื่องจากหล่อนคิดจะฆ่าเสือดำในตอนแรก

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่มีเหตุผลไม่เพียงพอ หรือกว้างไป เช่น

- หล่อนไม่มีความเมตตาต่อเสือ

หรือ แสดงถึงความเข้าใจผิดในเนื้อหาที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่มีเหตุผล หรือ ที่ไม่เกี่ยวข้อง

- หล่อนโหดร้ายเนื่องจากหล่อนขังเสือไว้นอกห้อง [ไม่มีเหตุผลว่าหล่อนควรทำอย่างอื่นเมื่อคำนึงถึงว่าเจ้าเสือมีอันตราย]
- เขาคิดว่าผู้หญิงคนนี้ควรแสดงถึงความเมตตา [ไม่ตรงเรื่อง อธิบายสิ่งที่เด็กผู้ชายในบทสนทนาพูดมากกว่าพูดถึงเนื้อเรื่อง]

ได้คะแนนบางส่วน

ผู้พูดคนที่ 2 “ขี้สงสาร”

รหัส 1 : ไม่ตอบ

คำตอบแสดงหลักฐานจากเรื่องที่อ่าน เพื่อสนับสนุนความคิดที่ว่าผู้หญิงในเรื่องเป็นคนขี้สงสาร อาจอ้างถึงการกระทำของเธอที่ให้อาหารเสือ หรือชี้ถึงความเป็นคนเมตตาของเธอที่มีต่อเสือดำ อาจคัดลอกข้อความมาจากเนื้อเรื่อง

- หล่อนใจดี เพราะแบ่งอาหารกับเจ้าแมว
- หล่อนให้หมูแฮมแก่มัน
- หล่อนนำหมูรมควันที่เหลือลงมา แล้วโยนหมูออกไปทางรอยแตกของหน้าต่าง [อ้างข้อความจากเนื้อเรื่อง]
- เมื่อหล่อนได้ยินเสียงเสือดำครั้งแรกหล่อนคิดว่ามันเป็นเสียงที่เศร้าไม่ใช่เสียงที่น่ากลัว [หลักฐานในการที่หล่อนมีความสงสารต่อเสือดำ]
- มันบอกไว้ว่า “เธออยากจะร้องไห้ให้กับตัวเอง ให้กับคนอื่นๆ และให้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกน้ำท่วม” [อ้างข้อความจาก เนื้อเรื่อง]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ไม่ตอบ

ให้คำตอบที่มีเหตุผลไม่เพียงพอ หรือกว้างไป เช่น

- หล่อนแสดงพฤติกรรมขี้สงสาร
- หล่อนมีเมตตา

หรือ แสดงถึงความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่สมเหตุสมผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- หล่อนคิดว่าผู้หญิงในเรื่องเป็นผู้ที่มีความรัก [ไม่ตรงประเด็น อธิบายถึงสิ่งที่เด็กหญิงที่สนทนาอยู่กำลังพูดถึงมากกว่าที่จะอ้างถึงเนื้อเรื่อง]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 8 : ของขวัญ

เพราะเหตุใดเธอจึงกล่าวถึงเสือดำว่า “มันคือ ‘ของขวัญ’ ที่มาพร้อมกับน้ำท่วม”

(แนวคำตอบ : เพราะการปรากฏตัวของเสือดำทำให้เธอรู้สึกประหลาดใจมาก เนื่องจากเธอไม่เคยเห็นเสือดำมาก่อน มันจึงเป็นเหมือนของขวัญที่ทำให้ผู้ได้รับต้องประหลาดใจ)

คำถามที่ 9 : ของขวัญ

คำกล่าวที่ว่า “นี่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ฝนเริ่มตกที่เธออยากจะร้องไห้ให้กับตัวเอง ให้กับคนอื่น ๆ และให้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกน้ำท่วม” สามารถตีความสารที่เธอต้องการสื่อได้ว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : อุทกภัยหรือน้ำท่วมสามารถสร้างความเสียหายร้ายแรงให้แก่สรรพสิ่ง)

คำถามที่ 10 : ของขวัญ

บุคลิกลักษณะที่โดดเด่นที่สุดของ “เธอ” ในเรื่องของขวัญ คืออะไร นักเรียนสามารถนำบุคลิกลักษณะนั้นไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร

10.1 บุคลิกลักษณะที่โดดเด่นที่สุด : .....

.....

.....

10.2 นำบุคลิกลักษณะไปปรับใช้ : .....

.....

.....

(แนวคำตอบ : 10.1 มีความเมตตากรุณา/ความโอบอ้อมอารี/ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

10.2 ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์และสัตว์โลกที่กำลังเดือดร้อนหรือประสบทุกขเวทนา)

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึก เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ ด้านการอ่าน ชุดที่ 5

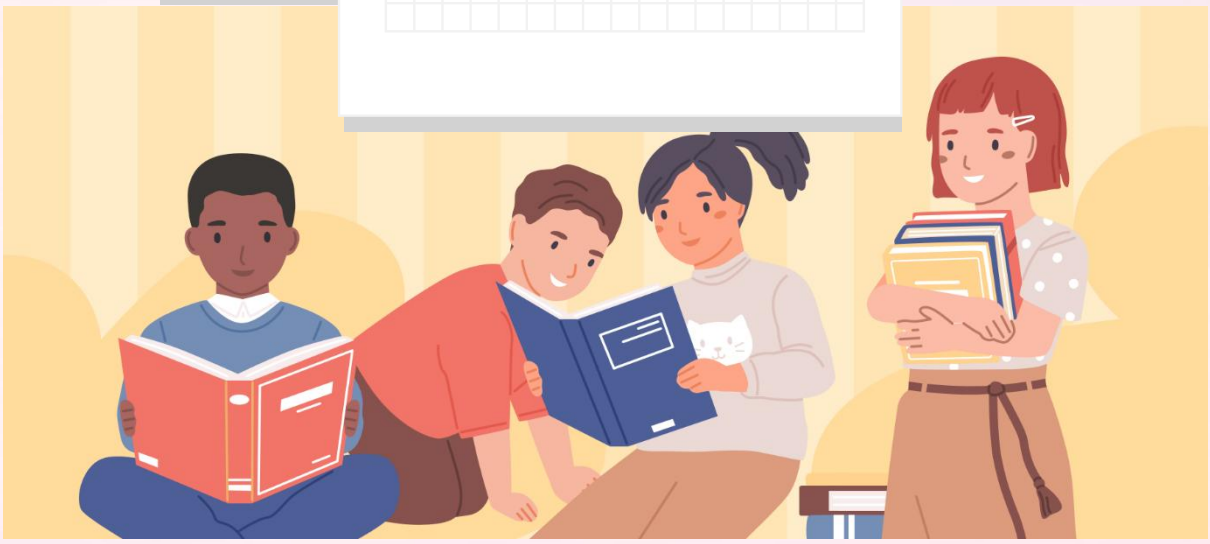

แบบฝึกชุดที่ 5 (Computer Based-Test)

เรื่องที่ 1 ราปานุย*

เรื่องที่ 2 อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ*

เรื่องที่ 3 การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ราปานุย
(Rapa Nui)

ลองนึกดูว่าห้องสมุดท้องถิ่นกำลังจะจัดการบรรยายในสัปดาห์หน้า การบรรยายนี้บรรยายโดยอาจารย์ท่านหนึ่งจากมหาวิทยาลัยในละแวกนั้น เธอจะมาอภิปรายเกี่ยวกับงานภาคสนามของเธอบนเกาะราปานุย ที่ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกห่างจากประเทศชิลีไปทางทิศตะวันตกกว่า 3,200 กิโลเมตร

ชั้นเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนจะเข้าร่วมฟังการบรรยายนี้ ครูได้ให้นักเรียนไปค้นคว้าข้อมูลประวัติศาสตร์ของราปานุยเพื่อที่นักเรียนจะได้มีความรู้ในเรื่องนี้บ้างก่อนที่จะเข้าร่วมพังการบรรยาย แหล่งข้อมูลแรกที่นักเรียนจะได้อ่านเป็นบทความในบล็อกที่เขียนโดยอาจารย์ท่านนี้ในขณะที่เธออาศัยอยู่ที่ราปานุย

www.theprofessorblog.com/fieldwork/RapaNui

บล็อกของอาจารย์

โพสต์เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม เวลา 11.22 น.

เช้านี้เมื่อฉันมองออกไปนอกหน้าต่าง ฉันเห็นภูมิทัศน์ที่ทำให้ฉันได้เรียนรู้ที่จะรักเกาะแห่งนี้ที่ราปานุย ซึ่งบางแห่งรู้จักกันในชื่อ เกาะอีสเตอร์ ต้นหญ้าและพุ่มไม้เขียวขจี ท้องฟ้าเป็นสีฟ้าสดใส และภูเขาไฟเก่าแก่ที่ตอนนี้ดับสนิทแล้วตั้งตระหง่านอยู่เบื้องหลัง

ฉันค่อนข้างเศร้าใจที่รู้ว่า นี่เป็นสัปดาห์สุดท้ายที่ฉันจะได้อยู่บนเกาะแห่งนี้ ฉันทำงานภาคสนามเสร็จแล้วและกำลังจะกลับบ้าน วันนี้ฉันจะออกไปเดินตามเนินเขาและกล่าวอำลา กับโมอายที่ฉันได้ทำการศึกษาตลอดเก้าเดือนที่ผ่านมา นี่เป็นรูปภาพบางส่วนของรูปแกะสลักที่ใหญ่โตเหล่านี้

หากคุณได้ติดตามอ่านบล็อกของฉันในปีนี้ คุณก็คงทราบแล้วว่าผู้คนที่ราปานุยได้แกะสลักโมอายเหล่านี้ไว้เมื่อหลายร้อยปีก่อน โมอายที่น่าทึ่งเหล่านี้ได้ถูกแกะสสักจากเหมืองหินแห่งเดียวกันที่อยู่ทางภาคตะวันออกของเกาะโมอายบางตัวหนักถึงหลายพันกิโลกรัม แต่ผู้คนที่ราปานุยสามารถจะเคลื่อนย้ายโมอายไปยังสถานที่ที่อยู่ห่างไกลจากเหมืองหินแห่งนั้น โดยไม่มีปั้นจั่นหรือเครื่องจักรกลหนักใดๆ

เป็นเวลาหลายปีที่นักโบราณคดีไม่รู้ว่ารูปแกะสสักที่ใหญ่โตเหล่านี้ถูกเคลื่อนย้ายได้อย่างไรและยังคงเป็นความลี้ลับอยู่จนถึงคริสต์ทศวรรษ 1990 เมื่อคณะของนักโบราณคดีและผู้คน ที่อาศัยอยู่ในราปานุยกลุ่มหนึ่งได้แสดงให้เห็นว่า โมอายสามารถถูกขนย้ายและยกขึ้นมาได้โดยใช้เชือกที่ทำจากพืช และลูกกลิ้งไม้กับรางไม้ที่ทำจากต้นไม้ขนาดใหญ่ที่ครั้งหนึ่งเคยเจริญเติบโตอยู่บนเกาะ ความลี้ลับของโมอายจึงได้ถูกเปิดเผยออกมา

อย่างไรก็ตาม มีอีกหนึ่งความลี้สับที่ยังคงอยู่ เกิดอะไรขึ้นกับพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่เหล่านี้ที่เคยใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย ก็อย่างที่ฉันได้บอกไป เมื่อฉันมองออกไปนอกหน้าต่าง ฉันเห็นต้นหญ้าและพุ่มไม้กับต้นไม้เล็กๆ อีกหนึ่งหรือสองต้น แต่ไม่มีอะไรที่น่าจะนำมาใช้เคลื่อนย้ายรูปแกะสลักขนาดมหึมาเหล่านี้ได้ มันเป็นปริศนาที่น่าสนใจ นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่ฉันจะหาคำตอบลงในโพสต์และการบรรยายในภายหน้า แต่ก่อนจะถึงเวลานั้น คุณอาจสนใจที่จะค้นหาความลี้สับนี้ด้วยตัวคุณเอง ฉันขอแนะนำให้คุณเริ่มต้นด้วยการอ่านหนังสือที่มีชื่อว่า ล่มสลาย โดย จาเร็ด ไดมอนด์ **บทวิจารณ์ของหนังสือล่มสลายนี้ เป็นแหล่งที่ดีในการเริ่มต้น**

นักเดินทาง_14 **เวลา 16.31 น.**	**วันที่ 24 พฤษภาคม**
สวัสดีครับอาจารย์ ! ผมติดตามผลงานของอาจารย์บนเกาะอีสเตอร์มาโดยตลอด ผมอดใจรอที่จะอ่านหนังสือล่มสลาย ไม่ไหวแล้ว !	
เกาะ_เคบี **เวลา 09.07 น.**	**วันที่ 25 พฤษภาคม**
ฉันก็ชอบอ่านประสบการณ์บนเกาะอีสเตอร์ของคุณเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ฉันคิดว่ามีอีกหนึ่งทฤษฎีที่ควรจะพิจารณาลองอ่านบทความนี้ www.sciencenews.com/Polynesian_rats_Rapa_Nui	

จากบล็อคข้างต้น ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : ราปานุย

จากข้อมูลในบล็อก อาจารย์ท่านนี้เริ่มงานภาคสนามของเธอเมื่อใด

1. ในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1990
2. เก้าเดือนที่แล้ว
3. หนึ่งปีที่แล้ว
4. ในช่วงต้นเดือนพฤษภาคม

กระบวนการอ่าน	การรู้ตำแหน่งข้อสนเทศในเนื้อเรื่อง – เข้าถึงและค้นสาระข้อสนเทศที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การบรรยาย
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน ราปานุย 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 2. เก้าเดือนที่แล้ว

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : ราปานุย

ในย่อหน้าสุดท้ายของบล็อก “มีอีกหนึ่งความลี้ลับที่ยังคงอยู่...”

ความลี้ลับที่อาจารย์กล่าวถึงคืออะไร

.....

.....

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง - แสดงถึงความเข้าใจในความหมายที่แท้จริงของเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	ส่วนบุคคล
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การบรรยาย
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เขียนตอบแบบเปิด

การให้คะแนน ราปานุย 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

คำตอบอ้างถึงการหายไปของสิ่งที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายรูปแกะสลัก (โมอาย) ตัวอย่างเช่น

- เกิดอะไรขึ้นกับพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่เหล่านี้ที่เคยใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย [ยกข้อความมาโดยตรง]
- ไม่มีต้นไม้ขนาดใหญ่ที่จะนำมาเคลื่อนย้ายโมอายได้หลงเหลืออยู่เลย
- มีเพียงต้นหญ้า พุ่มไม้ และต้นไม้เล็ก ๆ แต่ไม่มีต้นไม้ขนาดใหญ่พอที่จะใช้เคลื่อนย้ายรูปแกะสลักขนาดใหญ่
- ต้นไม้ขนาดใหญ่อยู่ที่ไหน [ขั้นต่ำสุดที่จะได้คะแนน]
- พืชอยู่ที่ไหน [ขั้นต่ำสุดที่จะได้คะแนน]
- เกิดอะไรขึ้นกับทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการขนย้ายรูปแกะสลัก
- เธอกำลังกล่าวถึงสิ่งที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย เพราะเมื่อเธอมองไปรอบ ๆ เธอไม่พบต้นไม้หรือพืชขนาดใหญ่เลย เธอยังประหลาดใจด้วยว่าเกิดอะไรขึ้นกับต้นไม้พวกนั้น [แม้ว่าค่าตอบนี้จะเริ่มต้นด้วยการอ้างถึงความลี้ลับที่ผิด แต่คำตอบมีส่วนที่ถูกต้องอยู่ด้วย]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เกี่ยวข้อง กว้างเกิน ไม่เพียงพอ หรือไม่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น

- ไม่เหลืออยู่เลย [ไม่เพียงพอ - ค่าตอบต้องอ้างถึงสิ่งที่น่ามาเคลื่อนย้ายโมอาย]
- ความลี้ลับที่ว่าโมอาย (รูปแกะสลักขนาดใหญ่) ถูกเคลื่อนย้ายได้อย่างไร [ไม่ถูกต้อง – อ้างถึงความลี้ลับที่หนึ่ง]
- รูปแกะสลักถูกแกะสลักอย่างไร [ไม่ถูกต้อง]
- มันกล่าวถึงพืชและต้นไม้ขนาดใหญ่ที่เคยนำมาใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย [ไม่เพียงพอ - คำตอบไม่ได้มีการอ้างถึงการหายไปของพืชและ/หรือต้นไม้ทั้งโดยตรงและโดยนัย]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : ราปานุย

จากบล็อกของอาจารย์ ประเด็นสำคัญของย่อหน้าที่ 4 (เป็นเวลาหลายปีที่นักโบราณคดีไม่รู้ว่า...) คืออะไร

(แนวคำตอบ : วิธีเคลื่อนย้ายโมอายจากเหมืองหินสู่ราปานุย)

บล็อก	บทวิจารณ์หนังสือ

www.academicbookreview.com/Collapse

บทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย

หนังสือเล่มใหม่ของจาเร็ด ไดมอนด์ เรื่อง ล่มสลาย เป็นคำเตือนอย่างชัดเจนถึงผลที่จะตามมาจากการทำลายสิ่งแวดล้อมของพวกเรา ในหนังสือเล่มนี้ ผู้แต่งได้บรรยายถึงหลายอารยธรรมที่ล่มสลายลงเนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้เลือกทำ และผลกระทบของการกระทำเหล่านั้นที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างที่น่าสะเทือนใจที่สุดเรื่องหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ คือ ราปานุย

ตามที่ผู้แต่งได้เขียนไว้ ชาวโพลีนีเซียนมาตั้งถิ่นฐานที่ราปานุยในช่วงหลังจากปีคริสต์ศักราช 700 พวกเขาพัฒนาจนเป็นสังคมที่รุ่งเรืองซึ่งมีประชากรราว 15,000 คน พวกเขาแกะสลักโมอายซึ่งเป็นรูปแกะสลักที่มีชื่อเสียง และใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่พวกเขามีเพื่อเคลื่อนย้ายโมอายขนาดมหึมาเหล่านี้ไปยังสถานที่ต่างๆ รอบเกาะ เมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกเดินทางเข้ามาที่ราปานุยในปี 1722 โมอายยังคงอยู่บนเกาะ แต่ต้นไม้กลับหายไปหมดแล้ว จำนวนประชากร ที่ลดลงเหลือไม่กี่พันคนกำลังดิ้นรนเพื่อการอยู่รอด ไดมอนด์เขียนไว้ว่า ชาวราปานุยถางป่าเพื่อใช้ที่ดินในการเพาะปลูกและเพื่อจุดประสงค์อื่นๆ และพวกเขายังได้ล่านกหลากหลายสายพันธุ์มากจนเกินไปทั้งนกทะเลและนกป่าที่อาศัยอยู่บนเกาะ เขาคาดเดาว่าการขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติทำให้เกิดสงครามกลางเมืองและสารล่มสลายของสังคมราปานุย

หนังสือที่ยอดเยี่ยมแต่ก็น่าตื่นตระหนักเล่มนี้ได้ให้บทเรียนว่า จากอดีตที่ผ่านมามนุษย์เลือกที่จะทำลายสิ่งแวดล้อมของพวกเขาเองด้วยการตัดต้นไม้ที่มีทั้งหมดและการล่าสัตว์สายพันธุ์ต่างๆ จนสูญพันธุ์ หากมองในแง่ดี ผู้แต่งชี้ให้เห็นว่าในวันนี้พวกเราสามารถเลือกที่จะไม่ทำผิดเช่นเดิมอีก หนังสือเล่มนี้เขียนได้ดีมากและควรค่าแก่การอ่านสำหรับทุกคนที่ห่วงใย สิ่งแวดล้อม

จากบทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 4 : ราปานุย

ข้อความข้างล่างมาจากบทวิจารณ์ของหนังสือ ล่มสลาย ข้อความเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ข้อเท็จจริง** หรือ **ความคิดเห็น** ในแต่ละข้อความ

ข้อความเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็น	**ข้อเท็จจริง**	**ความคิดเห็น**
ในหนังสือเล่มนี้ ผู้แต่งได้บรรยายถึงหลายอารยธรรมที่ล่มสลายลง เนื่องจาก สิ่งที่พวกเขาได้เลือกทำ และผลกระทบของการกระทำเหล่านั้นที่มีต่อสิ่งแวดล้อม		
ตัวอย่างที่น่าสะเทือนใจที่สุดเรื่องหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ คือ ราปานุย		
พวกเขาแกะสลักโมอายซึ่งเป็นรูปแกะสสัก ที่มีชื่อเสียง และใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่พวกเขามีเพื่อเคลื่อนย้ายโมอายขนาดมหึมาเหล่านี้ไปยังสถานที่ต่างๆ รอบเกาะ		
เมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกเดินทางเข้ามา ที่ราปานุยในปี 1722 โมอายยังคงอยู่บนเกาะ แต่ต้นไม้กลับหายไปหมดแล้ว		
หนังสือเล่มนี้เขียนได้ดีมากและควรค่าแก่การอ่านสำหรับทุกคนที่ห่วงใยสิ่งแวดล้อม		

กระบวนการอ่าน	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง – สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของเรื่องที่ได้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สถานการณ์	สาธารณะ
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การโต้แย้ง
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน

การให้คะแนน ราปานุย 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ตอบถูกทั้งหมดห้าข้อ ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ตามลำดับ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : ราปานุย

ให้นักเรียนยกตัวอย่างพฤติกรรมที่สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “...ในวันนี้พวกเราสามารถเลือกที่จะไม่ทำผิดเช่นเดิมอีก...” มา 2 พฤติกรรม

(แนวคำตอบ : – ไม่สนับสนุนการตัดไม้ทำลายป่า

– ต่อต้านการล่าสัตว์จนสูญพันธุ์

– ช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม)

บล็อก	บทวิจารณ์หนังสือ	ข่าววิทยาศาสตร์
www.sciencenews.com/Polynesian_rats_Rapa_Nui		
ข่าววิทยาศาสตร์		

หนูจี๊ดทำลายต้นไม้ของราปานุยใช่หรือไม่ ?

โดย ไมเดิล คิมบอลล์ ผู้รายงานข่าววิทยาศาสตร์

ในปี 2005 จาเร็ด ไดมอนด์ ได้ตีพิมพ์หนังสือ ล่มสลาย ในหนังสือเล่มนี้ เขาได้บรรยายเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่ราปานุย (เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า เกาะอีสเตอร์)

หลังจากหนังสือเล่มนี้ได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ไม่นานนัก ก็ทำให้เกิดการโต้เถียงกันอย่างมาก นักวิทยาศาสตร์หลายท่านตั้งข้อสงสัยต่อทฤษฎีของไดมอนด์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนราปานุย พวกเขาเห็นด้วยว่าเมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกได้เดินทางมาถึงเกาะในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ต้นไม้ขนาดมหึมาได้หายไปแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีของจาเร็ด ไดมอนด์ เกี่ยวกับสาเหตุของการหายไปของต้นไม้

ปัจจุบัน นักวิทยาศาสตร์สองท่าน ได้แก่ คาร์ล ลิโป และเทอร์รี่ ฮันท์ ได้เผยแพร่ทฤษฎีใหม่ พวกเขาเชื่อว่าหนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ จึงเป็นการยับยั้งไม่ให้ต้นไม้งอกใหม่ได้ พวกเขาเชื่อว่าหนูชนิดนี้ถูกนำมาพร้อมกับเรือแคนูที่ผู้ตั้งถิ่นฐานกลุ่มแรกใช้เพื่อขึ้นฝั่งบนราปานุยอาจจะด้วยความบังเอิญหรือจงใจก็ได้

การศึกษาได้แสดงให้เห็นว่า ประชากรของหนูสามารถเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุกๆ 47 วัน นั่นเป็นหนูจำนวนมากที่จะต้องหาอาหารกิน เพื่อเป็นการสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขา ลิโปและฮันท์ชี้ให้เห็นถึงซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนู แน่นอนพวกเขายอมรับว่ามนุษย์มีบทบาทสำคัญในการทำลายป่าไม้ของราปานุย แต่พวกเขาก็เชื่อว่าในบรรดาปัจจัยต่างๆ หนูจี๊ดเป็นตัวการที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด

บล็อก	บทวิจารณ์หนังสือ	ข่าววิทยาศาสตร์
www.sciencenews.com/Polynesian_rats_Rapa_Nui		
ข่าววิทยาศาสตร์		

หนูจี๊ดทำลายต้นไม้ของราปานุยใช่หรือไม่ ?

โดย ไมเดิล คิมบอลล์ ผู้รายงานข่าววิทยาศาสตร์

ในปี 2005 จาเร็ด ไดมอนด์ ได้ตีพิมพ์หนังสือ ล่มสลาย ในหนังสือเล่มนี้ เขาได้บรรยายเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่ราปานุย (เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า เกาะอีสเตอร์)

หลังจากหนังสือเล่มนี้ได้มีการตีพิมพ์เผยแพร่ไม่นานนัก ก็ทำให้เกิดการโต้เถียงกันอย่างมาก นักวิทยาศาสตร์หลายท่านตั้งข้อสงสัยต่อทฤษฎีของไดมอนด์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนราปานุย พวกเขาเห็นด้วยว่าเมื่อชาวยุโรปกลุ่มแรกได้เดินทางมาถึงเกาะในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ต้นไม้ขนาดมหึมาได้หายไปแล้ว แต่พวกเขาไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีของจาเร็ด ไดมอนด์ เกี่ยวกับสาเหตุของการหายไปของต้นไม้

ปัจจุบัน นักวิทยาศาสตร์สองท่าน ได้แก่ คาร์ล ลิโป และเทอร์รี่ ฮันท์ ได้เผยแพร่ทฤษฎีใหม่ พวกเขาเชื่อว่าหนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ จึงเป็นการยับยั้งไม่ให้ต้นไม้งอกใหม่ได้ พวกเขาเชื่อว่าหนูชนิดนี้ถูกนำมาพร้อมกับเรือแคนูที่ผู้ตั้งถิ่นฐานกลุ่มแรกใช้เพื่อขึ้นฝั่งบนราปานุยอาจจะด้วยความบังเอิญหรือจงใจก็ได้

การศึกษาได้แสดงให้เห็นว่า ประชากรของหนูสามารถเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุกๆ 47 วัน นั่นเป็นหนูจำนวนมากที่จะต้องหาอาหารกิน เพื่อเป็นการสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขา ลิโปและฮันท์ชี้ให้เห็นถึงซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนู แน่นอนพวกเขายอมรับว่ามนุษย์มีบทบาทสำคัญในการทำลายป่าไม้ของราปานุย แต่พวกเขาก็เชื่อว่าในบรรดาปัจจัยต่างๆ หนูจี๊ดเป็นตัวการที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใด

คำถามที่ 6 : ราปานุย

นักวิทยาศาสตร์ที่กล่าวถึงในบทความนี้ และ จาเร็ด ไดมอนด์ มีความเห็นตรงกันในเรื่องใด

1. มนุษย์ไปตั้งถิ่นฐานบนราปานุยเมื่อหลายร้อยปีก่อน
2. ต้นไม้ขนาดใหญ่ได้หายไปจากราปานุย
3. หนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ขนาดใหญ่บนราปานุย
4. ชาวยุโรปได้เดินทางมาถึงราปานุยในคริสต์ศตวรรษที่ 18

กระบวนการอ่าน	การรู้ตำแหน่งข้อสนเทศในเนื้อเรื่อง - เข้าถึงและค้นสาระข้อสนเทศที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	สาธารณะ
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน ราปานุย 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 2. ต้นไม้ขนาดใหญ่ได้หายไปจากราปานุย

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 7 : ราปานุย

หลักฐานใดที่ คาร์ล ลิโป และ เทอร์รี่ ฮันท์ ใช้เพื่อสนับสนุนทฤษฎีของพวกเขาเกี่ยวกับสาเหตุที่ต้นไม้ขนาดใหญ่ของราปานุยหายไป

1. หนูเข้ามาอยู่บนเกาะด้วยเรือแคนูของผู้ตั้งถิ่นฐาน
2. หนูอาจจะถูกนำมาด้วยความจงใจของผู้ตั้งถิ่นฐาน
3. ประชากรหนูสามารถเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในทุกๆ 47 วัน
4. ซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนู

กระบวนการอ่าน	การประเมินและสะท้อนความคิดเห็นต่อเนื้อเรื่อง - ตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกันและประเมินข้อขัดแย้งนั้น
สถานการณ์	สาธารณะ
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบ

การให้คะแนน ราปานุย 5

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 4. ซากของเมล็ดต้นปาล์มซึ่งมีรอยกัดแทะที่เกิดจากหนู

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 8 : ราปานุย

ประเด็นโต้แย้งของหนังสือ “ล่มสลาย” คืออะไร

(แนวคำตอบ : อารยธรรมราปานุยล่มสลายลงเพราะน้ำมือของชาวราปานุยจริงหรือไม่)

คำถามที่ 9 : ราปานุย

เติมข้อความลงในตารางให้ถูกต้อง โดยใช้ข้อมูลต่อไปนี้

ทฤษฎีต่างๆ

ผู้สนับสนุนทฤษฎี	สาเหตุ	ผลกระทบ
จาเร็ด ไดมอนด์		
คาร์ล ลิโป และ เทอร์รี่ ฮันท์		

1. โมอายถูกแกะสลักจากเหมืองหินแห่งเดียวกัน
2. หนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้ และส่งผลให้ไม่มีต้นไม้งอกใหม่
3. ผู้ตั้งถิ่นฐานใช้เรือแคนูในการนำหนูจี๊ดมายังราปานุย
4. ต้นไม้ขนาดใหญ่หายไปจากราปานุย
5. ผู้ที่อาศัยในราปานุยจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการเคลื่อนย้ายโมอาย
6. มนุษย์ตัดต้นไม้เพื่อถางป่าสำหรับใช้ที่ดินทำการเกษตรและเหตุผลอื่นๆ

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – บูรณาการและลงข้อสรุปจากข้อสนเทศหลาย ๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	หลากหลายสถานการณ์
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน

การให้คะแนน ราปานุย 6

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

- สาเหตุของจาเร็ด ไดมอนด์ คือ มนุษย์ตัดต้นไม้เพื่อถางป่าสำหรับใช้ที่ดินทำการเกษตรและเหตุผลอื่นๆ
- สาเหตุของคาร์ล ลิโป และเทอร์รี่ ฮันท์ คือ หนูจี๊ดกินเมล็ดของต้นไม้และส่งผลให้ไม่มีต้นไม้งอกใหม่
- ผลกระทบที่เกิดขึ้นเหมือนกัน คือ ต้นไม้ขนาดใหญ่หายไปจากราปานุย

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 10 : ราปานุย

หลังจากที่ได้อ่านทั้งสามแหล่งข้อมูล นักเรียนคิดว่าสาเหตุที่ต้นไม้ขนาดใหญ่บนราปานุยหายไปคืออะไร จงให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงจากแหล่งข้อมูลเพื่อสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

กระบวนการอ่าน	การมีความเข้าใจในเนื้อเรื่อง – บูรณาการและลงข้อสรุปจากข้อสนเทศหลาย ๆ ส่วนที่อยู่ในเนื้อเรื่อง
สถานการณ์	หลากหลายสถานการณ์
ประเภทของเนื้อเรื่อง	การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
รูปแบบของเนื้อเรื่อง	ต่อเนื่อง
แหล่งที่มาของเนื้อเรื่อง	หลายเรื่อง
รูปแบบของข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน

การให้คะแนน ราปานุย 7

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

ให้คำอธิบายอย่างน้อยหนึ่งข้อต่อไปนี้:

1. ผู้คนตัดหรือใช้ต้นไม้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย และ/หรือ ถางป่าสำหรับใช้ที่ดินทำการเกษตร
2. หนูกินเมล็ดของต้นไม้ ต้นไม้จึงไม่สามารถงอกใหม่ได้
3. ไม่สามารถที่จะบอกได้อย่างแน่นอนว่าเกิดอะไรขึ้นกับต้นไม้ขนาดใหญ่จนกว่าจะได้มีการค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติม

ตัวอย่างเช่น

- ฉันคิดว่าต้นไม้หายไปเพราะผู้คนตัดต้นไม้จำนวนมากเกินไปเพื่อเคลื่อนย้ายโมอาย [1]
- ผู้คนถางป่าสำหรับใช้ที่ดินทำการเกษตร [1]
- ต้นไม้ถูกใช้ในการเคลื่อนย้ายโมอาย [1]
- ผู้คนตัดต้นไม้ [1]
- มันเป็นความผิดของคนเพราะพวกเขาต้องการเคลื่อนย้ายโมอาย [1 - ค่าตอบนี้ไม่ได้อ้างอย่างชัดเจนถึงการตัดต้นไม้ แต่ค่าตอบนี้สามารถยอมรับได้เพราะมันกล่าวถึงผู้คน และระบุเหตุผลหนึ่งที่พวกเขาตัดต้นไม้ (เพื่อนำมาเคลื่อนย้ายโมอาย)]

- ความผิดของคน พวกเขาทำลายสิ่งแวดล้อม [1 - ค่าตอบนี้ไม่ได้อ้างอย่างชัดเจนถึงการตัดต้นไม้ แต่ได้สรุปผลของการตัดต้นไม้ในแบบที่ยอมรับได้]
- ฉันคิดว่าเป็นไปได้ที่หนูน่าจะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความเสียหายมากที่สุดจากการกินเมล็ดของต้นไม้ [2]
- หนูกินเมล็ดของต้นไม้ [2]
- ไม่มีข้อพิสูจน์ว่าทฤษฎีใดถูกต้อง ดังนั้นพวกเราต้องรอจนกว่ามีข้อมูลเพิ่มเติม [3]
- ทั้งสอง ผู้คนตัดต้นไม้ใหญ่เพื่อการเพาะปลูก และหนูก็กินเมล็ดของต้นไม้ ! [1 และ 2]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่เกี่ยวข้อง กว้างเกิน ไม่เพียงพอ หรือไม่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น

- หนู [ไม่เพียงพอ]
- ต้นไม้ [ไม่เพียงพอ]
- การเคลื่อนย้ายโมอาย [กว้างเกิน]
- ทั้งสอง [ไม่เพียงพอ]
- ชาวราปานุยล่าสัตว์มากเกินไป ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดสงครามกลางเมืองและการล่มสลายของอารยธรรมของพวกเขา [ไม่เกี่ยวข้อง]
- หนูที่กินต้นไม้/รากไม้เป็นปัญหาใหญ่กว่า [ไม่ถูกต้อง เพราะหนูกินเมล็ดของต้นไม้]
- ผู้คนเป็นผู้ทำลาย [กว้างเกิน]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ

มีฆาตกรรมเกิดขึ้น แต่ผู้ต้องสงสัยปฏิเสธหมดทุกข้อหา เขาอ้างว่าไม่รู้จักเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย เขาบอกว่าไม่เคยรู้จักผู้ตายมาก่อน ไม่เคยเข้าใกล้ ไม่เคยแตะต้อง... ตำรวจและผู้พิพากษาว่าเขาไม่ได้พูดความจริง แต่จะพิสูจน์ได้อย่างไร

ณ สถานที่เกิดเหตุ นักสืบได้รวบรวมหลักฐานทุกชิ้นเท่าที่จะเก็บได้ เช่น เส้นใย ผ้า เส้นผม รอยนิ้วมือ ก้นบุหรี่... เส้นผมสีแดงสองสามเส้นบนเสื้อนอกของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย มองดูคล้ายเส้นผมของผู้ต้องสงสัย ถ้าเราสามารถพิสูจน์ได้ว่า เส้นผมพวกนี้เป็นของผู้ต้องสงสัยแล้ว คงจะใช้เป็นหลักฐานแสดงได้ว่าเขาเคยพบกับผู้ตายมาก่อนหน้านี้

แต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ผู้เชี่ยวชาญเริ่มงานโดยการตรวจสอบเซลล์ รากผมที่พบบนศพ และเซลล์เม็ดเลือดของผู้ต้องสงสัย ซึ่งภายในนิวเคลียสของเซลล์แต่ละเซลล์ในร่างกายคนเราจะมี DNA มันคืออะไร? DNA มีรูปร่างคล้ายสร้อยคอที่ทำจากสร้อยมุกสองเส้นที่บิดไขว้กันเป็นเกลียว ลองนึกภาพว่ามุกเหล่านี้มีสีต่างกัน และแต่ละสีมีจำนวนเป็นหลายพันเม็ดนี้ (ซึ่งรวมกันเป็นหน่วยถ่ายทอดพันธุกรรมหรือยีน) ถูกร้อยเรียงเข้าด้วยกันเป็นลำดับเฉพาะตัว ลักษณะการเรียงตัวกันของ DNA ในร่างกายของคนหนึ่งจะมีลักษณะเหมือนกันทุกเซลล์ ไม่ว่าจะเป็นเซลล์รากผม เซลล์จากนิ้วมือ ในตับ ในท้อง หรือในเม็ดเลือด แต่รูปแบบการเรียงตัวในแต่ละคนจะต่างกัน เนื่องจากมุกที่มาร้อยเรียงมีจำนวนมาก จึงมีโอกาสน้อยมากที่คนสองคนจะมี DNA เหมือนกัน ยกเว้นฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน เอกลักษณ์ของแต่ละคนนี้เองทำให้ DNA เป็นเหมือนบัตรประจำตัว ทางพันธุกรรม

ด้วยเหตุนี้ นักพันธุกรรมศาสตร์ จึงสามารถเปรียบเทียบบัตรประจำตัวทางพันธุกรรมของผู้ต้องสงสัย (ซึ่งตรวจจากเลือดของเขา) กับของเส้นผมสีแดง ที่พบ ถ้าบัตรประจำตัวทางพันธุกรรมเหมือนกัน ก็จะรู้ว่าที่จริง ผู้ต้องสงสัยเคยเข้าใกล้เหยื่อที่เขาอ้างว่าไม่เคยพบกันมาก่อน

เพียงหลักฐานชิ้นเดียว

กรณีการทารุณกรรมทางเพศ การฆาตกรรม การโจรกรรม หรืออาชญากรรมอื่น ๆ ตำรวจ จะใช้วิธีหาพยานหลักฐานจากการวิเคราะห์ทางพันธุกรรมมากขึ้นทุกที เพื่อพยายามหาหลักฐานการสัมผัสระหว่างคนสองคน ระหว่างวัตถุลดลง หรือระหว่างบุคคลกับวัตถุ การพิสูจน์ได้ว่ามีการสัมผัสกันเช่นนี้ เป็นประโยชน์มากต่อการสืบสวนหาหลักฐาน แต่มันก็เป็นเพียงหลักฐานอย่างหนึ่งในจำนวนหลายๆ อย่างเท่านั้น ไม่ใช่ว่าจะสามารถพิสูจน์ถึงการฆาตกรรมได้เสมอไป

แอน เวอร์เซลเลส

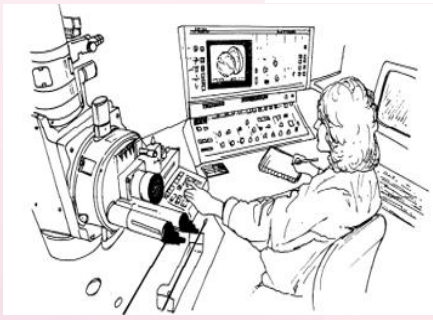

คนเราประกอบด้วยเซลล์นับล้านล้านเซลล์

สิ่งมีชีวิตทุกชนิดประกอบด้วยเซลล์เป็นจำนวนมากมายมหาศาล แต่ละเซลล์มีขนาดเล็กมาก ต้องส่องดูด้วย กล้องจุลทรรศน์ที่มีกำลังขยายสูง แต่ละเซลล์มีเยื่อหุ้มเซลล์และมีนิวเคลียส ซึ่งเป็นส่วนที่พบ DNA

อะไรคือพันธุกรรม ?

DNA ประกอบด้วยยีนจำนวนมากเปรียบเสมือนไปมุกร้อยเรียงนับพันเม็ด กลุ่มของยีนที่มารวมกันจะแสดงลักษณะสายพันธุกรรมประจำตัวของแต่ละบุคคล

บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร

นักพันธุกรรมศาสตร์นำเซลล์เพียงสองสามเซลล์จากเส้นผมที่พบบนร่างของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย หรือจากน้ำลายที่ติดอยู่ที่ก้นบุหรี่ แล้วใส่ลงในสารอย่างหนึ่งที่จะสลายสิ่งอื่น ๆ รอบ DNA ให้เหลือแต่ DNA ของเซลล์ และทำอย่างเดียวกันนี้กับเซลล์เม็ดเลือดของผู้ต้องสงสัย แล้วนำ DNA ไปเตรียมเพื่อวิเคราะห์ หลังจากนั้นจะใส่ DNA ลงในวุ้นชนิดพิเศษแล้วผ่านกระแสไฟลงในวุ้น ปล่อยทิ้งไว้ 2-3 ชั่วโมง จะเกิดแถบคล้ายรหัสแท่ง (barcode เป็นรหัสที่ติดอยู่กับสิ่งของที่เราซื้อ) ซึ่งจะมองเห็นได้ด้วยแสงจากหลอดไฟพิเศษ แล้วนำรหัสแท่งบน DNA ของผู้ต้องสงสัยเปรียบเทียบกับของเส้นผมที่พบบนร่างของผู้ตาย

ใช้บทความจากนิตยสารในหน้าที่แล้ว ตอบคำถามข้างล่าง

คำถามที่ 1 : ตำรวจ

เพื่ออธิบายโครงสร้างของ DNA ผู้เขียนได้นำไปเปรียบเทียบกับสร้อยไข่มุก สร้อยไข่มุกของคนหนึ่งกับของอีกคนหนึ่งแตกต่างกันอย่างไร

1. ความยาวต่างกัน
2. การเรียงลำดับต่างกัน
3. จำนวนสร้อยต่างกัน
4. สีของมุกต่างกัน

สมรรถนะ : ค้นสาระ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 2. การเรียงลำดับต่างกัน

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : ตำรวจ

กรอบสี่เหลี่ยมที่มีหัวเรื่องว่า “บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร” มีจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร เพื่ออธิบายว่า

1. DNA คืออะไร
2. รหัสแท่งคืออะไร
3. การวิเคราะห์เซลล์เพื่อดูรูปแบบของ DNA ทำได้อย่างไร
4. การพิสูจน์ถึงการฆาตกรรมทำได้อย่างไร

.....

.....

สมรรถนะ : ค้นสาระ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

<u>คะแนนเต็ม</u>

รหัส 1 : ข้อ 3. การวิเคราะห์เซลล์เพื่อดูรูปแบบของ DNA ทำได้อย่างไร

<u>ไม่ได้คะแนน</u>

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : ตำรวจ

จุดมุ่งหมายสำคัญของผู้เขียนคืออะไร

1. เพื่อเตือนภัย
2. เพื่อความบันเทิง
3. เพื่อให้ข้อมูล
4. เพื่อทำให้เห็นคล้อยตาม

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

<u>คะแนนเต็ม</u>

รหัส 1 : ข้อ 3. เพื่อให้ข้อมูล

<u>ไม่ได้คะแนน</u>

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : ตำรวจ

ท้ายสุดของบทนำ (กรอบสีเทากรอบแรก) มีข้อความว่า: “แต่จะพิสูจน์ได้อย่างไร?”
ตามเนื้อหาในเรื่องนี้ ผู้ทำหน้าที่พิสูจน์พยายามหาคำตอบของปัญหานี้โดยการทำอย่างไร

1. สอบพยานรู้เห็น
2. ทำการวิเคราะห์พันธุกรรม
3. สอบสวนผู้ต้องสงสัยอย่างถี่ถ้วน
4. ทบทวนผลการสอบสวนใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

<u>คะแนนเต็ม</u>

รหัส 1 : ข้อ 2. ทำการวิเคราะห์พันธุกรรม

<u>ไม่ได้คะแนน</u>

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : ตำรวจ

เพราะเหตุใดจึงเรียก DNA ว่า “อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ”

(แนวคำตอบ : เพราะตำรวจนำ DNA มาใช้เป็นหลักฐานในการพิสูจน์ตัวคนร้าย)

คำถามที่ 6 : ตำรวจ

คำกล่าวที่ว่า “...DNA เป็นเหมือนบัตรประจำตัวทางพันธุกรรม” หมายความว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : ลักษณะการเรียงตัวกันของ DNA ในร่างกายของคนหนึ่งจะมีลักษณะเหมือนกันทุกเซลล์ โดยร้อยเรียงเข้าด้วยกันเป็นลำดับเฉพาะตัว แต่รูปแบบการเรียงตัวในแต่ละคนจะแตกต่างกัน)

คำถามที่ 7 : ตำรวจ

นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับคำกล่าวที่ว่า “หากตรวจสอบรอยนิ้วมือบนตัวเหยื่อแล้วตรงกับ DNA ของผู้ต้องสงสัย สามารถสรุปได้ทันทีว่า ผู้ต้องสงสัยเป็นฆาตกร” เพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : ไม่เห็นด้วย เพราะการตรวจสอบ DNA เป็นเพียงหลักฐานอย่างหนึ่งในจำนวนหลาย ๆ อย่างเท่านั้น ไม่สามารถพิสูจน์ถึงการฆาตกรรมได้เสมอไป)

การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล
(Rising Sea Levels)

การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของระดับคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศ ซึ่งกำลังทำให้ระดับน้ำทะเลทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้น เกาะและพื้นที่บริเวณชายฝั่งที่เป็นเนินเตี้ยๆ ได้รับผลกระทบมากเป็นพิเศษ นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่เชื่อว่าระดับน้ำทะเลจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องไปอีกหลายร้อยปี

[หมายเหตุ : ข้อสอบชุดนี้จะกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลในประเทศสมมติแห่งหนึ่ง]

ภาพยนตร์เรื่อง ทราวินา : สรวงสวรรค์ที่สาบสูญ เป็นภาพยนตร์สารคดีที่กำลังได้รับความนิยมซึ่งได้เล่าถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลที่มีต่อทราวินา ซึ่งเป็นประเทศหมู่เกาะขนาดเล็กแห่งหนึ่ง อันประกอบด้วยเกาะที่เป็นพื้นที่ราบลุ่มจำนวน 12 เกาะ และเป็นที่อยู่อาศัยของประชากรประมาณ 20,000 คน กลุ่มอุตสาหกรรมหลักของประเทศ ได้แก่ การท่องเที่ยว การประมง และการเกษตร ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ระดับน้ำทะเลที่เพิ่มขึ้นบีบบังคับให้ชาวทราวิเนียนหลายร้อยคนต้องย้ายไปยังพื้นที่ที่สูงขึ้น นักวิทยาศาสตร์ได้ประมาณการว่า หากทั่วโลกยังไม่ลดการปลดปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ลงอย่างรวดเร็ว พื้นที่ส่วนใหญ่ของทราวินาจะจมอยู่ใต้น้ำภายในปี 2075

จากเรื่อง “การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล” ใช้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ข้อมูลจากผู้สร้างภาพยนตร์บอกว่า จุดประสงค์ของสารคดีนี้คือ "เพื่อจูงใจผู้ชมให้เชื่อว่าอุณหภูมิของโลกที่สูงขึ้นเป็นภัยคุกคาม ด้วยการนำเสนอผลกระทบที่มีต่อชีวิตของผู้คน"

ด้วยจุดประสงค์ดังกล่าว เหตุผลในตารางข้างล่างอธิบายถึงการตัดสินใจของ ผู้สร้างภาพยนตร์ที่เน้นเฉพาะเรื่องราวของทราวินาใช่หรือไม่ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ใช่** หรือ **ไม่ใช่** ในแต่ละเหตุผล

เหตุผลนี้อธิบายว่าเพราะเหตุใด การเน้นเรื่องราวของทราวินาจะช่วยชักจูงให้ผู้ชมว่า อุณหภูมิของโลกที่สูงขึ้นเป็นภัยคุกคาม ใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
ผู้ชมที่รู้จักผู้คนในทราวินาจะรู้สึกชื่นชมต่อจุดประสงค์ของสารคดีนี้		
การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศได้ส่งผลกระทบต่อ ผู้คนในทราวินาแล้ว และสามารถทำเป็นสารคดีให้เห็นได้อย่างชัดเจน		
ทราวินาเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงผลกระทบของการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลที่อาจเกิดขึ้นในบริเวณอื่นๆ ทั่วโลก		
รัฐบาลทราวินาต้องการให้ประชาชนเรียนรู้เกี่ยวกับการเกิดคาร์บอนไดออกไซด์ให้มากเท่าที่จะทำได้		

กระบวนการคิด	ประเมินข้อมูล สร้างข้อโต้แย้ง และอธิบายประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์
กระบวนการทางการคิดย่อย	การบรรยาย และอธิบายสถานการณ์หรือปัญหาที่ซับซ้อน
รูปแบบข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 4

การให้คะแนน การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ตอบถูกทั้งสี่ข้อ ไม่ใช่ ใช่ ใช่ ไม่ใช่ ตามลำดับ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

นักสิ่งแวดล้อมบางคนกังวลว่าความสนใจที่ทราวินากำลังได้รับเนื่องมาจากความสำเร็จของภาพยนตร์เรื่องนี้อาจทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบได้

สถานการณ์ในตารางข้างล่างเป็นตัวอย่างของผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นได้ใช่หรือไม่ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ใช่** หรือ **ไม่ใช่** ในแต่ละตัวอย่าง

ตัวอย่างนี้เป็นผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น เนื่องมาจากความสำเร็จของภาพยนต์เรื่องนี้ ใช่หรือไม่	**ใช่**	**ไม่ใช่**
นักท่องเที่ยวอาจริบมาชมเกาะก่อนที่จะสายเกินไป พวกเขาอาจจะมาโดยเรือสำราญขนาดใหญ่ ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางน้ำและอากาศ		
ความสนใจในระดับนานาชาติที่มีให้กับการช่วยเหลือทราวินาอาจดึงความสนใจไปจากปัญหาที่ใหญ่กว่าซึ่งก็คือการจัดการ กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก		
รัฐบาลทราวินาอาจประสบปัญหาในการแจกจ่ายเงินหรือ สิ่งของที่ได้รับบริจาคไปให้แก่ผู้ที่จำเป็นต้องได้รับมากที่สุดอย่างทันท่วงที		
แม้ว่าชาวทราวิเนียนจะสามารถย้ายไปยังพื้นที่ที่สูงขึ้นเมื่อถึงเวลาที่น้ำทะเลท่วม แต่พวกเขาก็จะสูญเสียพื้นที่ทำการเกษตรจำนวนมากไป		

กระบวนการคิด	ประเมินการกระทำและผลที่ตามมา
กระบวนการทางการคิดย่อย	การประเมินผลที่ตามมาและผลกระทบ
รูปแบบข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 5

การให้คะแนน การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ตอบถูกทั้งสี่ข้อ ใช่ ใช่ ไม่ใช่ ไม่ใช่ ตามลำดับ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ในทราวินาได้มีการพิจารณาหลายโครงการเพื่อปกป้องเกาะที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น รวมถึงการสร้างกำแพงกันคลื่นด้วย โครงการเหล่านี้มีค่าใช้จ่ายสูง และประเทศทราวินาไม่สามารถรับภาระได้เอง องค์กรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ยื่นข้อเสนอให้สร้างความร่วมมือระ หว่างประเทศต่างๆ เพื่อให้เงินทุนสนับสนุนโครงการในทราวีนา อย่างไรก็ตาม แนวความคิดนี้ยังเป็นหลีกเลียงในสื่อนานาชาติ

ข้อโต้แย้งในตารางข้างล่าง สนับสนุนหรือคัดค้านข้อเสนอนี้ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **สนับสนุน** หรือ **คัดค้าน** ในแต่ละข้อโต้แย้ง

ข้อโต้แย้งนี้สนับสนุนหรือคัดด้านการให้เงินทุนสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับโครงการในทราวีนา	**สนับสนุน**	**คัดค้าน**
สถานการณ์นี้เป็นข้อยกเว้นและชีวิตของผู้คนในทราวินากำลังตกอยู่ในอันตราย		
ประเทศอื่นๆ จะเรียกร้องการสนับสนุนแบบเดียวกันนี้สำหรับโครงการของพวกเขา		
กลุ่มระดับนานาชาติจำเป็นจะต้องมุ่งเน้นไปที่โครงการขนาดใหญ่กว่านี้ที่มีจุดประสงค์เพื่อลดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ		
ไม่สามารถช่วยทราวินาได้แล้ว การลงทุนนี้จะให้ผลเพียงชั่วคราวเท่านั้น		
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นปัญหาระดับโลกและวิธีการแก้ปัญหาที่ทดลองในทราวินาอาจช่วยเป็นแนวทางให้กับประเทศอื่นๆ ได้		

กระบวนการคิด	ประเมินข้อมูล สร้างข้อโต้แย้ง และอธิบายประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์
กระบวนการทางการคิดย่อย	การบรรยาย และอธิบายสถานการณ์หรือปัญหาที่ซับซ้อน
รูปแบบข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 3

การให้คะแนน การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ตอบถูกทั้งห้าข้อ ใช่ ใช่ ไม่ใช่ ไม่ใช่ ตามลำดับ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าห้าข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ในกรณีเช่นเดียวกับที่เกิดในทราวินา ประชาชนอาจถูกกดดันให้ต้องเป็น "ผู้ลี้ภัยจากสภาพภูมิอากาศ" ผู้ลี้ภัยจากสภาพภูมิอากาศ คือผู้คนที่ถูกมีบบังคับให้ต้องละทิ้งถิ่นฐานหรือประเทศของตนเนื่องจากภัยพิบัติทางสิ่งแวดล้อม

อุปสรรคหนึ่งที่ผู้ลี้ภัยจากสภาพภูมิอากาศอาจจะต้องเผชิญเมื่ออพยพไปยังสถานที่ใหม่คืออะไร

.....

.....

.....

.....

กระบวนการคิด	ระบุและวิเคราะห์มุมมองที่หลากหลาย
กระบวนการทางการคิดย่อย	การเห็นคุณค่ามุมมองต่างๆ
รูปแบบข้อสอบ	เขียนตอบแบบเปิด
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 1

การให้คะแนน การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

ตอบหนึ่งอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่ละทิ้งถิ่นฐานหรือประเทศของตน คำตอบควรอ้างถึงอุปสรรคประเภทใดประเภทหนึ่ง ต่อไปนี้ :

1. การสื่อสาร
2. การเงิน/เศรษฐกิจ
3. ความยากลำบากในการปรับตัวให้เข้ากับการใช้ชีวิตในสถานที่ใหม่
4. ความยากลำบากที่เกี่ยวข้องกับการละทิ้งหรือสูญเสียถิ่นฐานหรือที่อยู่อาศัย และ/หรือการหาสถานที่ใหม่เพื่ออยู่อาศัย

- พวกเขาอาจไม่เข้าใจภาษา [1]
- ภาษา [1- คำตอบขั้นต่ำสุดที่จะได้คะแนน คำว่า “ภาษา” ให้ความเชื่อมโยงอย่างชัดเจนเพียงพอถึงอุปสรรคทางการสื่อสาร]
- พวกเขาอาจไม่เข้าใจภาษาซึ่งอาจทำให้หางานทำได้ยาก [1 และ 2]
- พวกเขาอาจต้องย้ายไปยังสถานที่ที่มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้นและนั่นจะทำให้การใช้ชีวิตของพวกเขายากลำบากขึ้น [2]
- พวกเขาอาจไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมนั้นและอาจเข้ากับมันไม่ได้ [3]

- พวกเขาอาจมีปัญหาในการหาเพื่อนเพราะพวกเขาแตกต่างออกไป [3]
- พวกเขาอาจไม่คุ้นเคยกับอุณหภูมิหรือความชื้นในบ้านใหม่ของพวกเขาและอาจเจ็บป่วยได้ง่าย [3 - ยอมรับคำตอบที่อ้างถึงการปรับตัวให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศของสถานที่ใหม่]
- การเลือกปฏิบัติ [3 - คำตอบขั้นต่ำสุดที่จะได้คะแนน ยอมรับคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การเหยียดเชื้อชาติ การมีอคติ เป็นต้น เพราะให้ความเชื่อมโยงอย่างชัดเจนถึงอุปสรรคที่ผู้ลี้ภัยอาจพบในการปรับตัวให้เข้ากับการใช้ชีวิตในสถานที่ใหม่]
- พวกเขาอาจไม่สามารถย้ายครอบครัวทั้งหมดของพวกเขาไปด้วยได้ [4]
- พวกเขาอาจคิดถึงบ้านเกิดดั้งเดิมของพวกเขา [4]
- พวกเขาเสียใจที่ต้องละทิ้งสถานที่ที่พวกเขาเรียกว่าบ้าน [4]
- พวกเขาอาจไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในบางประเทศ [4]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน ไม่เพียงพอ หรือไม่เกี่ยวข้อง

- พวกเขาจะเป็นผู้ลี้ภัย [เป็นการกล่าวซ้ำกับข้อมูลในคำถาม]
- พวกเขาอาจชอบสถานที่ใหม่ [ไม่ถูกต้อง - ไม่ได้กล่าวถึงอุปสรรค]
- พวกเขาต้องย้าย [เป็นการกล่าวซ้ำกับข้อมูลในคำถาม]
- พวกเขาอาจไม่ชอบ [ไม่เพียงพอ - ไม่ได้ให้ความเชื่อมโยงเพียงพอถึงอุปสรรคที่ผู้ลี้ภัยทางสภาพภูมิอากาศอาจเผชิญ]
- พวกเขาจะเสียใจ [ไม่เพียงพอ - ไม่ได้ให้ความเชื่อมโยงเพียงพอถึงอุปสรรคที่ผู้ลี้ภัยทางสภาพภูมิอากาศอาจเผชิญ]
- เงิน [ไม่เพียงพอ - เพียงคำว่า “เงิน” ไม่ได้ให้ข้อมูลเพียงพอที่จะรู้ได้ว่ากล่าวถึงอุปสรรคทางการเงินหรือเศรษฐกิจอย่างไร]
- สภาพภูมิอากาศ [ไม่เพียงพอ - เพียงคำว่า “สภาพภูมิอากาศ” ไม่ได้ให้ข้อมูลเพียงพอที่จะรู้ได้ว่ากล่าวถึงความยากลำบากในการปรับตัวให้เข้ากับการใช้ชีวิตในสถานที่ใหม่อย่างไร]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล

ในการจัดการกับภัยคุกคามของการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล จำเป็นต้องมีการดำเนินการทั้งระยะสั้นและระยะยาว การดำเนินการระยะสั้นจะส่งผลในทันที หรือทำให้แก้ปัญหาได้ในระยะเวลาสั้นๆ การดำเนินการระยะยาวต้องใช่ระยะเวลานานกว่าจึงจะส่งผล

ให้ระบุว่าข้อเสนอแต่ละข้อข้างล่างเป็นการดำเนินการกับการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลแบบระยะสั้นหรือระยะยาว ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง **ระยะสั้น** หรือ **ระยะยาว** ในแต่ละข้อเสนอ

ข้อเสนอนี้เป็นการดำเนินการกับการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลระยะสั้นแบบระยะสั้นหรือระยะยาว	**ระยะสั้น**	**ระยะยาว**
การสร้างการป้องกันทางทะเล เช่น เขื่อนหรือกำแพงกันคลื่น		
การลดปริมาณแก๊สเรือนกระจกซึ่งทำให้โลกร้อน		
การใช้เทคโนโลยีในการผลิตน้ำดื่มโดยการกำจัดเกลือออกจากน้ำทะเล		
การย้ายเมืองและหมู่บ้านต่างๆ ไปยังพื้นที่ที่สูงขึ้น		
การสนับสนุนงานวิจัยที่พัฒนาวิธีการใหม่ๆ ในการปกป้องผู้คนและแผ่นดิน		

กระบวนการคิด	การประเมินการกระทำและผลที่ตามมา
กระบวนการทางการคิดย่อย	การตระหนักถึงการกระทำ
รูปแบบข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 5

การให้คะแนน การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล 3

คะแนนเต็ม

รหัส 2 : ตอบถูกทั้งห้าข้อ ระยะสั้น ระยะยาว ระยะสั้น ระยะสั้น ระยะยาว ตามลำดับ

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 : ตอบถูกสี่ข้อ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึก เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ ด้านการอ่าน ชุดที่ 6

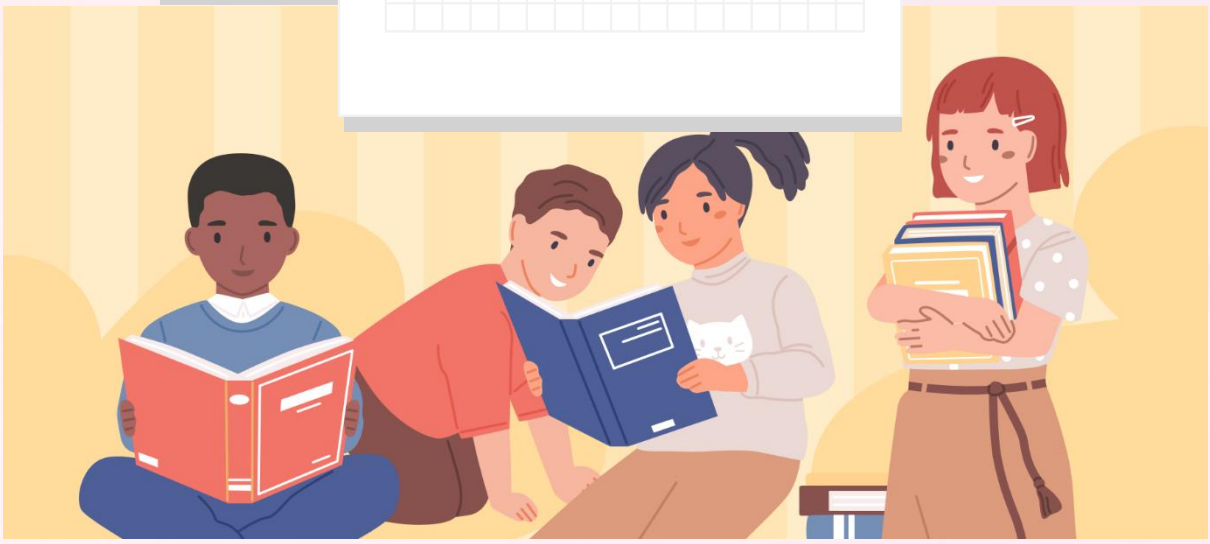

แบบฝึกชุดที่ 6 (Computer Based-Test)

เรื่องที่ 1 เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

เรื่องที่ 2 รอยพ่นสีบนกำแพง*

เรื่องที่ 3 เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว
(A Single Story)

ชิมามันดา นาโกซี เอดิชี เป็นนักเขียนที่เติบโตขึ้นในครอบครัวชนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในประเทศไนจีเรียซึ่งอยู่ทางตะวันตกของแอฟริกา ทั้งพ่อและแม่ของเธอทำงานที่มหาวิทยาลัยแห่งไนจีเรีย พ่อของเธอเป็นอาจารย์ และแม่ของเธอเป็นพนักงานธุรการในมหาวิทยาลัย เอดิชีเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่ไนจิเรียก่อนที่จะย้ายไปศึกษาต่อที่สหรัฐอเมริกา

ข้อความต่อไปนี้ได้ตัดแปลงมาจากการบรรยายผ่านทางออนไลน์ของเอดีชี ในชื่อเรื่อง “อันตรายจากเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว” ส่วนหนึ่งของการบรรยาย เอดีชีได้เล่าถึงประสบการณ์ของเธอกับเพื่อนร่วมหอพักที่มหาวิทยาลัยในอเมริกาที่เธอไปเข้าเรียน

ในตอนนั้น ฉันอายุ 19 ปี เพื่อนร่วมพอพักชาวอเมริกันของฉันถึงกับตกตะลึงเมื่อได้พบฉัน เธอถามว่าฉันไปเรียนพูดภาษาอังกฤษมาจากที่ไหนถึงพูดได้ดีขนาดนี้ และเธอดูสับสนมากเมื่อฉันบอกเธอว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการของไนจิเรีย เธอถามว่าเธอขอฟังเพลงที่เรียกว่า “เพลงพื้นเมือง” ของฉันได้ไหม และเธอก็ดูจะผิดหวังไม่น้อยตอนที่ฉันเปิดเพลงของนักร้องยอดนิยมชาวอเมริกันให้ฟัง

เธอคิดว่าฉันไม่รู้วิธีการใช้เตาอบ

สิ่งที่ค้างคาในใจฉันก็คือ เธอรู้สึกสงสารฉันตั้งแต่ก่อนที่เธอจะเจอฉันเสียอีก... เพื่อนร่วมหอพักของฉันมีเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวกับแอฟริกา ซึ่งก็คือเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวกับความหายนะ ในเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวนี้ เป็นไปไม่ได้เลยที่ชาวแอฟรีกันจะมีอะไรที่เหมือนเธอไม่ว่าด้านใดก็ตาม เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีความรู้สึกอันซับซ้อนมากไปกว่าความรู้สึกสมเพช เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีความสัมพันธ์กันอย่างมนุษย์ที่มีความเท่าเทียมกัน

จากเรื่อง “เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว” ให้ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : **เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว**

ข้อความใดต่อไปนี้น่าจะอธิบายได้ดีที่สุดว่า เพราะเหตุใดเพื่อนร่วมหอพักคนนี้จึง “ตกตะลึง” ที่เอดิซีพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว และ “ผิดหวัง” เมื่อเธอเปิดเพลงของนักร้องยอดนิยมช่าวอเมริกันให้ฟัง

1. เธอหวังว่าจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพลงของชาวแอฟริกันให้มากขึ้น เมื่อเธอรู้ว่าเอดิซีมาจากไนจิเรีย
2. เธอเรียนรู้มาจากโรงเรียนว่ามีประเทศต่างๆ มากมายในแอฟริกา หลายประเทศที่นั่นมีภาษาราชการมากกว่าหนึ่งภาษา
3. เธอมีแนวคิดเกี่ยวกับแอฟริกาและข่าวแอฟริกันจาก มุมมองที่รู้กันทั่วไปที่เธอได้พบเจอในประเทศของเธอ
4. เธอไม่คาดคิดว่านักร้องยอดนิยมคนนี้จะเป็นที่รู้จักอย่าง ดีในแอฟริกาเพราะว่าศิลปินคนนี้ร้องเพลงเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

กระบวนการคิด	ระบุและวิเคราะห์มุมมองที่หลากหลาย
กระบวนการทางการคิดย่อย	การเข้าใจมุมมองและโลกทัศน์ต่างๆ
รูปแบบข้อสอบ	เลือกตอบ
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 2

การให้คะแนน เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว **1**

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. เธอมีแนวคิดเกี่ยวกับแอฟริกาและข่าวแอฟริกันจาก มุมมองที่รู้กันทั่วไปที่เธอได้พบเจอในประเทศของเธอ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : **เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว**

เอดิชียังกล่าวต่อไปอีกว่า “เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวได้ก่อให้เกิดทัศนคติต่อกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งและปัญหาจากทัศนคติต่อกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งนี้ไม่ใช่เพราะมันไม่เป็นจริง แต่เป็นเพราะมันยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์”

ข้อความในตารางข้างล่างบรรยายถึงสาเหตุที่ทำให้ทัศนคติต่อกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งอาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ใช่หรือไม่ ทำเครื่องหมาย √ ในช่อง ใช่ หรือ ไม่ใช่ ในแต่ละข้อความ

ข้อความนี้บรรยายถึงสาเหตุที่ทำให้ทัศนคติต่อกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งอาจไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ไข่หรือไม่	ใช่	ไม่ใช่
มันไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล		
มันไม่ได้สื่อสารไปถึงคนจำนวนมาก		
มันไม่รวมถึงประสบการณ์ส่วนบุคคล		
มันไม่ลึกซึ้งไปกว่าการกล่าวถึงอย่างกว้างๆ		
มันไม่สามารถเข้าใจได้โดยคนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน		

กระบวนการคิด	ประเมินข้อมูล สร้างข้อโต้แย้ง และอธิบายประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์
กระบวนการทางการคิดย่อย	การบรรยาย และอธิบายสถานการณ์หรือปัญหาที่ซับซ้อน
รูปแบบข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 5

การให้คะแนน เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว **2**

คะแนนเต็ม

รหัส 2 : ตอบถูกทั้งห้าข้อ ใช่ ไม่ใช่ ใช่ ใช่ ไม่ใช่ ตามลำดับ

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 : ตอบถูกสี่ข้อ

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : ตอบถูกน้อยกว่าสี่ข้อ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : **เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว**

ตัวอย่างใดต่อไปนี้แสดงให้เห็นเป็นอย่างดีว่าพลังของสื่อสามารถก่อให้เกิดเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวกับผู้คนกลุ่มหนึ่งได้อย่างไร

สามารถเลือกตอบได้หนึ่งข้อ

1. เว็บไซต์หนึ่งได้บรรยายถึงความสำเร็จทางประวัติศาสตร์ของชาวพื้นเมืองชนชาติหนึ่งเมื่อพวกเขาอาศัยอำนาจของชาวต่างชาติในการตั้งถิ่นฐาน
2. บทความในนิตยสารฉบับหนึ่งได้เน้นภาพเมืองฯ หนึ่งในต่างประเทศด้วยรูปภาพของเด็กๆ เดินเร่ร่อนไปตามท้องถนนเพื่อขอเงิน
3. ละครโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมเรื่องหนึ่งเล่าเรื่องราวของตัวละครหญิงชายชาติพันธุ์ต่างๆ ที่ประกอบอาชีพต่างๆ กัน
4. บทความในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งได้กล่าวว่านักธุรกิจหญิงจะเป็นผู้บริหารได้ดีกว่า เพราะผู้หญิงมีความเห็นอกเห็นใจมากกว่าผู้ชาย

กระบวนการคิด	ประเมินข้อมูล สร้างข้อโต้แย้ง และอธิบายประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์
กระบวนการทางการคิดย่อย	การบรรยาย และอธิบายสถานการณ์หรือปัญหาที่ซับซ้อน
รูปแบบข้อสอบ	เลือกตอบเชิงซ้อน
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 5

การให้คะแนน เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว **3**

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

ข้อ 2. บทความในนิตยสารฉบับหนึ่งได้เน้นภาพเมืองฯ หนึ่งในต่างประเทศด้วยรูปภาพของเด็กๆ เดินเร่ร่อนไปตามท้องถนนเพื่อขอเงิน

ข้อ 4. บทความในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งได้กล่าวว่านักธุรกิจหญิงจะเป็นผู้บริหารได้ดีกว่า เพราะผู้หญิงมีความเห็นอกเห็นใจมากกว่าผู้ชาย

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : **เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว**

อลินเห็นชายหนุ่มคนหนึ่งที่สวมเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่งกำลังหยิบผลไม้จากแผงในตลาด และตะโกนเรียกเพื่อนด้วยภาษาที่เธอไม่เข้าใจ อลินร้องอุทานด้วยความรังเกียจที่ชาวต่างชาติไม่เคารพกฎระเบียบของสังคมและพวกเขาควรหางานทำเพื่อที่จะสามารถซื้ออาหารได้ด้วยตนเอง

4.1 ข้อสันนิษฐานข้อหนึ่งที่อลินตั้งขึ้นตามสั่งที่เธอสังเกตเห็นเกี่ยวกับชายหนุ่มคนนี้คืออะไร

.....

.....

.....

.....

4.2 จงอธิบายว่าเพราะเหตุใดข้อสันนิษฐานนี้จึงอาจจะไม่ถูกต้อง

.....

.....

.....

.....

การให้คะแนน เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว **4**

คำถามที่ **1** ข้อสันนิษฐานข้อหนึ่งที่อลินตั้งขึ้นตามสั่งที่เธอสังเกตเห็นเกี่ยวกับชายหนุ่มคนนี้คืออะไร

กระบวนการคิด	ประเมินข้อมูล สร้างข้อโต้แย้ง และอธิบายประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์
กระบวนการทางการคิดย่อย	การบรรยาย และอธิบายสถานการณ์หรือปัญหาที่ซับซ้อน
รูปแบบข้อสอบ	เขียนตอบแบบเปิด
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

ให้ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับชายหนุ่มคนนี้หนึ่งข้อตามรายการข้างล่าง

1. ชายหนุ่มคนนี้เป็นชาวต่างชาติ
2. ชายหนุ่มคนนี้เป็นคนจนหรือไม่มีเงินจ่ายค่าอาหาร
3. ชายหนุ่มคนนี้ไม่มีงานทำ
4. ชายหนุ่มคนนี้เป็นขโมย
5. ชายหนุ่มคนนี้ (หรือชาวต่างชาติ) ไม่เคารพกฎระเบียบของสังคม

- เธอคิดว่าเขาเป็นชาวต่างชาติ [1]

- เธอคิดว่าเขาเป็นคนจน [2]
- เขาไม่มีเงินจ่ายค่าอาหาร [2]
- เธอคิดว่าเขาไม่มีงานทำ [3]
- เขาไม่จ่ายเงินค่าผลไม้ [4]
- เธอคิดว่าเขาไม่เคารพกฎระเบียบ

  [5 - แม้ว่าคำตอบนี้จะกล่าวซ้ำกับคำถาม แต่ในกรณีนี้ถือได้ว่านักเรียนสามารถระบุข้อสันนิษฐานข้อหนึ่งที่อลินตั้งขึ้นได้อย่างถูกต้อง]
- เขาถูกเลี้ยงดูมาไม่ดี

  [5 - เป็นการถอดความที่ยอมรับได้ของ “ไม่เคารพกฎระเบียบของสังคม”]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน ไม่เพียงพอ หรือไม่เกี่ยวข้อง ข้อสันนิษฐานที่ไม่ได้อ้างถึงโดยตรงหรือแสดงโดยนัยอย่างชัดเจนจากเนื้อเรื่องถือว่าไม่ถูกต้อง

- เพื่อนของเขาเป็นขโมย [ตีความไม่ถูกต้อง]
- เธอกำลังตั้งข้อสันนิษฐาน [เป็นการกล่าวซ้ำกับข้อมูลในคำถาม]
- เขาเป็นพวกชนกลุ่มน้อย [เป็นข้อสันนิษฐานที่ไม่ได้อ้างอิงจากเนื้อเรื่องและนอกเหนือจากข้อสันนิษฐานที่อลินตั้งขึ้น]
- ชายหนุ่มคนนี้รู้จักกับคนที่เขาตะโกนเรียก [ไม่ถูกต้อง - ไม่ใช่ข้อสันนิษฐาน เนื้อเรื่องกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าเขาเรียกเพื่อน]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 จงอธิบายว่าเพราะเหตุใดข้อสันนิษฐานนี้จึงอาจจะไม่ถูกต้อง

กระบวนการคิด	ประเมินข้อมูล สร้างข้อโต้แย้ง และอธิบายประเด็นปัญหาหรือสถานการณ์
กระบวนการทางการคิดย่อย	การบรรยาย และอธิบายสถานการณ์หรือปัญหาที่ซับซ้อน
รูปแบบข้อสอบ	เขียนตอบแบบเปิด
ระดับความยากของข้อสอบ	ระดับ 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

ให้คำอธิบายอย่างเจาะจงถึงข้อสันนิษฐานที่ตอบในคำถามที่ 4.1 และ บรรยายว่า เพราะเหตุใดข้อสันนิษฐานนั้นจึงอาจไม่ถูกต้อง คำอธิบายอาจเป็นการตีความพฤติกรรมที่ อลินสังเกตไปอีกทางหนึ่งหรืออาจเป็นการลบล้างข้อสันนิษฐานของอลิน

1. ข้อสันนิษฐาน: ชายหนุ่มคนนี้เป็นชาวต่างชาติ คำอธิบายต้องเน้นไปที่ภาษาที่เขาใช้
2. ข้อสันนิษฐาน: ชายหนุ่มคนนี้เป็นคนจนหรือไม่มีเงินจ่ายค่าอาหาร คำอธิบายต้องเน้นไปที่ว่าเขาสวมเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง หรือ เขากำลังหยิบผลไม้
3. ข้อสันนิษฐาน: ชายหนุ่มคนนี้ไม่มีงานทำ คำอธิบายต้องเน้นไปที่ว่าเขาสวมเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง หรือ เขากำลังหยิบผลไม้
4. ข้อสันนิษฐาน: ชายหนุ่มคนนี้เป็นขโมย คำอธิบายต้องเน้นไปที่ข้อสังเกตว่าเขากำลังหยิบผลไม้
5. ข้อสันนิษฐาน: ชายหนุ่มคนนี้ (หรือชาวต่างชาติ) ไม่เคารพกฎระเบียบของสังคม

คำอธิบายต้องเน้นไปที่ข้อสังเกตว่าเขากำลังหยิบผลไม้

- เพียงเพราะเขาพูดอีกภาษาหนึ่งไม่ได้หมายความว่าเขาเป็นชาวต่างชาติ [1]
- เขาอาจพูดได้มากกว่าหนึ่งภาษา [1]
- เขาอาจจะเกิดในประเทศนี้ แต่เขาพูดภาษาที่ต่างออกไป [1]
- บางทีการสวมเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่งอาจจะเป็นที่นิยมของวัยรุ่น [2]
- เขาอาจจะทำงานที่แผงขายผลไม้ [2]
- เจ้าของแผงขายผลไม้อาจอนุญาตให้เขาหยิบผลไม้ได้ [2]
- เขาอาจกำลังขอให้เพื่อนช่วยจ่ายค่าผลไม้ให้ [2]
- เขาอาจจะสวมเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่งเพราะงานที่เขาทำ [3]
- เพียงเพราะเขาหยิบผลไม้ไม่ได้หมายความว่าเขาไม่ได้ทำงาน [3]
- เขาอาจจะทำงานที่ได้ค่าแรงต่ำมากจนไม่สามารถจ่ายเงินค่าอาหารมื้อหลักที่จำเป็นได้ [4]
- เขาอาจรู้จักกับเจ้าของแผงขายผลไม้และได้รับอนุญาตให้หยิบผลไม้ได้ [4 หรือ 5]
- ครอบครัวของเขาอาจเป็นเจ้าของแผงขายผลไม้ [4 หรือ 5]

หรือ : ให้คำอธิบายทั่วไปที่บรรยายถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการตั้งข้อสันนิษฐาน

- เธอไม่ได้มีข้อมูลเกี่ยวกับชายหนุ่มคนนี้มากพอที่จะตั้งข้อสันนิษฐานนี้ได้
- เธอสร้างข้อสรุปที่ไม่ยุติธรรม
- เธอใช้ภาพลักษณ์ที่มีอคติต่อเขา [ภาพลักษณ์ที่มีอคติเป็นข้อสรุปที่ไม่ยุติธรรมแบบหนึ่ง]
- เธอเป็นพวกเหยียดผิว [การตัดสินผู้อื่นตามเชื้อชาติที่มองเห็นเป็นข้อสรุปที่ไม่ยุติธรรมแบบหนึ่งสามารถยอมรับคำที่เกี่ยวข้อง เช่น การเหยียด อคติ เป็นต้น ได้]
- เธอด่วนตัดสินใจ (โดยยังมีข้อมูลไม่เพียงพอ/โดยไม่รู้จักหรือไม่ได้พูดคุยกับชายหนุ่มคนนี้)
- เธอตัดสินผู้อื่น
- อาจจะมีเหตุผลอื่นที่ดีกว่านี้สำหรับพฤติกรรมของเขา
- เธอมีเรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียวเกี่ยวกับเขา

หรือ ให้คำอธิบายทั่วไปที่บรรยายว่าเพราะเหตุใดข้อสันนิษฐานที่ตั้งขึ้นจากการกระทำของชายหนุ่มคนนี้อาจไม่ถูกต้อง

- เขาอาจจะทำอย่างนั้นเพราะเขาเป็นคนทุพพลภาพ
- เขาอาจจะกำลังโอ้อวดต่อหน้าเพื่อนของเขา

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำอธิบายที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อสันนิษฐานที่ตอบในข้อย่อย 1

- เขาอาจจะคิดว่าเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่งนั้นเท่ห์ดี [ถ้าคำอธิบายนี้เป็นคำตอบสำหรับข้อสันนิษฐานว่าชายหนุ่มคนนี้เป็นชาวต่างชาติ หรือไม่เคารพสังคม จะถือว่าไม่เกี่ยวข้อง]
- เขาอาจรู้สองภาษา [ถ้าคำอธิบายนี้เป็นคำตอบสำหรับข้อสันนิษฐานว่าชายหนุ่มคนนี้เป็นคนจนไม่มีงานทำ หรือเป็นขโมย จะถือว่าไม่เกี่ยวข้อง]

หรือ : ให้คำอธิบายที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน หรือไม่เพียงพอ

- จริง ๆ แล้ว เสื้อผ้าของเขาไม่ได้ขาดรุ่งริ่ง [ไม่ถูกต้อง – คำถามระบุว่าเสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง]
- เขาไม่รู้กฎระเบียบ [ไม่เพียงพอ]
- เขาอาจจะมีงานทำก็ได้ [ไม่เพียงพอ – ไม่ได้ให้คำอธิบายสำหรับข้อสันนิษฐานที่ 3 (ชายหนุ่มคนนี้ไม่มีงานทำ) คำตอบที่ระบุเพียงด้านตรงข้ามของข้อสันนิษฐานใน คำถามที่ 1 ถือว่าไม่เพียงพอ]
- เขาอาจจะดูน่ารังเกียจเพราะว่าเขาไม่สบาย [ให้คำอธิบายที่เจาะจงกับข้อสันนิษฐานในคำถามที่ 4.1]

หรือ : ให้คำอธิบายทั่วไปที่บรรยายถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการตั้งข้อสันนิษฐานที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกินไม่เพียงพอ หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ข้อสันนิษฐานเป็นสิ่งที่ไม่ดี [ไม่เกี่ยวข้อง]
- ข้อสันนิษฐานมักจะไม่ถูกต้อง [ไม่เพียงพอ – ไม่ได้ให้คำอธิบาย]

- เธอเพิ่งจะรู้จักเขา [ไม่ถูกต้อง – จากเนื้อเรื่องอลินไม่ได้รู้จักกับชายหนุ่มคนนี้]
- มันเร็วเกินไป [กว้างเกิน]

หรือ : ให้คำอธิบายทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของชายหนุ่มคนนี้ที่ไม่ถูกต้อง กว้างเกิน ไม่เพียงพอ

- หรือไม่เกี่ยวข้อง
- โอ้อวด [กว้างเกิน]
- เขาอาจจะดีกับครอบครัวของเขา [ไม่เกี่ยวข้อง]
- เขาอาจจะแค่ไม่เหมือนคนอื่น [กว้างเกิน]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

“เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว” ที่เอดิชีกล่าวถึงนั้นหมายความว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : – การตัดสินผู้อื่นทั้งที่ตนรู้ไม่จริงแต่อวดรู้
– การตีค่าผู้อื่นด้วยอคติส่วนตนที่เกิดจากความไม่รู้
– มุมมองแคบ ๆ ที่ตนมีต่อผู้หนึ่งผู้ใดโดยอ้างอิงเพียงลมปากของผู้อื่น)

คำถามที่ 6 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

จากคำกล่าวที่ว่า “...เป็นไปไม่ได้เลยที่ชาวแอฟริกันจะมีอะไรที่เหมือนเธอไม่ว่าด้านใดก็ตาม เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีความรู้สึกอันซับซ้อนมากไปกว่าความรู้สึกสมเพช เป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีความสัมพันธ์กันอย่างมนุษย์ที่มีความเท่าเทียมกัน” สะท้อนให้เห็นว่า เอดิชีมีความรู้สึกอย่างไรต่อเพื่อนร่วมหอพักชาวอเมริกัน เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

(แนวคำตอบ : ไม่พอใจอย่างมาก/ไม่สบอารมณ์ยิ่ง/โกรธ เพราะเอดิชีถูกเพื่อนร่วมหอพักของเธอดูถูก/ดูหมิ่น/ด้อยค่า/เหยียดหยาม)

คำถามที่ 7 : เรื่องเล่าเพียงเรื่องเดียว

นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้รับจากประสบการณ์ของเอดิซีกับเพื่อนร่วมหอพักไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร

(แนวคำตอบ : – ไม่ตัดสินผู้อื่นหรืออวดรู้เรื่องผู้อื่นด้วยอคติของตน
– ให้เกียรติผู้อื่นในฐานะเพื่อนมนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน
– ไม่ตีค่าผู้อื่นโดยอ้างอิงจากคำบอกเล่าที่ไม่รู้จริงหรือไม่น่าเชื่อถือ)

รอยพ่นสีบนกำแพง

ฉันเดือดดาลไปด้วยความโกรธที่เห็นกำแพงโรงเรียนต้องถูกทำความสะอาดและทาสีใหม่ถึงสี่ครั้งเพื่อลบรอยพ่นสีบนกำแพง การสร้างสรรเป็นสิ่งที่น่าชมเชยก็จริงอยู่ แต่มนุษย์ควรจะหาวิธีการแสดงออกที่ไม่ต้องทำให้สังคมเดือดร้อนและสูญเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มโดยไม่จำเป็น

ทำไมคุณชอบทำลายชื่อเสียงของคนวัยรุ่นหนุ่มสาวด้วยการไปพ่นสีบนกำแพง ซึ่งเป็นข้อห้าม ศิลปินมืออาชีพน่ะ เขาไม่แขวนงานของเขาตามข้างถนนหรอกจริงไหม แต่เขาจะหาเงินและชื่อเสียงโดยการแสดงนิทรรศการผลงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ในความเห็นของฉัน ไม่ว่าจะเป็นตัวตึก รั้ว ม้านั่งในสวนสาธารณะ ต่างก็ถูกออกแบบมาอย่างมีศิลปะในตัวเองแล้วทั้งนั้น มันน่าเสียดายที่จะไปทำลายงานสถาปัตยกรรมนี้เสีย ด้วยรอยพ่นสี และยิ่งกว่านั้นวิธีนี้ยังทำลายชั้นโอโซนในบรรยากาศอีกด้วย จริงๆนะ ฉันไม่เข้าใจเลยว่าทำไมศิลปินอาชญากรรมเหล่านี้จะรู้สึกเดือดร้อนเมื่อเห็นว่า “งานศิลปะ" ของพวกเขาถูกล้างออกครั้งแล้วครั้งเล่า

เกวลิน

ไม่ต้องพูดกันเรื่องรสนิยม ทุกวันนี้สังคมเต็มไปด้วยการสื่อสารและการโฆษณา ตามถนนมีแต่ตราของบริษัท ชื่อห้างร้าน โปสเตอร์ขนาดมหึมา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ใช่ไหม ใช่ ส่วนใหญ่ยอมรับกันได้ แล้วรอยพ่นสีบนกำแพงล่ะ ยอมรับกันได้ไหม บางคนก็บอกว่าได้ บางคนก็บอกว่าไม่ได้

ใครเป็นคนจ่ายค่าพ่นสีบนกำแพง ในที่สุดใครเป็นคนจ่ายค่าโฆษณา ใช่ผู้บริโภคไงล่ะ

คนที่เอาแผ่นป้ายโฆษณามาเที่ยวแปะล่ะ เคยขออนุญาตไหม ก็ไม่เคย พวกพ่นสีบนกำแพงทำเช่นนั้นบ้างได้ไหม มันไม่ใช่แต่เรื่องของการบอกชื่อของตัวเอง–ชื่อแก๊ง และผลงานศิลปะชิ้นใหญ่ๆตามข้างถนน

ลองนึกถึง ผ้าลายทาง และลายตาหมากรุก ที่มีขายตามร้านเมื่อสองสามปีก่อน และลายเสื้อผ้าของนักเล่นสกี ทั้งลายและสีของผ้าเหล่านี้ก็ถูกขโมยมาจากลายที่ตกแต่งไว้อย่างสวยงามบนกำแพงคอนกรีตตามข้างถนนนั่นเอง ตลกดีที่ลวดลายเหล่านี้เป็นที่ยอมรับ และชื่นชม แต่รอยพ่นสีบนกำแพงซึ่งเป็นแบบเดียวกันกลับถูกมองเห็นว่าทุเรศ โลกนี้มันช่างยากนักสำหรับศิลปิน

โสภิตา

จดหมายสองฉบับนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องรอยพ่นสีบนกำแพง ที่ได้มาจากอินเทอร์เน็ต รอยพ่นสีบนกำแพงเป็นการวาดภาพ และขีดเขียนบนกำแพงที่ผิดกฎหมาย **ให้นักเรียนอ้างถึงจดหมายทั้งสองฉบับในการตอบคำถามต่อไปนี้**

คำถามที่ 1 : รอยพ่นสีบนกำแพง

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง
สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น
แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

จุดประสงค์ของจดหมายทั้งสองฉบับ เพื่อ

1. อธิบายว่ารอยพ่นสีบนกำแพงคืออะไร
2. แสดงความคิดเห็นต่อรอยพ่นสีบนกำแพง
3. แสดงให้เห็นความนิยมของรอยพ่นสีบนกำแพง
4. บอกผู้คนให้รู้ว่าต้องใช้เงินมากเท่าไรในการกำจัดรอยพ่นสีบนกำแพง

การให้คะแนน รอยพ่นสีบนกำแพง 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 2. แสดงความคิดเห็นต่อรอยพ่นสีบนกำแพง

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : รอยพ่นสีบนกำแพง

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง
สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ทำไมโสภิตาจึงอ้างถึงการโฆษณา

.....

.....

การให้คะแนน รอยพ่นสีบนกำแพง 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

คำตอบที่มี การเปรียบเทียบระหว่างรอยพ่นสีบนกำแพงกับการโฆษณา คำตอบตรงกับแนวคิดที่ว่าการโฆษณาเป็นรอยพ่นสีบนกำแพงที่ถูกกฎหมาย

- เพื่อให้เราเห็นว่าภาพโฆษณาก็เหมือนๆ กับรอยพ่นสีบนกำแพง
- บางคนบอกว่าภาพโฆษณาก็น่าเกลียดเหมือนภาพพ่นสีบนกำแพงเหมือนกัน
- เธอบอกว่า การโฆษณาเป็นเพียงรอยพ่นบนกำแพงที่ถูกกฎหมาย
- หล่อนคิดว่าการโฆษณาก็เหมือนกับการพ่นสีบนกำแพง

- เพราะว่าพวกนั้นไม่ได้ขออนุญาตติดตั้งป้าย [การเปรียบเทียบคล้ายๆ ว่าการโฆษณาและการพ่นสีบนกำแพงก็เหมือนกัน]
- เพราะว่าการโฆษณาถูกนำเข้ามาสู่สังคมโดยไม่ได้รับอนุญาต เช่นเดียวกับรอยพ่นสีบนกำแพง
- เพราะว่าป้ายโฆษณาก็เหมือนกับรอยพ่นสี [เป็นคำตอบน้อยที่สุดที่จะได้คะแนนเต็ม รู้ความเหมือนโดยไม่ได้ขยายความว่าเหมือนอย่างไร]
- เพราะว่ามันก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงผลงาน
- เพราะว่าผู้โฆษณาติดป้ายโฆษณาบนผนัง ดังนั้นเธอจึงคิดว่ามันเหมือนการพ่นสีบนกำแพงเช่นกัน
- เพราะว่ามันอยู่บนกำแพงเหมือนกัน
- เพราะว่ามันดูดี หรือดูน่าเกลียดก็พอๆ กัน
- เธออ้างถึงการโฆษณาเพราะมันเป็นที่ยอมรับ ซึ่งต่างจากการพ่นสีบนกำแพง [แสดงความเหมือนกันระหว่างรอยพ่นสี และการโฆษณา โดยบอกความต่างกันของเจตคติที่มีต่อทั้งสองสิ่ง]

หรือ คำตอบที่อ้างถึงการโฆษณาเป็นกลยุทธ์ของการพิทักษ์หรือปกป้องการพ่นสีบนกำแพง เช่น

- เพื่อว่าในที่สุดการพ่นสีบนกำแพงจะได้รับการยอมรับว่าถูกต้องเช่นกัน

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้เหตุผลไม่พอเพียง หรือ คลุมเครือเกินไป เช่น

- เป็นวิธีที่เสนอทัศนะของตัวเธอเอง
- เพราะว่าเธอต้องการพูดถึงว่าตัวอย่างหนึ่ง
- มันเป็นกลยุทธ์
- ตราของบริษัทหรือชื่อร้าน

หรือ แสดงถึงความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องของเนื้อหาที่ให้มา เป็นคำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- เธออธิบายถึงรอยพ่นสี
- เพราะคนทั่วไประบายสีบนตัวเอง
- รอยพ่นสีเป็นการโฆษณาอย่างหนึ่ง
- เพราะว่าการพ่นสีเป็นการโฆษณาสำหรับคนบางคนหรือกลุ่มคนบางกลุ่ม [เปรียบเทียบไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น รอยพ่นสีเป็นการโฆษณาอย่างหนึ่ง]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : รอยพ่นสีบนกำแพง

นักเรียนเห็นด้วยกับจดหมายฉบับใด จงอธิบายโดยใช้**คำพูดของนักเรียนเอง**

.....

.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แนวของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

การให้คะแนน รอยพ่นสีบนกำแพง 3

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

คำตอบที่อธิบายความเห็นของตนเองโดยการอ้าง <u>เนื้อหาของจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่งหรือทั้งสองฉบับ</u> อาจอ้างถึงจุดยืนทั่วไปของผู้เขียนจดหมาย (เช่น เห็นด้วยหรือคัดค้าน) หรืออ้างถึงรายละเอียดของการถกเถียงโต้แย้งกัน การตีความข้อโต้แย้งของผู้เขียนต้อง<u>สมเหตุสมผล</u> คำอธิบายอาจจะทำในรูปของปรับคำพูดในเนื้อหาที่ตรงกันนั้นๆ เสียใหม่ แต่ไม่ใช่ลอกมาจากเนื้อเรื่องทั้งประโยคโดยไม่มีการปรับเปลี่ยนหรือเติมแต่งเลย เช่น

- ฉันเห็นด้วยกับเกวลิน การพ่นสีบนกำแพงเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และเป็นการทำลายสิ่งที่มีคุณค่า
- เกวลิน เพราะฉันต่อต้านการพ่นสีบนกำแพง [เป็นคำตอบที่น้อยที่สุดที่จะได้คะแนนเต็ม]
- โสภิตา ฉันคิดว่าเป็นการปากว่าตาขยิบในการต่อว่าศิลปินพ่นสีบนกำแพง เพราะมีการลอกเลียนนำไปออกแบบทำรายได้เป็นล้าน
- ฉันค่อนข้างจะเห็นด้วยกับทั้งคู่ การพ่นสีบนกำแพงน่าจะผิดกฎหมายในที่สาธารณะ แต่คนพวกนี้น่าจะมีโอกาสแสดงผลงานของเขาในที่อื่นๆ
- ของโสภิตา เพราะเธอห่วงใยเกี่ยวกับศิลปะ
- ฉันเห็นด้วยกับทั้งสองคน การพ่นสีบนกำแพงเป็นสิ่งไม่ดี แต่การโฆษณาก็พอกัน ดังนั้นฉันจะไม่กล่าวอะไรที่เป็นเหมือนปากว่าตาขยิบ
- เกวลิน เพราะฉันไม่ชอบรอยพ่นสีบนกำแพงเช่นกัน แต่ฉันเข้าใจจุดยืนของโสภิตาที่เธอไม่ต้องการตำหนิพวกเขาที่ทำในสิ่งที่เขาเชื่อมั่น
- ของเกวลิน เพราะว่ามันน่าเสียดายที่จะทำลายชื่อเสียงของคนรุ่นหนุ่มสาวในสิ่งที่ ไร้สาระ [กรณีนี้ค่อนข้างหมิ่นเหม่ เนื่องจากมีการอ้างเนื้อหาโดยตรง แต่พอรับได้ เพราะมีคำอธิบายอื่นๆ ด้วยเช่นกัน]
- โสภิตา เป็นความจริงว่า รูปแบบและสีที่ปรากฏในร้านนั้นลอกเลียนมาจากรอยพ่นสี และได้รับการยอมรับจากคนทั่วไปที่เห็นว่าการพ่นสีบนกำแพงนั้นน่าเกลียด [คำอธิบาย เป็นการรวมความคิดเห็นจากเนื้อหา แต่มีส่วนที่แสดงว่ามีความเข้าใจเป็นอย่างดี]

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

คำตอบที่ให้ข้อคิดเห็นของตนเองโดยคัดลอกเนื้อหาของจดหมายฉบับหนึ่งหรือทั้งสองฉบับ เช่น

- เกวลิน เพราะฉันเห็นด้วยว่ามนุษย์ควรจะหาวิธีการแสดงออกที่ไม่ต้องทำให้สังคมเดือดร้อนและสูญเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม
- เกวลิน ทำไมชอบทำลายชื่อเสียงของคนวัยรุ่นหนุ่มสาว

หรือ ให้คำตอบไม่เพียงพอ หรือ คลุมเครือเกินไป

- ของโสภิตา เพราะฉันคิดว่าจดหมายของเกวลินไม่ได้ช่วยสนับสนุนข้ออภิปรายของหล่อนอย่างมีเหตุผล (โสภิตาเปรียบเทียบข้อโต้แย้งของเธอกับการโฆษณา ฯลฯ) [รูปแบบการตอบ หรือคุณภาพของการโต้แย้ง]
- เกวลิน เพราะเธอให้รายละเอียดมากกว่า [รูปแบบการตอบ หรือคุณภาพของการโต้แย้ง]
- ฉันเห็นด้วยกับเกวลิน [ไม่มีการสนับสนุนความเห็น]
- ของเกวลิน เพราะฉันเชื่อสิ่งที่เธอกำลังพูด [ไม่มีการสนับสนุนความเห็น]
- ทั้งคู่ เพราะว่าฉันพอจะเข้าใจว่าเกวลินมีพื้นฐานจากที่ไหน แต่โสภิตาก็ถูก [ไม่มีการสนับสนุนความเห็น]

หรือ แสดงความเข้าใจในเนื้อหาที่ไม่ถูกต้อง หรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้ หรือ ไม่เกี่ยวข้อง

- ฉันเห็นด้วยอย่างมากกับเกวลิน ดูเหมือนโสภิตาไม่แน่ใจในสิ่งที่เธอคิด
- ของเกวลิน เพราะเธอคิดว่าบางคนมีพรสวรรค์ [แปลความหมายของคำโต้แย้งของเกวลินผิด]

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : รอยพ่นสีบนกำแพง

เราอาจพูดถึง **สิ่งที่**จดหมายพูดถึง (เนื้อหาของจดหมาย)

เราอาจพูดถึง **วิธีการ**เขียนจดหมาย (ลักษณะการเขียน)

ถ้าไม่คำนึงถึงว่านักเรียนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับจดหมายฉบับใด ในความคิดของนักเรียน คิดว่าจดหมายฉบับใด ดีกว่ากัน ให้อธิบายโดยอ้างถึง**วิธีการ**เขียนจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือทั้งสองฉบับ

.....

.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

การให้คะแนน รอยพ่นสีบนกำแพง 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

คำตอบที่อธิบายความคิดเห็นโดยอ้างถึงลักษณะการเขียน หรือรูปแบบของจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่งหรือทั้งสองฉบับ อ้างเกณฑ์ เช่น ลักษณะการเขียน โครงสร้างของการโต้แย้ง การโต้แย้ง การโน้มน้าว ระดับ การแสดงจุดยืนของตน กลยุทธ์การโน้มน้าวผู้ฟัง การใช้คำเช่น “ข้อโต้แย้งที่ดีกว่า” ต้องมีสาระประกอบที่หนักแน่น

(หมายเหตุ คำว่า “น่าสนใจ” “อ่านง่าย” “ชัดเจน” ถือว่าไม่พอเพียง) เช่น

- ของเกวลิน เธอให้แง่คิดหลายด้านเพื่อการพิจารณา และเธอยังพูดถึงการที่รอยพ่นสีทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งฉันคิดว่าสำคัญมาก
- จดหมายของเกวลินมีผลมาก เพราะเธอพูดกับศิลปินที่พ่นสีบนกำแพงโดยตรง
- ฉันคิดว่า จดหมายของเกวลินดีกว่าอีกฉบับหนึ่ง ฉันคิดว่าโสภิตาค่อนข้างลำเอียง
- ฉันคิดว่าโสภิตาอภิปรายแรงเกินไป แต่ของเกวลินมีการเรียบเรียงสละสลวยกว่า
- โสภิตา เพราะเธอไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าใคร [อธิบายความเห็นของเขา/เธอ ในเชิงคุณภาพของเนื้อหา เป็นคำอธิบายที่ดี เมื่อแปลความหมายว่า “ไม่ได้โจมตีใคร”]
- ฉันชอบจดหมายของเกวลิน เธอเสนอความคิดเห็นออกมาได้อย่างโดดเด่น

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ตัดสินในแง่ของการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับจุดยืนของผู้เขียน หรือดัดแปลงข้อความในเนื้อหาหรือติติงด้านเนื้อหา เช่น

- เกวลิน ฉันเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่เธอพูด
- จดหมายของเกวลินดีกว่า การพ่นสีบนกำแพงเป็นสิ่งที่สิ้นเปลือง และไม่มีประโยชน์เหมือนที่เธอพูด
- โสภิตา เพราะทุกสิ่งที่เธอพูดสำคัญทั้งนั้น

หรือ ตอบโดยไม่อธิบายเหตุผลอย่างพอเพียง เช่น

- จดหมายของโสภิตาดีที่สุด
- จดหมายของโสภิตาอ่านง่าย
- เกวลินมีข้อโต้แย้งที่ดีกว่า

หรือ แสดงถึงความไม่เข้าใจเนื้อหา และตอบอย่างไม่เป็นเหตุเป็นผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- เกวลินเขียนได้ดีกว่า เธออธิบายปัญหาเป็นขั้นตอน และบนพื้นฐานของข้อมูลของเธอ เธอสรุปได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล
- โสภิตา เพราะว่าเธอรักษาจุดยืนของเธอตั้งแต่ต้นจนจบ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : รอยพ่นสีบนกำแพง

คำกล่าวของเกวลินที่ว่า “ศิลปินอาชญากรรม” มีความหมายโดยนัยว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : – ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะตามวัตถุหรือสถานที่ที่ไม่สมควร
– ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะที่ไปทำลายวัตถุหรือสถานที่ที่ไม่ใช่ของตน
– ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะตามวัตถุหรือสถานที่ที่เป็นสาธารณสมบัติหรือสมบัติส่วนบุคคล)

คำถามที่ 6 : รอยพ่นสีบนกำแพง

คำกล่าวของโสภิตาที่ว่า “โลกนี้มันช่างยากนักสำหรับศิลปิน” มีความหมายโดยนัยว่าอย่างไร

(แนวคำตอบ : – ผู้บริโภคให้ค่าแก่งานศิลปะอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่เท่าเทียมกัน
– ผู้บริโภคไม่ได้ตัดสินความเป็นศิลปินจากคุณค่าที่แท้จริงของงานศิลปะ
– ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะจะถือเป็นศิลปินหรือไม่ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้บริโภค)

คำถามที่ 7 : รอยพ่นสีบนกำแพง

หากนักเรียนเป็นผู้บริหารประเทศ นักเรียนจะมีแนวทางในการแก้ปัญหาจากบทอ่านนี้อย่างไร จึงจะสอดคล้องกับความคิดเห็นของทั้งเกวลินและโสภิตา

(แนวคำตอบ : จัดหาวัตถุหรือสถานที่ที่เป็นสาธารณสมบัติไว้ให้ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะมีโอกาสได้แสดงความเป็นศิลปินแก่สาธารณชนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย)

เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

เส้นทางเดินสำรวจดราเคนส์เบิร์กตอนเหนือ: แอฟริกาใต้ / เลโซโท
เอกสารข้อเท็จจริง

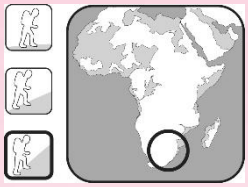

ภาพรวม

- เส้นทางเดินสำรวจดราเคนสเบิร์กตอนเหนือ เป็นการเดินข้ามสันเขาดราเคนสเบิร์กตอนเหนือซึ่งอยู่ในระดับสูง เส้นทางยาวประมาณ40 ไมล์ (65 กม.) คร่อมอยู่บนชายแดนระหว่างแอฟริกาใต้และเลโซโทในการข้ามผ่านต้องใช้เวลาเดินทางด้วยความอุตสาหะเป็นเวลา 5 วัน บนเส้นทางเดินสำรวจจะพบสถานที่เด่นๆ ได้แก่ ทิวทัศน์ที่น่าตื่นตาตื่นใจไปตลอด ตั้งแต่จุดชมวิวรูปอัฒจันทร์จนถึงจุดชมวิวเขี้ยวปีศาจซึ่งอยู่ในระหว่างทางที่คุณเดินไปสู่จุดบันไดโซ่เหล็ก และชมพระอาทิตย์ขึ้นที่มอนจ์วาเน่ซึ่งควรค่าแก่การตั้งนาฬิกาปลุก
- จุดเริ่มต้น: ลานจอดรถผู้พิทักษ์ อุทยานแห่งชาติรอยัลนาทาล
- จุดสิ้นสุด: โรงแรมยอดวิหาร
- ความยากและความสูง: นี่เป็นการเดินทางบนภูเขาสูงซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ห่างไกลหลายๆ แห่งของเทือกเขาดราเคนส์เบิร์ก การเดินทางค่อนข้างยากลำบากและใช้เวลาตลอดทั้งวัน ซึ่งจำเป็นต้องมีทักษะการนำทางที่ดีจึงจะเดินทางข้ามผ่านอย่างปลอดภัย

ช่วงเวลาและฤดูกาล

- เดือนที่ดีที่สุดในการเดินทาง: เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน หรือ กันยายน ตุลาคม พฤศจิกายน
- สภาพอากาศ: ฤดูร้อนในดราเคนสเบิร์กอาจร้อนมากและความชื้นสูง ฤดูหนาวจะแห้งกว่ามาก แต่ก็มีโอกาสเกิดฝนอยู่เป็นประจำซึ่งบนพื้นที่สูงบางครั้งอาจอยู่ในรูปของหิมะ ในช่วงฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วงอุณหภูมิเวลากลางวันพอเหมาะ (ระหว่าง 60oF/15oC และ 70oF/20oC) แต่ในตอนกลางคืนอุณหภูมิจะลดต่ำกว่าจุดเยือกแข็งอยู่เสมอ

อุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน												
ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูงสุดในแต่ละ~~วัน~~เดือน												
(°F)	72	70	70	66	63	60	60	63	66	68	70	70
(°C)	22	21	21	19	17	15	15	17	19	20	21	21
ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิต่ำสุดในแต่ละ~~วัน~~เดือน												
(°F)	55	55	54	48	46	41	41	43	46	48	52	54
(°C)	13	13	12	9	8	5	5	6	8	9	11	12
ค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในแต่ละเดือน												
(นิ้ว)	9.3	8.5	7.7	3.1	1.1	0.6	0.5	1.3	2.4	4.0	6.5	7.9
(มิลลิเมตร)	237	216	196	78	29	14	12	33	62	101	165	201
	ม.ค.	**ก.พ.**	**มี.ค.**	**เม.ย.**	**พ.ค.**	**มิ.ย.**	**ก.ค.**	**ส.ค.**	**ก.ย.**	**ต.ค.**	**พ.ย.**	**ธ.ค.**

ข้อมูลการเดิน

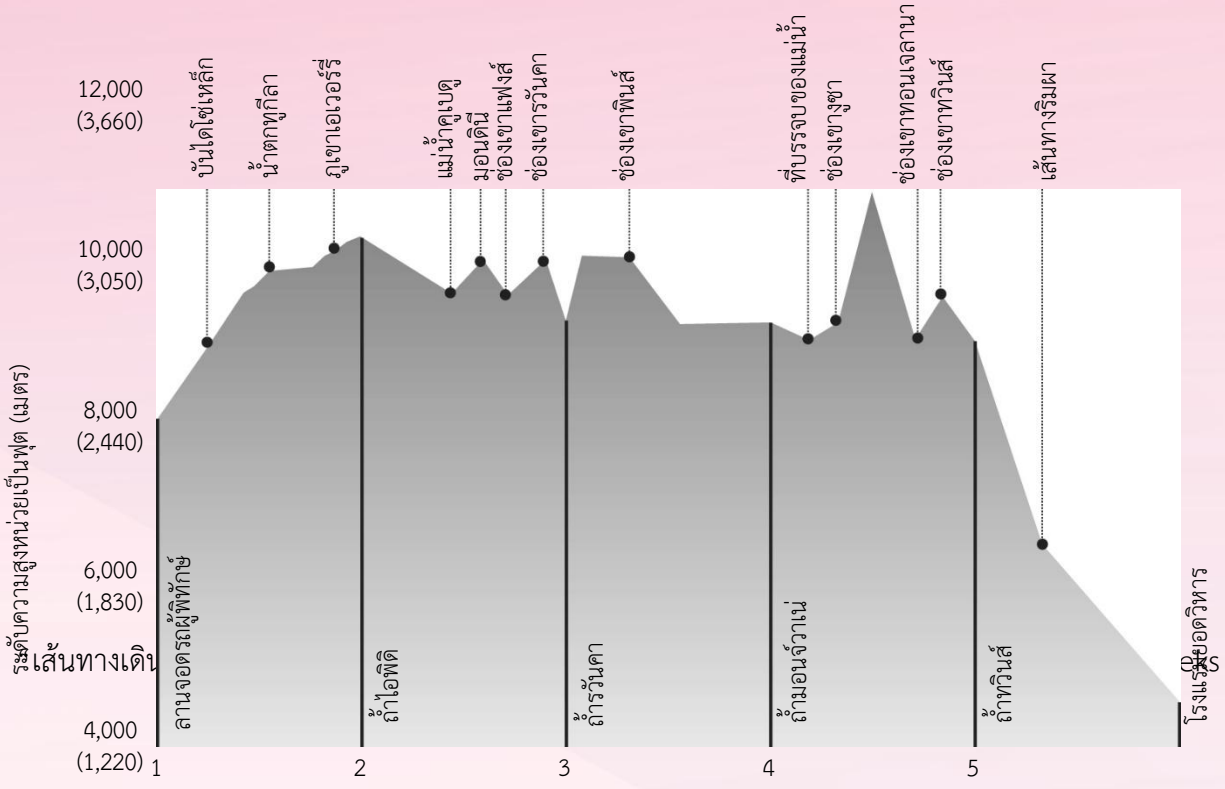

ใช้ “เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา” เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

ใช้ “เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา” เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ในภาพรวม เส้นทางเดินสำรวจนี้ให้ความรู้สึกอย่างไร

1. ยากปานกลาง ฤดูร้อนเดินสำรวจได้ดีที่สุด
2. ยากปานกลาง ผสมกันระหว่างภูเขาและพื้นที่ราบ
3. ยาก จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมที่ดี
4. ยากที่สุด จำเป็นต้องมีความสามารถในการปีนเขาที่ดี

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : รู้ใจความสำคัญของเรื่องเชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน
โครงสร้างภาษา : การพรรณนา
รูปแบบถ้อยความ : ผสมต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การให้คะแนน เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา 1

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. ยาก จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมที่ดี

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 2 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ลานจอดรถผู้พิทักษ์อยู่ที่ระดับความสูงใด ให้นักเรียนตอบเป็นฟุตและเมตร

.....

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งข้อมูลซึ่งบอกไว้อย่างชัดเจนในรูปภาพ
โครงสร้างภาษา : การพรรณนา
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล

การให้คะแนน เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา 2

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : 8.000 ฟุต และ 2.440 เมตร

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 3 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ลองจินตนาการว่าถ้านักเรียนต้องไปเดินในเส้นทางเดินสำรวจที่อธิบายในเนื้อเรื่อง
นักเรียนจะเลือกไปเดินตามเส้นทางเดินสำรวจในเดือนใดต่อไปนี้
จงเขียนวงกลมล้อมรอบคำว่า “เมษายน” “มิถุนายน” หรือ “กันยายน” และใช้ข้อมูล**ในตาราง**เพื่อให้เหตุผลอธิบายคำตอบของนักเรียน

เมษายน มิถุนายน กันยายน

.....

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : สนับสนุนหลักฐานอ้างอิงส่วนบุคคลโดยการเปรียบเทียบและการประเมินสาระจากเรื่อง
เชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน
โครงสร้างภาษา : การพรรณนา
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน

การให้คะแนน เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา 3

คะแนนเต็ม

รหัส 2 :

วงกลมล้อมรอบ “เมษายน” “มิถุนายน” **หรือ** “กันยายน” **และ** ให้เหตุผลที่เป็นการประเมินหรือเปรียบเทียบ (โดยตรงหรือโดยนัย) **และ** อ้างถึงตารางอย่างถูกต้อง หมายเหตุ: อย่าหักคะแนนสำหรับความสับสนเกี่ยวกับฤดูกาลของซีกโลกเหนือกับซีกโลกใต้

- เมษายน มันสบายและอบอุ่น [การประเมิน]
- มิถุนายน มีฝนไม่มาก [หมายถึงการเปรียบเทียบ]
- มิถุนายน อากาศเย็นก็ไม่เป็นไร [การประเมิน]
- กันยายน มีฝนไม่มากและไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป

ได้คะแนนบางส่วน

รหัส 1 :

วงกลมล้อมรอบ “เมษายน” “มิถุนายน” **หรือ** “กันยายน” **และ** ให้เหตุผลที่อ้างถึงตารางอย่างถูกต้อง แต่ไม่มีการประเมินหรือการเปรียบเทียบ **หรือ** เปรียบเทียบเดือนที่เลือกมากับอีกเดือนหนึ่งได้อย่างถูกต้อง และไม่อ้างถึงเดือนที่สาม หมายเหตุ: อย่าหักคะแนนสำหรับความสับสนเกี่ยวกับฤดูกาลของซีกโลกเหนือกับซีกโลกใต้

- กันยายน ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูงสุดในแต่ละวันเท่ากับ 19°C
- กันยายน เพราะมันแห้งแล้งกว่าเดือนเมษายน

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่ได้อ้างถึงตาราง

- กันยายน เพราะมันบอกไว้ว่าเป็นหนึ่งในเดือนที่แนะนำ [ไม่ได้อ้างถึงตาราง]

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- มิถุนายน เพราะมันน่าจะดี [กว้างเกิน]

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 4 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

จากข้อมูลที่ให้มา หลังจากเดินผ่านไปสองวันนักเรียนจะอยู่ที่ไหน

1. ที่ลานจอดรถผู้พิทักษ์
2. ที่ถ้ำไอฟิดิ
3. ที่ถ้ำรวันคา
4. ที่ถ้ำมอนจ์วาเน่
5. ที่ถ้ำทวินส์
6. ที่โรงแรมยอดวิหาร

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งข้อมูลซึ่งแสดงไว้อย่างชัดเจนในเรื่องเชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน
โครงสร้างภาษา : การพรรณนา
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล

การให้คะแนน เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา 4

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 3. ที่ถ้ำรวันคา

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 5 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

นักเรียนคิดว่าเส้นทางเดินสำรวจในวันใดยากลำบากที่สุด ให้ใช้ข้อมูลจากเนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลสนับสนุนคำตอบของนักเรียน

.....

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม : สนับสนุนความคิดเห็นโดยการใช้สาระจาก เรื่องเชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน
โครงสร้างภาษา : การพรรณนา
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน

การให้คะแนน เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา 5 คะแนนเต็ม

รหัส 1 :

อ้างถึง วันที่ 1 วันที่ 2 วันที่ 3 วันที่ 4 **หรือ** วันที่ 5 **และ** ให้เหตุผลที่เป็นไปได้และสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ต้องอ้างถึงเนื้อเรื่อง (โดยตรงหรือโดยนัย)

- วันที่ 1 มันขึ้นเขาตลอดทาง
- วันที่ 2 สำหรับฉัน เดินขึ้นแล้วลง ขึ้นแล้วลงแย่กว่าการเดินขึ้นหรือลงอย่างเดียว
- วันที่ 3 มียอดเขาที่น่ากลัวอยู่
- วันที่ 4 ยอดเขาดูโหดร้ายมาก
- วันที่ 5 มันลงเขาตลอดทาง

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 :

ให้คำตอบที่ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง

- วันที่ 1 คุณยังไม่เคยชินกับมัน [ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง]
- วันที่ 5 คุณน่าจะเหนื่อยอย่างที่สุดหลังจากนั้น [ไม่ได้อ้างถึงเนื้อเรื่อง]

ให้คำตอบโดยไม่มีคำอธิบาย

- วันที่ 2 [ไม่มีคำอธิบาย]

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- วันที่ 1 เพราะมันน่าจะยาก *[กว้างเกิน]*
- วันที่ 3 เป็นวันกึ่งกลาง ดังนั้นน่าจะเป็นวันที่ยากที่สุด [ไม่เพียงพอ]

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 6 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

ตามที่กล่าวในภาพรวม บนเส้นทางเดินสำรวจนักเรียนจะได้ชมพระอาทิตย์ขึ้นตอนเช้าของวันใด

1. วันที่ 1
2. วันที่ 2
3. วันที่ 3
4. วันที่ 4
5. วันที่ 5

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นสาระ
เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งข้อมูลโดยการเชื่อมโยงข้อมูลที่แสดงเป็นตัวอักษรกับข้อมูลที่แสดงไว้ใน รูปภาพในเรื่องเชิงพรรณนารูปแบบผสมผสาน
โครงสร้างภาษา : การพรรณนา
รูปแบบถ้อยความ : ผสมต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง

การให้คะแนน เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา 6

คะแนนเต็ม

รหัส 1 : ข้อ 4. วันที่ 4

ไม่ได้คะแนน

รหัส 0 : คำตอบอื่นๆ

รหัส 9 : ไม่ตอบ

คำถามที่ 7 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

หากผู้สำรวจกลุ่มหนึ่งใช้เวลาเดินทางสำรวจ “ดราเคนสเบิร์กตอนเหนือ” ตามเส้นทางเดียวกันนี้เป็นเวลา 8 วัน ผู้สำรวจกลุ่มนี้จะเดินทางด้วยระยะทางเฉลี่ยกี่ไมล์ใน 1 วัน

(แนวคำตอบ : 5 ไมล์)

คำถามที่ 8 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

หากผู้สำรวจกลุ่มหนึ่งเลือกเดินทางสำรวจ “ดราเคนสเบิร์กตอนเหนือ” ในเดือนมิถุนายน แทนที่จะเป็นเดือนพฤศจิกายน นักเรียนคิดว่าเป็นเพราะเหตุใด

(แนวคำตอบ : 1. มีค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูงสุดต่ำกว่า
2. มีค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนต่ำกว่า)

คำถามที่ 9 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

สมมุติว่า วัดอุณหภูมิบริเวณช่องเขาแฟงส์ได้ 7 องศาเซลเซียส (°C) แล้วจะวัดอุณหภูมิได้กี่องศาในหน่วยองศาฟาเรนไฮต์ (°F) หากอ้างอิงจากข้อมูลในตารางอุณหภูมิและปริมาณน้ำฝน

(แนวคำตอบ : 44.5 องศาฟาเรนไฮต์ [°F])

คำถามที่ 10 : เส้นทางเดินสำรวจในแอฟริกา

จากข้อมูลใน “ช่วงเวลาและฤดูกาล” ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิกับค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในแต่ละเดือนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

(แนวคำตอบ : – ค่าเฉลี่ยอุณหภูมิจะแปรผันตรงกับค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในแต่ละเดือน
– หากค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูง ค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในแต่ละเดือนจะสูงด้วย
– หากค่าเฉลี่ยอุณหภูมิต่ำ ค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในแต่ละเดือนจะต่ำด้วย)

แนวการตอบคำถามตามแบบฝึกเพิ่มเติม
เพื่อพัฒนาความฉลาดรู้ด้านการอ่าน

บันทึก

เอกสารอ้างอิง

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี , Organisation for Economic Co-operation and Development-OECD. (2555). *ตัวอย่างข้อสอบการประเมินผลนานาชาติ PISA การอ่าน ..* กรุงเทพมหานคร .: ห□างหุ□นส□วนจำกัด อรุณการพิมพ์

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี , Organisation for Economic Co-operation and Development-OECD. (2555). *ระบบออนไลน์ข้อสอบ PISA ที่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่ .* เผยแพร่ 15 เมษายน 2567 , จาก https://ipst-pisatest.ipst.ac.th/ .

University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES). (2015). *Cambridge International Examinations : Cambridge International General Certificate of Secondary Education - Cambridge -IGCSE. FIRST LANGUAGE THAI .* Public June 2015 , จาก https://papacambridge.com/category/practice-papers/caie-practice-papers/caie-practice-papers-igcse/.

University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES). (2016). *Cambridge International Examinations : Cambridge International General Certificate of Secondary Education - Cambridge -IGCSE. FIRST LANGUAGE THAI .* Public June 2016 , จาก https://pastpapers.co/cie/?dir=IGCSE/Thai-First-Language-0518/2016

University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES). (2017). *Cambridge International Examinations : Cambridge International General Certificate of Secondary Education - Cambridge -IGCSE. FIRST LANGUAGE THAI .* Public June 2017 , จาก https://pastpapers.co/cie/?dir=IGCSE/Thai-First-Language-0518/2017

University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES). (2018). *Cambridge International Examinations : Cambridge International General Certificate of Secondary Education - Cambridge -IGCSE. FIRST LANGUAGE THAI .* Public June 2018 , จาก https://pastpapers.co/cie/?dir=IGCSE/Thai-First-Language-0518/2018-May-June

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

1. พลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
2. ว่าที่ร้อยตรี ธนุ วงษ์จินดา	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. รองศาสตราจารย์ธีระเดช เจียรสุขสกุล	ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4. นางเกศทิพย์ ศุภวานิช	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5. นายภูธร จันทะหงษ์ ปุณยจรัสธำรง	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
6. นายธงชัย ชิวปรีชา	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษาคณะกรรมการพัฒนาโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

คณะกรรมการอำนวยการจัดทำเอกสาร

1. นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน	ผู้อำนวยการสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. นายวิษณุ ทรัพย์สมบัติ	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
3. นายชนาธิป ทุ้ยแป	ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา
4. นายภูริวรรษ คำอ้ายกาวิน	ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา
5. นางสาวสุพัตรา ผาติวิสันต์	รองผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. นางธันยากานต์ กุลศุภกร	ผู้อำนวยการ สาขาประเมินผลทางการศึกษา สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
7. นายจักรพงษ์ วงค์อ้าย	ผู้อำนวยการศูนย์ขับเคลื่อนโครงการโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล
8. นายสมเจตน์ พันธ์พรม	ผู้อำนวยการศูนย์ PISA
9. นางสาวชามาศ ดิษฐเจริญ	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ช่วยราชการสำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายปรีชาญ เดชศรี	ข้าราชการบำนาญ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. นางสาวจรูญศรี แจบไธสง	รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
3. นางสาวมาเรียม ซอหมัด	ข้าราชการบำนาญ

		สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
4.	นางสาวิตรี ทัดพินิจ	ข้าราชการบำนาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
5.	นางดรุณจิต ม่วงมงคล	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1
6.	นางอรวรรณ เยาวกรณ์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1
7.	นายณัฏฐเมธร์ ดุลคนิต	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1
8.	นายธิติภัทร จรูญชัยกุลเจริญ	นักวิชาการอิสระ

บรรณาธิการกิจ

1.	นางสาวชามาศ ดิษฐเจริญ	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ช่วยราชการ สำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา
2.	นางสิริลักขณ์ หลงขาว	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ตรัง
3.	นายมาณัสย์สร อุดมธรรมปัญญา	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช
4.	นางสาวมณีรัตน์ กายดี	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย บุรีรัมย์
5.	นายโกญจนาท คูณพูล	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
6.	นางสาวสุวดี นาสวัสดิ์	โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
7.	นายนิรัตน์ อจลพล	โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

คณะผู้ออกแบบปกและจัดทำรูปเล่ม

1.	นายกฤษฎา	ทองเชื้อ	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี
2.	นายกิตติธัช	ทองแย้ม	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุรี
3.	นางณัฏฐา	ทองเชื้อ	โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย ชลบุร
4.	นางสาวนภาพร	อมรเดชาวัฒน์	สำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา
5.	นายภัทรพงษ์	ปักกะตา	สำนักบริหารงานความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา

https://sites.google.com/view/pisaobec

https://d2ieq.ipst.ac.th/

https://www.pisacenterobec.org

https://ipst-pisatest.ipst.ac.th

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
กระทรวงศึกษาธิการ